உ

தமிழ்ப் பொழில்.

தஞ்சை, கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத் திங்கள் வெளியீடு.

துணர் : ௩.	பிரபவ—மார்கழி, தை, மாசி, பங்குனி.	மலர் : ௯—௧௨.

உ

இராசராசன்.

திருவாளர், L. உலகநாத பிள்ளையவர்கள், தமிழ்ப்பண்டிதர்,
நாட்டுமொழிக்கல்லூரி, திருவையாறு.

(முற்றொடர்ச்சி 136 பக்கம்.)

இனி, திருவாரூர், திருநாகை, திருக்காறாயில், திருக்கோளிலி, திருமறைக்காடு, திருநள்ளாறு, திருவாய்மூர் என்னும் எழுதலங்களினும் தியாகராசர் எழுந்தருளப்பெற்றிருத்தலின் இவை சத்தவிடங்கத் தலமெனப்பட்டன ; விடங்கர் தியாகராசராதலின். இதனை,

"சீரார் திருவாரூர் தென்னாகை நள்ளாறு
காரார் மறைக்காடு காறாயில்—பேரான
ஒத்ததிரு வாய்மூ ருவத்ததிருக் கோளிலி
சத்த விடங்கத் தலம்" என்னும் வெண்பாவா லுணர்க.

இஃது இவ்வாறாக. தஞ்சை இராசராசேச்சரத்து எழுந்தருளிய தியாகப்பெருமானுக்குத் தட்சிணமேரு விடங்கர் என்னும் பெயர் காணப்படுகின்றது. இத்தஞ்சை மேற்கண்ட எழு தலங்களுள் ஒன்றல்லவாகவும் இதன்கணுள்ள தியாகர்க்கு இப்பெயர் வருதற்கு இயைபென்னை என்றாராய்வது இன்றியமையாததாகலின் அதனை ஆராய்வாம்.

இனி, தியாகர் எழுவரையும் விண்ணவர்க் கரசன்பாற்பெற்று மண்ணுலகில் எழு தலத்தும் ஒரு பகலில் அமர்வித்து வழிபட்டனன் முசுகுந்தன் என்பர். இவ்வாலாற்றை,

> 'நன்றெனவே விடைகொண்டு நானிலத்தி னிடையிழிந்து
> தென்றிசையா ரூர்தன்னிற் சிவனுறைபூங் கோயில்புக்கு
> மன்றல்கமழ் தண்டுளவோன் வழிபடவிற் றிருந்தோனை
> வென்றியரி யணைமீதில் விதிமுறையாற் றாபித்தான்.
>
> கடனாகை நள்ளாறு காறாயல் கோளரியூர்
> மடனுகை முத்தினும் வாய்மியூர் மறைக்காணம்
> உடனாகுந் தலமாறி லோராறு வடிவுகொண்ட
> படநாக மதிவேணிப் பரஞ்சுடரை யமர்வித்தான்.
>
> இப்படியே யொருபகலி லெழுவரையுந் தாபித்து
> மெய்ப்பரிவில் வழிபாடு விதிமுறையாற் புரிவித்துச்
> செப்பரிய புகழாரூர்த் தேவனுக்கு விழாச்செய்வான்
> முப்புவனங்களும் போற்று முசுகுந்தன் முன்னினனால்."

என்னும் கந்தபுராணம் கந்தவிரதப்படலச் செய்யுட்களால் அறியலாம்.

அம்முசுகுந்தனை இராசராசனது முன்னோர்களில் ஒருவனென ஆனைமங்கலத்துச் செப்பேடு கூறுகின்றது. தன் முன்னோரிற் சிறந்தோனாகிய அவன் வழிபட்ட தலம் என்னும் இயைபு பற்றிப்போலும், இராசராசன், ஏனைய தலங்கட்குச் செல்லாபனும் விடங்கர் தலத்துட் சிறந்து விளங்கும் திருவாரூர்க்குச் சென்று தியாகேசரை வழிபட்டுவருவானாயினன். இதனை, "ஆரூர்த்

நியாகேசர் பதம்பணிந்து செங்கோலோச்சி யலகில் புகழ்பெறு ராசராச மன்னன்" என்னும் திருமுறைகண்ட புராணச் செய்யுளால் அறிக.

இவ்வாறு வழிபட்டு வந்தவன் தனக்கு இராசராசன் என்னும் பெயர் ஏற்பட்டு, அப்பெயரால் தன் தலைகர்க்கண் இராசராசேச்சரம் எடுப்பித்த பின்னர், திருவாரூர் ஆலய ஐதிகப்படி, இவ்வாலயத்தும் தியாகரை எழுந்தருளுவித்துச் சிறப்பொடு பூசனை விருப்பொடு நடாத்தியதோடு விடங்கர் என்னும் பெயரையும் இவர்க்கு இட்டு வழங்கினன் என்ற இயைபு கோடல் பொருத்தமுடைத்தாதல் காண்க.

இனி, இவ்வாலயத்து எழுந்தருளுவித்த திருமேனிகளில், பழைய வரலாற்றினை நினைவுறுத்தும் சிலவற்றினை ஈண்டு எடுத்துக் காட்டுவது இன்றியமையாததாகலின் அவற்றைக் கூறுவேன். ஒரு இலிங்கமும் அதினின்று நான்கு திருக்கரத்துடன் தோற்றிய சிவவடிவமும் அதனையடுத்துப் பிரமனும் பன்றி முகனுடைய திருமாலும் நிற்கும் இலிங்க புராணதேவர் திருமேனி, திருமாலும் பிரமனும் அடிமுடி காணமாட்டாது எய்த்து நிற்க, இலிங்கத்து நின்றும் வெளிப்பட்டு அவர்க்கு இறைவன் அருளிய வண்ணத்தையும்; பிரமன் இருந்து சடங்கியற்ற, திருமால் நின்று காத்து நீர்வார்க்கப் பிராட்டியோடு நான்கு திருக்கரத்துடன் எழுந்தருளி நின்ற கலியாண சுந்தரர் திருமேனி, புயல்வண்ணன் புனல்வார்க்கப் பூமிசையோன் தொழில்காட்டப் புவனவாழ்க்கைச் செயல்வண்ணம் நிலைநிறுத்த இறைவன் மலைமகளை மணந்த செய்தியையும்; கின்னரர் கின்னரிகள் கர்ணபிராவிர்தர்கள் இருடிகள் நால்வர் மருங்கிருப்பப் புலியும் பாம்பும் கிடக்கும் இரண்டு சிகரத்தினையுடைய ஒரு மலையின் உச்சியில் ஒன்பது பனையும் நாற்பத்திரண்டு கிளைகளும் போக்கிப் பொக்கணம் ஒன்று தூங்க நின்ற ஆலமரத்தடியில் முயலகனைத் திருவடியிற் கிடத்தி நான்கு திருக்கரத்துடன் சுகாசனமாக வீற்றிருக்கும் தக்கணாமூர்த்தி திருமேனி, கல்லாலின் புடையமர்ந்து இருடிகள் நால்வர்க்கும் அண்ணல் அறவுரை பகர்ந்த மாண்பினையும்; சிவ

வழிபாட்டிற்கு இடையூறு விளைத்த தந்தையைத் தாளற வீழ்த்தி இறைவனை வழிபட்டுப் பிரசாதம் பெறுதற்கு இரண்டு கரத்தையும் நீட்டிநிற்கும் சண்டேசர்க்கு, முயலகன் திருவடியிற் கிடப்ப, பிராட்டியோடும் எழுந்தருளித் தமது திருக்கரத்தால் மலர் மாலையை நல்கும் சண்டேசப் பிரசாத தேவர் திருமேனி, சண்டேச நாயனார் வரலாற்றினையும்; நாற்புறத்தினும் நந்நான்கு திருக்கரங்களோடு நான்கு திருமேனிகள் தன்னிற் கிளைத்து நிற்க, அவற்று நாப்பண் பத்துத்திருக்கரங்களோடு அவற்றினும் உயரமாக எழுந்தருளி நின்ற பஞ்சதேக மூர்த்திகள், பிரமன், விண்டு, உருத்திரன், மயேசன் என்பார் சதாசிவத்தினின்றும் தோற்றிய உண்மையினையும் விளக்கி நிற்றல் காண்க.

இனி, இவ்வாலயத்து எழுந்தருளப்பெற்றுள்ள சிவனடியார் வடிவங்களுள் மிலாடுடையார் படிமம் ஒன்றாகும். இம் மிலாடுடையாரே, சிவனடியார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவராகிய மெய்ப்பொருள் நாயனாராவர். இவர் பெயரால் திருநாகேச்சரத்தைச் சார்ந்த குமாரமார்த்தாண்டபுரத்தில் எடுக்கப்பெற்ற மிலாடுடையார்பள்ளி எனப்பெயரிய கோவிலுக்குக் குமாரமார்த்தாண்டன் என்னும் திருச்சுற்றாலையை அந்நகரத்தார் எடுப்பித்தனர் என்பது 222 of appendix B of 1911-ஆல் அறியக்கிடக்கின்றது. திருவிடைமருதூர் மகாலிங்கேச்வரர் ஆலயத்து நடுவிமானத்தின் வடசுவரில் வெட்டப்பட்டுள்ள சாசனம், காடுபட்டிகள் நந்திபோத்தரையன் என்னும் பல்லவமன்னன், குமாரமார்த்தாண்டன் என்னும் விளக்கொன்றினைக் கொடுத்தனன் எனக் கூறுநிற்கும். இதனால் குமாரமார்த்தாண்டன் என்பது நந்திபோத்தரையனது மறுபெயர் எனக் கொள்ளக்கிடத்தல் காண்க. இம்மிலாடுடையாரைப்பற்றி முன்னர்ச் சுட்டுவது இராசகேசரிவன்மன் முதலாம் ஆதித்தனது இரண்டாம் ஆண்டுச் சாசனமேயாம். ஆதித்தனோ என்றால் கி. பி. 880 முதல் 907 வரை ஆட்சிபுரிந்தவன். ஆகவே மெய்ப்பொருள் நாயனாராகிய மிலாடுடையார், அவனுக்குச் சில காலத்திற்கு முற்பட்டிருந்தாரெனக் கோடல் அமையும் என்பதை Annual Report on Epigraphy for 1912, Part II, para 12 இல் காண்க.

இனி, இவ்வாலயத்தில், சிறுகாலை உச்சம்போது இரவை
என்ற மூன்று காலத்தும் பூசை நடைபெற்றது. "ஸ்ரீராஜராஜீச்
வர முடையார் ஆடியருளுந் திருமஞ்சன நீரினுக் தண்ணீர்
மீதிலுமிட பெருஞ்சண்பக மொட்டுக்கும் ஏலவரிசிக்கும் இலாமச்
சத்துக்கும்" என்னும் சாசனப்பகுதியால், பெருஞ்சண்பக
மொட்டு ஏலரிசி இலாமச்சம் ஆகிய இவைகளை ஊறவைத்த நீரால்
திருமஞ்சனம் ஆட்டினமை அறியலாம். நெய்கொண்டு திரு
விளக்குகள் ஏற்றப்பட்டன. நாடோறும் விளக்கு ஒன்றினுக்கு
உழக்கு விழுக்காடு நெய் அளப்பதற்கு, ஆடு பசு எருமை என்ற
மூவினமும் இடையர்கள் பெறுவாராயினர். அங்ஙனம் பெற்ற
விடத்து, ஆட்டினில் தொண்ணூற்றாறும், பசுவாயின் நாற்பத்
தெட்டும், எருமை என்றால் பதினாறும் பெறுவர். அவற்றுள்,
பசுவொடு சார்த்திக் கொடுத்த எருதும் கன்றும் பசுவாகவும்,
எருமையொடு சார்த்திக்கொடுத்த கிடாவும் கன்றும் எருமையாக
வும், ஆட்டொடு சார்த்திக்கொடுத்த கிடாயுங் குட்டியும் ஆடாக
வும் கொள்ளப்பட்டன. இதனை, "திருவிளக்குக்கு நெய் அளக்
கக் கடவர்களாக இடையர்வழி திருவிளக்கு ஒன்றினுக்கு ஆடு
தொண்ணூற்றாறாகவும் பசுநாற்பத்தெட்டாகவும் எருமை பதினா
றாகவும் இவையிற்றுக்கு பசுவின் கன்றும் எருதும் பசுவொடு
சார்த்திக்குடுத்தன பசுவாகவும் ஆட்டுக்குட்டியுங் கிடாயும் ஆடு
சார்த்திக் குடுத்தன ஆடாகவும் எருமைக் கன்றுங் கிடாவும்
எருமை சார்த்திக் குடுத்தன எருமையாகவும்...........கொண்ட
இடையர்கள்............திருவிளக்கு ஒன்றினுக்கு ஆடவல்லானால்
நிசதம் நெய் உழக்காக அளக்கக்கடவர்" என்றதனால் அறியலாம்.
மேற்கூறிய மூவினத்துள், ஒரு எருமைக்கு மூன்று பசுவும்,
ஒரு பசுவுக்கு இரண்டு ஆடும் ஒப்பாதல் காண்க. யாடும் பசுவும்
மூத்து இறந்து படுமுன், இடையர்கள் அவற்றை மாற்றி வேறு
கொள்ளக் கடமைப்பட்டவராதலின், அவைகளைச், "சாவா
மூவாப் பேராடு சாவா மூவாப் பசு" எனச் சாசனங் கூறும்.

இனி, பழவரிசியாற் சமைத்த போனகம், கறியமுது, பருப்
பமுது, நெய்யமுது, தயிரமுது, அடைக்காயமுது, வெள்ளிலை

யமுது இவை நாடோறும் மூன்று போதினும் திருவமுது செய்விக்கப்பட்டன.

இனி, திங்கடோறும் திருவிழா எழுந்தருளுந் திருமேனிகட்குப் பழவரிசியால் அட்டபோனகமும், பருப்பு, பழவரிசி, மிளகு, சீரகம், சர்க்கரை, கடுகு, நெய் இவை கொடு செய்த அப்பக்காய்க் கறியமுதும், மிளகு, சீரகம், சர்க்கரை, கொள்ளு, வாழைப்பழம், புளி, தயிர், நெய், கடுகு இவைகொண்டு அட்ட புளிங்கறியமுதும், புளியிட்டடுங்கறியமுதும், காய்க்கறியமுதும், பொரிக்கறியமுதும் பிறவும் அமுது செய்வித்தனர்.

இனி, திங்கட்டிருவிழா என்பன, இராசராசன் பிறந்த நாளாகிய திருச்சதையத் திருவிழாப் பன்னிரண்டும், கார்த்திகைத் திங்கள் கார்த்திகை நாள் ஒன்றும் ஆகப் பதின்மூன்றுமாம்.

இனி, "வெந்த குங்கிலியப் புகைவிம்மவே—கந்த நாறுங் கழிப்பாலையார்" எனத் தேவாரத்தும், "கங்கைநீர் கலிக்குஞ் சென்னிக் கண்ணுதலெம்பிரார்க்குப்—பொங்குகுங் குலியத் தூபம் பொலிவுறப் போற்றிச் செல்ல" எனப் பெரிய புராணத்தும், "ஆலய மெங்கெங்கும்—காதிய குங்குலியப் புகை" எனச் சேக்கிழார் நாயனார் புராணத்தும் ஆலயங்களிற் குங்குலியப்புகை யிட்டமை கேட்கப்படுவதாலும், திருவையாற்றில் ஆட்கொண்டார் திருமுன்னர் குங்குலியக்குழி இன்றும் காண்டக இருத்தலானும், பண்டைக்காலத்தில் குங்குலியமே திருப்புகைக்குக் கைக்கொண்டனவென்பதும் இற்றை நாளையில் வழக்கிலுள்ள சாம்பிராணி இருந்ததில்லை என்பதும் ஒருதலை.

இனி, இவ்வாலயத்தில் திருவமுது செய்விக்கும்போது திருப்புகையோடு கற்பூரம் காட்டப்பட்டமை சாசனங்களால் அறியக்கிடக்கின்றது. அப்பொழுது புகைக்குக்கொண்டது எதுவெனிற் குங்குலியம் அன்று; சீதாரியாம். அதனைச் சிதாரி எனக்கொண்டு நிப்பற்றவைப்பதற்கு இன்றியமையாத மெல்லிய மரப்பட்டை என்று எழுதினோருமுண்டு. ஆனால் அது சிதாரியன்று, சீதாரியேயாம். சீதத்திற் குளிர்ச்சிக்கு, அரி-பகையாதலான்,

இப்பெயர் பெற்றது. மக்கள் நீராடிய பின்னர் இப்புகை காட்டும் வழக்குண்டு; அது, "பாதாதிகேசம் பழிப்பில்லான் பாங்கமைத்த-சீதாரி கொண்டுதன் மெய்புகைத்தான்" என ஞானவுலாக் கூறுமாற்றாலறிக. அஃது யாதோவெனிற் சந்தனத்தூளேயாம், என்னை? இராசராசதேவர் முதற்பெருந்தேவியார் எடுப்பித்த ஒலோகமாதேவீச்சரத்து, "திருமெய்ப்பூச்சுக்கும் சீதாரிக்குமாக நிசதம் சந்தனம் முப்பலம்" என்னும் சாசனப்பகுதியால் அறியக்கிடத்தலால்.

இனி, திங்கள் விழாவேயன்றி ஆண்டு விழாவும் நடைபெற்றது. அது ஒன்பது நாள் நடைபெறும். ஆட்டைப் பெரிய திருவிழாவுக்குக் கொடியேற்று நாளையும் ஆடவல்லார் எழுந்தருளு நாளையும் பறையறைந்து தெரிவிப்பர். ஒவ்வொரு திங்கட்டிரு விழாவினும் ஆட்டைத் திருவிழாவினும் வழிபட்டு உடன்வரும் சிவயோகியர் பதின்மர்க்கு உடையார் சாலையில் உணவளிப்பதுண்டு. ஆட்டை விழாவாகிய வைகாசிப் பெரிய திருவிழாவில் இராசராசேச்சரத்தில் இராசராசேச்வர நாடகம் நடைபெறும். நாடகம் ஆடுவோனுக்கு ஆண்டாண்டு தோறும் நூற்றிருபதின் கலநெல் நிபந்தம் ஏற்பட்டிருந்தது.

இனி, இவ்வாலயத்திற்கு வேண்டு நிபந்தங்களைக் குறிப் போதரும் சாசனங்களில் தேங்காயும் மிளகாயும் கூறப்படவில்லை. தேவர்க்காம் உணவாதலின் மிளகாய் ஒழித்தனர் எனினும் ஒழிக. சோழநாட்டில் தென்னை இருந்திலது என்றல் அமையாது. என்னை? ஆனைமங்கலச் செப்புப்பட்டயத்தில் "இவ்வூராரிட்ட தெங்கும் பனையும் ஈழவர் ஏறப்பெறுவதாகவும்" என்றும், "காவு தெங்கிடப் பெறுவதாகவும்" என்றும் காணப்படுதலின். அன்றியும் இவ்வாலயத்து வடசுவரில் பொறிக்கப் பெற்றுள்ள சாசனத்திலும், "தெங்குமாம் நின்ற நந்தவானமும்" எனக் கூறப்படுதலின், தென்னை இருந்தமை அறியக்கிடப்பினும், சாசனங்களிற் கூறப்படாமையின், இற்றை நாளையிற்போலத் தேங்காயுடைத்து வழிபடும் வழக்கு அற்றை நாளையில் இருந்ததில்லை போலும் என்று ஊகிக்கலாம்.

இனி, இவ்வாலயத்து எழுந்தருளுவித்தவற்றுள் கடவுள் வடிவமெனில் திருமேனி எனவும், மக்கள் வடிவமாயின் பிரதிமம் எனவும், வழங்கியிருத்தல் பாராட்டற்பாலது. அவற்றை, "எழுந்தருளுவித்த பிச்சதேவர் திருமேனி ஒன்று' 'நம்பி ஆரூரனர் பிரதிமம் ஒன்று' "நம்பிராட்டியார் ஒலோகமாதேவியார் பிரதிமம் ஒன்று" என்பவற்றுட் காண்க.

இனி, இவ்வாலயத்து அக்காலத்து வழங்கிய சம்பிரதாயச் சொற்களைக் கேட்பதும் இன்பம் பயக்குமாகலின் அவற்றுட் சில ஈண்டுத் தருகின்றேன். அவை திருவமுது, திருமஞ்சனம், திருப்பரிகலம், திருப்பரிசட்டம், திருவொற்றாடை, திருப்பாவாடை, திருப்பள்ளித்தாமம் முதலியனவாம். அவற்றுள் முதல் மூன்றும் எவர்க்கும் எளிதின் விளங்குமாதலின், அவற்றை விடுத்திட்டு ஏனையவற்றை விளக்குமிடத்துத் திருப்பரிசட்டம் என்பது கடவுட்கணியும் ஆடை. இதனை இக்காலையில் திருப்பரிவட்டம் என வழங்குப. திருவொற்றாடை என்பது, திருமஞ்சனம் செய்வித்த பின்னர் கடவுட்டிருமேனிக்கண் உள்ள நீரை ஒற்றியெடுக்கும் ஆடை. திருப்பாவாடை என்பது திருமுன் அமுது செய்விக்கச் சோற்றினைப் பாப்புதற்கு இடும் ஆடை. திருப்பள்ளித்தாமம் என்பது மாலையெனப் பொருள்படுமேனும் ஈண்டு அருச்சனைக்குரிய மலரெனப்படும். அதனை, 'திருப்பள்ளித்தாமம் பறித்துக் கொடுப்பார் இருவர்' என்னும் திருவேதிகுடி சாசனப் பகுதியானும், 'சாத்தனாருக் திருப்பள்ளித் தாமம் பலவுந் தாங் கொய்து' எனவும், 'வண்டு மருவுந் திருப்பள்ளித் தாமம்கொண்டு வான்முறையே—பண்டைப் பயில்வா லருச்சித்து' எனவும், 'கொய்த தூநறும் பள்ளித்தாமம் குஞ்சிமேற் றலைதயக் கொண்டார்' எனவும், 'சடைமே லணியத் திருப்பள்ளித்தாமம் பறித்துச் சாத்துவார் எனவும், 'தெய்வ நாயகற்குச் சாத்துந் திருப்பள்ளித் தாமம் கொய்து' எனவும், 'சிவகாமியாண்டார் கொய்து—பன்னகாபரணர்ச் சாத்தக் கொடுவரும் பள்ளித்தாமம்' எனவும், பெரியபுராணத்துப் பலவிடத்தும் பரந்து கிடத்தலானும் அறியலாம்.

இனி இவ்வாலயத்திற்குரிய பொருட்சாலைகள் இரண்டு இருந்தன. அவற்றுள் ஒன்று உள்ளூரிலும் மற்றொன்று வெளியூரிலும் இருந்தது. உள்ளூரிலிருந்தது உடையார் உள்ளூர்ப் பண்டாரமெனவும், வெளியூரிலிருந்தது உடையார் நாட்டுப்பண்டாரம் எனவும் பெயர்வாய்ந்திருந்தது. இன்னும் உள்ளூர்ப்பண்டாரம், பெரும்பண்டாரம், பண்டாரம் என்று இருவகைத்து. பெரும்பண்டாரம் தஞ்சைவிடங்கன் என்று அழைக்கப்பெற்றது. கோயிலிற் பரிசாரகம் செய்வோர் தமக்கு ஏற்பட்ட நெல்லும் காசும் உள்ளூர்ப்பண்டாரத்தே பெற்றனர். கரணத்தார்களும் பண்டாரி (பொருளாளர்) களும் நாட்டுப்பண்டாரத்தே நெல்லும் பெறுவர். சோழமண்டலத்துள்ள ஊர்ச்சபையார் அரசன் ஆணைக்கிணங்கித் திருமெய்க்காப்பார்களை அனுப்பிவந்தனர். இம்மெய்க்காப்பார்கள் தம் கடமைச் செலவும் படிச்செலவுமாகிய இரண்டினையும் தத்தம் ஊர்ச்சபையின்கண்ணே பெறுவாராயினர். இவர்கள் இவ்விராசராசேச்சரத்து, கேரளாந்தகன், இராசராசன், அணுக்கன் என்ற திருவாயில்கள் மூன்றினையும் காவல் செய்தனர்.

இனி இவ்வாலயத்துப் பண்டாரத்தினின்று ஊர்ச்சபையாரும் பிறரும் கடனாகப் பொருள்பெற்று அதன் பொலிசை (வட்டி)யை ஆலயத்திற்கு வேண்டும் பொருளாகக் கொடுத்து வந்தனர்.

இனி இவ்வாலயத்தின் திருவாசல்களைக் கேரளாந்தகன், இராசராசன், அணுக்கன் எனவும், பெரும்பண்டாரத்தைத் தஞ்சை விடங்கன் எனவும், மாக்காலை ஆடவல்லான் எனவும் நிறைகல்லை தக்ஷிணமேரு விடங்கன் எனவும், உயர்திணைப் பெயரால் வழங்கியிருப்பது ஆராயத்தக்கது. இவ்வழக்குப்பற்றிப் போலும் திருவாரூர்க் கண்ணுள்ள ஆயிரக்கால் மண்டபத்தைத் தேவாசிரியன் என வழங்குவாராயினர். "தேவாசிரியன் எனுந் திருக்காவணம்" என்று பெரியபுராணங் கூறுவதறிக.

இனி, இராசராசன் தன் பண்டாரத்தினும், சேரமானையும் பாண்டியர்களையும் பகைநாட்டு எறிந்துகொண்ட பண்டாரத்தினும் கொடுத்த பொன்னாலும் வெள்ளியாலும் செய்து, 'சிவபாத-

சேகரன்' 'இராசராசன்' என்னும் திருப்பெயர் பொறித்த திருப்பரிகலங்களும், பொன்னாற் செய்தனவும் மணிகள் பதித்தனவுமாகிய அணிகலங்களும் ஒன்றிரண்டல்ல, பல கொடுத்தமை காணக்கிடத்தலின், அவற்றுட் சிலவற்றையேனும் எடுத்துரைப்பது இன்றியமையாததாயிற்று.

இனி, கூறுமிடத்து, குடம், கலசப்பானை, படிக்கம், தட்டம், தளிகை, மூக்குவட்டகை, கைவட்டகை, காண்டிகைச் செப்பு, வட்டில், கச்சோலம், இலைத்தட்டு, மண்டை, நெடுமடல், குறுமடல், பிங்காலம் முதலாய திருப்பரிகலங்களும்; கண்டநாண், புல்லிகைக்கண்ட நாண், பாசமாலை, மாணிக்கத்தின் தாலி, வாகுவலயம், பதக்கம், அரதனவளையல், அரதனக்கடகம், பவழக்கடகம், திருக்கைக்காறை, திருப்பட்டிகை, அரதனமோதிரம், நவரத்தினமோதிரம், மாணிக்கத்தின் உழுத்து, வயிர உழுத்து, சோனகச்சிடுக்கின் கூடு,[1] பிருஷ்டகண்டிகை, ஸ்ரீ சக்கம் என்ற மணிக்கலங்களும்; திருமுடி, வீரபட்டம், உதரபந்தனம், இராசாவர்த்தம், வயிரசாயலம், மூன்றாக அடுத்துவிளக்கின கண்டத்துடர், புறத்துடர், ஏகாவல்லி, திரிசரம், பஞ்சசரி, சப்தசரி, நிரள்மணிவடம், தாலிமணிவடம், பொன்னுணிற் கோத்த மாணிக்கத்தின் திரு, கண்டநாண், பொன்னின்பட்டைக்காறை, திருக்களாவம், திருமகரம், திருக்குதம்பை, தோடு, வடுகவாளி, கொட்பு, பட்டைமேற்கண்டுவைத்து விளக்கின வளையல், கைக்கடகம், திருக்கால்வடம், திருவடிக்காறை, திருக்கால்மோதிரம் என்றின்னோன்ன பொன்னணிகலங்களும்; முத்தின் கூடகம், முத்தின் சிடுக்கு, முத்துமாத்திரை என்னும் முத்தணிகலங்களும் பல்பல கொடுத்திருத்தலை இராசராசேச்சரத்துள்ள சாசனங்களிற் பரக்கக் காண்க.

இனி, மேற்கூறிய அரதனக்கலங்களில் 'சோனகச்சிடுக்கின் கூடு' என்பது ஒன்றாகும். அதன் முற்பகுதியாகிய 'சோனகர்' என்பது கிரேக்கர் அல்லது அரபியரைக் குறிக்கும் பெயராதலால், தென்னிந்தியாவில் பதினோராம் நூற்றாண்டில், சோனகர் செல்வாக்குற்றிருந்தமை அறியலாம்.

இராசராசன்எடுப்பித்த வேறு ஆலயம்,

இனி, இராசராசன் தன் இருபத்தொன்பதாம் யாண்டில் தொண்டை மண்டலமாகிய சயங்கொண்ட சோழமண்டலத்தில் பெரும்பாணப்பாடித் தூநாட்டில் மேற்பாடியாகிய இராசாச்ரயபுரத்தில் தேவதான இறையிலியாக அந்நகரத்தாரிடத்தில் நிலம் பெற்று **திருவரிஞ்சியீச்வரம்** எடுப்பித்தனன் என மேற்பாடி சாசனங்களால் அறியக்கிடக்கின்றது. மேற்பாடி என்பது வடஆற்காட்டில் உள்ள திருவல்லத்துக்கு வடக்கே ஆறு கல் சேய்மைக்கண் உள்ளதொரு நகராகும். இராசாச்ரயன் என இராசராசனுக்கு ஒரு பெயருண்மையான், மேற்பாடி இராசாச்ரயபுரம் என்று வழங்குவதாயிற்று. அரிஞ்சயன் என்பது இராசராசனது பாட்டன் பெயராதலால், தன் பாட்டன் பள்ளிப்படையாக அதாவது இளைப்பாறு மிடமாக இவ்வாலயம் எடுப்பித்தனன். இதனை, "ஸ்ரீ கோவிராஜ ராஜகேசரி பன்மரான ஸ்ரீ ராஜராஜ தேவர்க்கு யாண்டு ௨௰௯-ஆவது ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலத்துப் பெரும்பாணப்பாடித் தூநாட்டு மேற்பாடியாகிய ராஜாச்ரயபுரத்து நகரத்தோம் ஆற்றூர்த்துஞ்சின தேவர்க்குப் பள்ளிப் படையாக உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜ தேவர் எங்கள் நகரத்தி லெடுப்பித்தருளின திரு அரிஞ்சிகை ஈச்வரத்து மகாதேவர் ஸ்ரீ கோயிலுக்குத் திருச்சுற்றாலைக்குத் திருமுற்றத்துக்குத் திருநந்தனவனத்துக்கும் படியிலாகத்துக்குமாக நாங்களித் தேவற்குக் குடுத்த நிலத்துக்கெல்லை" (S. I. I. Vol. III Part I page 23) என்னும் சாசனத்துட் காண்க.

(தொடரும்.)

உ

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்.

திருவாளர், சி. வேதாசலம் பிள்ளையவர்கள், B.A., B.L. கரந்தை.

உயர் திருவாளர் திவான் பகதூர் சர் அண்ணாமலைச் செட்டியாரவர்களால் சிதம்பரத்தில் ஆங்கிலம், தமிழ், வடமொழிகளில் உயர்தரக்கல்விப் பயிற்சிக்கெனச் சிலவாண்டுகளாக நடத்திவரப்படும் கல்லூரிகளை அடிப்படையாக்கொண்டு தமிழ்நாட்டில் உயர்தரக்கல்வியையும் ஆராய்ச்சியையும் வளர்ப்பதற்காக ஓர் புதிய பல்கலைக்கழகம் "அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்" என்ற அரிய பெயருடன் அமைக்கப்பெறுமென்றும், அப்பல்கலைக்கழகக் கட்டிடங்களும் அவற்றுடன் சேர்ந்த மாணவர், ஆசிரியர் விடுதிகளும் நிற்குமிடம் அண்ணாமலை நகரென அழைக்கப்பெறுமென்றும் சென்னைச் சட்டசபை முன்னர் ஓர் மசோதா கொண்டுவருவதாக அரசாட்சியார் விளம்பரஞ் செய்துளார்கள். 1923-ம் ஆண்டின் சென்னைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டம் சென்னைச் சட்டசபையாரால் கலந்து பேசப்படுங் காலையிலேயே ஓர் தனிப் பல்கலைக் கழகம் நிறுவச் சிதம்பரம் மிக்க தகுதியுடையதோரிடமாக யாவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. உயர்திரு. செட்டியாரவர்கள் பெரும் பொருள் செலவிட்டு நிறுவியுள்ள பல அழகிய கட்டிடங்களையும் சுவடிகள், அறிவுநூற் கருவிகள் முதலிய பொருள்களையும் உதவுவதுடன் நடைமுதற் செலவுக்கென்று இருபது இலக்கம் ரூபா கொடுப்பதாகவும் முன்வரவே, அரசாட்சியார் இப்பெருங்கொடையை மிக்க நன்றியுடன் ஏற்றுத் தாமும் சிறிது பொருளுதவி செய்வதாக ஒப்பி அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தை நிறுவ ஏற்பாடுசெய்ய முன்வந்துளார்கள். இனிச் சட்டசபையார் அரசாட்சியாரின் மசோதாவை ஆராய்ந்து விதிகளைத் திட்டஞ்செய்வதே எஞ்சிநிற்கின்றது. *

---

* இப்பால் இம்மசோதா சட்டசபையின் ஒப்பம் பெற்றிருக்கிறது. இதனைப்பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் அடுத்த மலரில் வெளிவரும்.

அண்ணாமலைநகரில் இப்பொழுது தொடங்குவதாகவிருக்கும் பல்கலைக் கழகத்துக்கும் சென்னை, ஆந்திரப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் சிறப்பான வேறுபாடொன்றுண்டு. முற்கூறிய கழகங்கள் பல நாட்டுப்பகுதிகளிலும் நகரங்களிலுமுள்ள பலப்பல கல்லூரிகளைத் தம்முடைய ஆட்சிக்குட்படுத்திச் சிறப்பாகத் தேர்தல்கள் மூலமாகவே கல்வியை வளர்க்க முன் வந்தனவாகும். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகமோ அவ்வாறன்றி, பத்துமைல் சதுர அளவுள்ள ஓர் சிறு நிலப்பகுதிகொண்ட ஊரில் அமைக்கப்பெற்று மாணாக்கர் யாவரையும் கல்லூரிகளைச்சார்ந்துள மாணவர் விடுதிகளில் அமர்த்தி மாணவர்க்கும் ஆசிரியர்க்கும் நெருங்கிய தொடர்பை ஏற்படுத்தித் தமிழ், வடமொழி, இந்திய வரலாறு முதலியவற்றின் வளர்ச்சிக்கு முதன்மையான இடங்கொடுத்துக் கீழ்த்திசைக் கலைகளை மேனிலைக்குக் கொண்டுவரும் கருத்துடனே நிறுவப் பெறுவதாகும். எனவே, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் ஏனைய கழகங்களைவிட மிக்க பயனும் சிறப்பும் வாய்க்கப் பெறுவதென்பதை எவரும் ஒப்ப வேண்டும்.

இவற்றுடன், தனதுதரத்தே தோன்றி ஒன்று பலவாய "கன்னடமுங் களிதெலுங்குங் கவின் மலையாளமுந் துளுவும்" சிறிது கற்பிக்கப் பெறுவதுடன் மேற்கூறிய தாய்மொழி, வழி மொழிகளுக்குட் காணப்படும் ஒற்றுமை வேறுபாடுகளை யாராய்ந்து தெளியவும், சித்தாந்தம் முதலிய தென்னாட்டுத் தத்துவ முறைகளை ஆராய்ந்து முறைப்படுத்தி யோதவும் தமிழ் இசை, நாடகம், ஆட்டம், மருத்துவம் முதலியவற்றைப் பழமையான நூல்களைக் கொண்டும் வழக்கிலுள்ள முறைகளைக் கொண்டும் ஆராய்ச்சி புரியவும் தனித்தனித் தவிசுகளும் குழுக்களும் ஏற்படுத்துவது மிகவும் வேண்டப்படுவதாகும். 'பி. ஏ.,' 'எம். ஏ.,' முதலிய மேனாட்டு முறைப்பட்டங்களையொழித்துத் தேர்ச்சிபெறும் பல்கலைக் கழக மாணவர்க்குத் தமிழ் மணங் கமழும் இனிமையான பட்டங்களைத்தந்து சிறப்பித்தலும் இப் புதுக்கழகத்தின் கடமையாகும். உயர்திரு. செட்டியாரவர்களும் அவர்கள் வழித்தோன்றல்களும் அரசாட்சியாரும் அவர்களின் பணியாளரும் தமிழ்ப்பெரியாரும் இவ்வுயரிய எண்ணங்களைச்

சிறிதும் மறவாது என்றுங் கீழ்த்திசைக் கலைகளின் ஆராய்ச்சி, வளர்ச்சி, உயர்ச்சிக்கே அரும்பாடு படுவார்களென்று தமிழ்மக்கள் எதிர்பார்த்து மகிழ்ச்சிக்கடலில் மூழ்கியிருக்கின்றனர்.

இவ்வண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் நிறுவப்பெறுவதால் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகமென்றொன்று தோற்றுவிக்கத் தமிழ்ப் பெரியோர் பலர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி வீண் போய் விட்டதோவென அஞ்சுதற்கிடம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசாட்சியாரின் எண்ணங்களை வெளிவருமுன்னரே தெரிந்துகோடற்கு ஆற்றல் பெறாத பெரியார் சிலரும், நாட்டாள்கள் சிலவும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகந் தோன்றுங் காரணத்தால் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் உருக்கொண்டு உயிர்பெற்று நிலவுவது இன்னும் சில வாண்டுகளுக்கேனும் இயலாதென்று தெரிவிப்பது தமிழ்க் குடி மக்கட்குப் பெரியதொரு கவற்சியை யுண்டாக்குகிறது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்துடன் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தையுந் தோற்றுவித்துத் தமிழறிவை வளர்த்துத் தமிழ் மக்களின் புலமையை உலகுக்குப் பயன்படுத்திப் புகழ் பெற்றிருக்கி நிலவுதற்குத்தக்க ஏற்பாடுகள் செய்வது அரசாட்சியாரின் கடமையாகும். தமிழ் மக்கள் ஊக்கங்குன்றாது அதற்கென உழைத்துத் தாம் கோரியதைப் பெறவேண்டுவது மிக்க இன்றியமையாததாகும். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆட்சியிலமைந்துள்ள நிலப்பரப்பு மிக்க விரிவானதாகையால் பொருளும் முயற்சியு மிருக்குமேல் ஐந்தாறு பல்கலைக் கழகங்கள் அமைத்துக் கொள்ளினும், தமிழ்நாட்டார் தேவைக்குப் போதியதாகக் கருதுவதற் கிடமில்லை. வேண்டுமாயின், சென்னை நகரிலுள்ள பலகல்லூரி களையும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் போன்றதொரு பல்கலைக் கழகமாகப் பிணித்துச், சென்னையும், அண்ணாமலை நகரும், ஆந்திர நாடும்போகச் சென்னை மாகாணத்தில் எஞ்சிநிற்கும் நிலப்பரப்பைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆட்சிநிலையில் வைப்பது எவரும் விரும்பத்தக்க எண்ணமாகும்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் வாழ்க!
தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் விரைவிற் றோன்றி யோங்குக!

துயரங்கள்.

௧.

நமது தமிழ்த்தாயின் அருள் மகனாரும், சேதுநாட்டின் இறைவருமாகிய நமது தமிழ் மன்னர், மாட்சிமிக்க இராசராசேசுவர முத்துராமலிங்க சேதுபதியவர்கள் விபவ ஆண்டு ஆடித் திங்கள் ௧௧ ஆம் நாள் விண்ணவர் விருந்தாகிய செய்தி, இத்தமிழுலகமெல்லாம் திடுக்குற்று நடுங்கச்செய்தது. அந்தோ! தமிழ்த்தாயின் உறுதுணையாய புலவர்கள், மன்னர்கள், செல்வர்கள் முதலாய பெருந்தகையாளர்கள் நீடிய ஆயுள் பெறுதலின்றி, அத்தாயினை விட்டகல்வது தமிழ்த்தாயின் தவக்குறைவே போலும்! நமது மன்னர், சேது நாட்டின் அரசாய் அதனைத் திறம்பெறக் காவல் பூண்டிருந்ததோடு, ஆங்கில அரசியலில் சட்டக்கழகம், மாநாட்டாண்மைக் கழகம் முதலாய அரிய நிலையங்களில் உயர் இடங்கள் பெற்று, உலகறிந்த பெரும் புகழினராக விளங்கினர். நமது மன்னர், கவியரங்கேறிப் புலவர்களைப் புரந்த பண்டை மன்னர்களையொப்ப, தமிழ், ஆங்கிலம் முதலியவற்றில், நிரம்பிய புலமையும், இன்னிசைச் செல்வமும், கடவுட்பற்றும், புலவர்மாட்டுச் சிறந்த அன்பும் பெற்றவர். நமது மன்னர், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவராகிப் பல்லாயிரக் கணக்கான பெரும் பொருள் உதவியவர். நமது மன்னர், தமிழ்ப் பெரும்புலவர் திரு. ரா. இராகவையங்காரவர்கள் முதலியோரை உரிமைப் புலவராக்கி என்றும் போற்றிவந்ததோடு, தமிழ் நூல் வெளியீடுகள் பலவற்றிற்குப் பெரும் பொருள் உதவிவந்தவர். நமது மன்னர், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக ஆராய்ச்சிக் குழுவிற்குத் தலைவராகி, அத்தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்தினவர். நமது மன்னர், இக் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின்பால் மிக்க அன்புடையராய், இதன் ஐந்தாம் ஆண்டு விழாவிற் றலைமைதாங்கிச் சிறப்பித்தவர். (இவர்கள் விண்ணுலக வாழ்வுற்ற செய்தியறிந்தவுடன், நமது சங்க நிறைவேற்று கழகம் கூடித் துயரங் காட்டியுளது.) நமது மன்னர்தம் பிரிவால் பெருந்துயருற்ற அவர்தம் அருமை அன்னையர்க்கும், மனைவியர், மக்களுக்கும், புலவர்கட்கும், சங்கங்கட்கும் தமிழ்த்தாய் ஆறுதல் அளிப்பளாக.

மகா வித்துவான் ரா. இராகவையங்கார் அவர்கள் பாடியது.

மதியினுக்குக் கட்டளைக்கல் வாதத்துக் குரையாணி
துதியினுக்குப் பெருநிலயஞ் சூழ்ந்தார்க்கு வாழ்ந்ததுணை
நிதியினுக்குத் தனதனெனு நின்ராச ராச! வெந்தப்
பதியினுக்கு ளொளித்தனையோ படரினுக்கு ளெமைவிடுத்தே.

உ.

தஞ்சை மாநகரில் தமிழ்ப் பெரியார் எனச் சிறப்புற்றிருந்த திருவாளர், இராவ்பகதூர் சீநிவாசபிள்ளையவர்கள் நிகழும் விபவ ஆண்டு, ஆவணித் திங்கள், ௩௰-ஆம் நாள் தமிழ்த் தெய்வத்தின் திருவடி நீழல் எய்திய செய்தி, தமிழ் நாட்டினரைத் துயர்க்கடலில் ஆழ்த்திய மற்றொரு துயரமாகும். நமது பெரியார், ஆங்கிலக் கல்லூரியிற் படிக்கும்போதே 'விளையும் பயிர் முளையிலே தெரியும்' என்பதற்கேற்ப, நுணுகிய அறிவும், சிறந்த தமிழ் அன்பும், ஏற்ற தமிழ்த் தொண்டும் உடையாராயினர். பின்னர், சட்டப்புலமையெய்தி வழக்கறிஞர் தொழிலிற் சிறந்த திறமை காட்டி விளங்கிய காலத்தும், தமிழ் மடங்களின் காப்பிற்குரிய வழக்குகளை பெரிதும் உடையராயிருந்தமையின், தமிழ்த் தொண்டே புரிந்தவராவர். அதன் பின்னர், ஓய்வுற்றிருக்குங் காலத்தோ, ஓய்வின்றித் தமிழ் நூற்களை ஆய்ந்து, தம்பால் வரும் புலவர்களோடு அவ்வாய்வுரைகளைக் கூறிக் கேட்டு மகிழ்ந்தும், இதுகாறும் எய்தாத சிறப்பைத் தமிழ் மகள் எய்துமாறு "தமிழ் மொழி வரலாறு" எனும் ஆராய்ச்சி நூல் எழுதி வெளியிட்டும் தமது தமிழ்த் தாயின் கடமைகளைச் செலுத்தியவர். அந்தோ! இப்பெரியார் இன்னும் பலகாலம் உடல் நலமுற்றிருப்பின், எத்துணையோ அரிய ஆராய்ச்சி நூல்கள் எழுதியிருப்பர். என் செய்வோம்! நமது தவமிலை அத்துணையே போலும்! நமது பெரியாரின் தனயன் மகனார், திரு. சு. பாலசுந்தரம் பிள்ளையவர்கட்கும் மற்றைய குடும்பத்தினர்க்கும் நமது இரக்கத்தைத் தெரிவித்து, ஆறுதல் அடைய வேண்டுகிறோம்.

செந்தமிழ்த்தா யின்மகனாஞ் சீநிவா சப்பெரியன்
அந்தோயாங் குற்றனனே! ஐயகோ!—இந்தவொரு
மாநிலமே யன்றம்ம மற்றெங்குத் தேடினும்
காணுவமோ இன்னுமொரு காள்!

௬

இன்பப்பேறு.

திருவாளர் அ. வரதநஞ்சைய பிள்ளை அவர்கள்,
தமிழ்ப்புலவர், சலகண்டபுரம்.

(தொடர்ச்சி துணர் ௩, மலர் ௧, பக்கம் ௧௮.)

["இன்னாமை யின்ப மெனக்கொளி னாகுந்தன்
னொன்னார் விழையும் சிறப்பு"]

இக்குறளில் ஆசிரியர், துன்பத்தையே இன்பமெனக்கோடல் ஆண்மையுமெனக் கூறிய நுட்பத்தை விளக்கி உரையாசிரியர்,

(௧) துன்பமும் உயிர்க்கியல்பன்று. (௨) அஃது கணத்தே தோன்றி யழியுந்தகையது. (௩) மனத்தின் நினைப்பால் மாற்றத் தகுவது எனப்பொருட்டோ டெடுத்துக்காட்டித் துன்ப நுகர்ச்சியையே இன்பநுகர்ச்சியெனக் கொள்ளல்கூடும் என நிறுவியுள்ளார்.

இவ்வுண்மையை ஓர் சிறுகதை வழித்தாய் உணர்த்தலாம். பற்பல நாடுகட்குச் சென்று ஆண்டாண்டுள்ள காட்சிகளைக் காணவிரும்பிப் போந்தானொருவன், வழியில் எதிர்ப்பட்ட அழகிய பட்டினமொன்றைக் கண்ணுற்று, அகன்று நீண்டதோர் ஆறு கிடந்தன்ன பெருந்தெருக்களில் இருமருங்கும் வெள்ளிக் குன்றங்கள் பல வீற்றிருந்தனைய வெண்சுதைதீற்றிய மேனிலைமாடங்கள் நிரை நிரையமைந்து நீள்வான் தொட்டுயர்ந்த வனப்பையும், அவற்றின் சுவர்ப்புறங்களில் எண்வகைச் செய்நிறம் உவமக் காட்டிக் கண்ணுளர் தீட்டிய ஓவியங்களின் உருவமைப்பையும், நறுமணங்கமழும் புதுமலர் செறிந்த பல உய்யானங்களையும், இடையே அகன்ற புனற்றடங்களின் பொலிவையும், மகளிரின்

பல்வகை ஆடல் பாடல்களையும் கண்டு கண்டுவந்து களிக்கும் மனத்தனாய் அவ்வூர் வேந்தன் அரண்மனைத் தெருவின் வழிச் செல்லா நிற்புழி, ஆண்டுக் கந்தினைத் அழித்தருக்கடாஅக் களி றொன்று, மேலோர்க்கொன்று காழோர் கையுறக் கப்பணஞ்சிதறித் தடுத்தும் தடையுறாது, வளியாற் கொட்புறாஉம் வங்கம்போலத் தெருமாலெய்திச் செல்வழி யுணராது தன்மேற் கடுவனாகீற் கடுத்துவரக்கண்டஞ்சி, கடுநடுங்கி, அருயிர்காக்கும் ஆதரவுதனால் அருகிலமைந்துள்ள பெரியதோர் அரண்மனைக்கட் புக்கானாக, அம்மாடம், அவ்வூர் மன்னவன் காதன் மடமகள் வாழும் காவற் புரமாதலின், வாயில்காவலர், கடும்புலிபோற் சீறிச்சினந்து யாவ னடா நீ! ஈண்டுப்புக்கது பெருந்தவறு, வருதி எனக்கை தொட்டீர்த்துப் போய்க் காவலனாணையாற் கடுஞ்சிறைப்படுத் தினர். இங்ஙனம், சிறைக்கோட்டத்துத் துயரனாயிருக்கும் அவன், முதலில், தான் கண்ணுற்ற அரும்பெறற் காட்சிகள் பல வற்றையும் எண்ணித் தான் தன்னூரிலேயே இருப்பின் இத்தகை வளங்களைக் கண்டுமகிழ முடியாதன்றோ என இறும்பூதெய்தி முகமலர்க், கள்வன் மதர்ப்பொடுதாவித் திசைசொறப்பாய மகிழ்வுற்றும்; பின்னர், தன்முன் கொல்லான் எறிந்த கூற்றமே போன்று, கடாஅ பெருத்துற்றுங் கருங்களிறு தோன்றியதனை நினைக்க அங்கம் நடுங்கி அச்சமெய்தித் தன்னுளுக்கி மருண்ட நோக்கொடு இன்னும் அம்மாக்களிறு ஈங்கு வருங்கொலோ என்னைப் பதைப்புற்றுட்கியும்; மற்றும், தவறி வீழ்ந்தோர்க் கரிவாளும் எதிர்த்தாலொப்ப அவ்யானைக்கஞ்சி அரசன் புதல்வி யின் கன்னிமாடவாயிலிற் கால்வைத்தாங்கே, தொடுதோலடி யினர், இடைநீள்கச்சினர், வயப்புலிப்போத்தனைய வன்கட் சிற்றத்தர், கன்னருந் தோளர், கைகொட்டார்த்த கடுமையைக் கருதியபோழ்து கண் சிவப்பூர உதட்டைமென்று அந்தோ! அப்பதகர் என் அச்சக்காலை அஞ்சேலென்னாராகித் தவறுபாடு எட்டுணையுமியற்றா என்னை இக்கொடுஞ் சிறையிடுவித்தனரே எனத் தன்னுட்பொங்கும் சினத்தீக்கொண்டு சீறிச் செயிர்த்து நோக்கியும்; மறுகணத்தே தன் ஊரிலுள்ளாராய மனைவி, மக்கள், உற்றோர், நட்டோர் முதலானோரைப்பிரிந்து அவரதியாதனிடத்தே

துரியனாய்ச் சிறைப்புக்க செய்தி ஆண்டுச் சென்றறிவிக்குநர் யாவர்? அவர்களறியின் என்படுவர்? என எண்ணியகாலை, பனி வார் கண்ணொடு பதைத்துச் சோர்ந்து விம்மிவிம்மிப் புலம்பலுற்றும்; பின்னர், ஊழ்வலிகடக்குநர் யாவரே? ஆயினும் என்? இன்னும் சின்னாட்களில், அறங்கூறவையத்தினர் என்குற்றத்தை நேரின் வினவி முறைசெய்ய வருங்கால், புதியேனாகிய யான் களிறுகண்டஞ்சி நடுங்கி உயிர்காக்க ஓடி அறியாது அக்கடிமனை வாயிலிற் கால்வைத்தது தவறன்றே என உண்மைகூறி மன்றூடு வழக்குரைத்து உய்தி பெற்று மீள்வேன் என நினைத்தபோது நிற்குநர்கடோறும் பெருமிதத்தோடு சுழன்று நோக்கும் கண்களால் மலர்ச்சியுறும் முகப்பொலிவுடையனாக மிகமகிழ்ந்தும் இன்னணம் சில்கணத்தே பலமாறுதல்களை யடைந்தனன்.

இச்சிறுகதையால், நெஞ்சின் நினைவுகட்கேற்ப இன்ப துன்பப் புலப்பாடுறுமென மேல் தேவர் கூறிய திருக்குறளுண்மை தெற்றென்னு மன்றோ?

இஃதுண்மையேயாக, கண்முன் நமக்கே நேரும் துன்பங்களை இன்பங்களே யாமெனக் கருதும் உள்ளத்திட்பம் எளிதில் அமைவதொன்றாகாதே என்பீரேல், மற்றும் இன்பம் வழங்கும் வேறு கருவிகளுளவோ என அத்தெய்வத் தமிழ்மறையைத்தான் வினவ வேண்டும்.

“இன்பம் இடையறா தீண்டு மவாவென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்” அதாவது:—

‘ஆசையறின் இன்பத்தே வாழலாம்’ என மற்றோருத்தரம் அவ்வுத்தரமறை தருகின்றது. இதுகாறும் இன்பத்தை விளைக்கும் கருவிகளை ஆய்ந்த நமக்கு, அவ்வின்பத்தைத்தோன்றாது மறைக்கும் தடையீது, அஃது தொலைத்தாலன்றி இன்பம் பெறுதற்கியலாது எனப் பொய்யாமொழி புகன்றுள்ளது. ஏனை அறிஞர் நூற்களும் இதனையே படித்து மடித்துப் பலவிடங்களிலும் பகராநிற்கின்றன. “ஆசையறு மின்கள், ஆசையறு மின்கள்— ஈசனோ டாயினும் ஆசையறு மின்கள்” “அற்றது பற்றெனில்—

னற்றதுவிடு" "ஆசைவெ ளும்பெருங்காற்றா டிவைப்பந் சென்ன
மன மலேபுங்காலம், மேம் சம்வரும்—நிராசையின்றேற் றெய்வ
மூண்டோ." இன்னும் இ வ்வாறு பல்லாயிரமேற்கோள் நிரட்ட
லாம். இன்பத்தையடைய வேண்டின் ஆசையை அறந்தொலைக்க
வேண்டியதே. நன்று! நன் று!! ஆசையை நீக்கல் பகர்தனவே,
வெறும்பேச்சனவே, செய்ன தயில் சிறிதேனும் காட்டனருமா?
என்னைபேதமை! ஆசையின் றல், இவ் வுடம்பேன்? மனேவி
மைந்தர்கள் எற்றுக்கு? இம்மை மறுமையின் வாழ்க்கைதான்
எதற்கு? "ஆரத்தே தோன்றும் உருவம் தெரியவழிகேட்டான்
கண்களை மூடிக்கொண்டு நோக்குக " என்பதுபோல், இன்ப
மடைய வழியினுவினுல் ஆசையை விடுக்க என்பதோ? மூற்
கூறிய சில வழிகளினும் இஃது கம் மாற் சிறிதும் இயலாத
தொன்றேயாயிற்று என எம்மோடு வெறுப்பிரேல், யாம்
செயக்கிடந்ததென்? எது மிக அரிய பெ ரிய பொருளோ, அத
னைப் பெறுவது எளிதாயிராது என்பத ன கினைவு கூர்மின்!
உண்மை இதுவே. மிகவும் முயன்றும் பெ ரியதோர் வருத்தங்
கூர்ந்தும்தான் இன்பத்தை அணுகவேண்டும். "உறுப்பின் வாரா
வுறுதிக ளுளவோ" என்னும் பெரியோர் சொற்படி விடாத
பழக்கத்தாலும் மனவெழுச்சியாலும் பன்ன ட்கள் உழைத்துத்
தான் ஆகவேண்டும். அற்றேல், இன்பநுகர் ச்சிக்கு வழி கூறிய
வாறே இவ்வாசை நீக்கத்திற்கும் பல வழிகள் இருக்கலாமன்றோ?
அவை யாவை? என மீட்டும் எம்மைக் கேட்பீர்போலும்!
"இன்பம் வேண்டுவோன் துன்பந்தன்டான் " என்பவாகலின்
அவாவை நீக்கற்கும் பல வருத்த வழிகளிருக் கின்றன. அவற்
றுட்டலையாயது மெய்யுணர்தலே. நாம் காத லிக்கும் பொருட்
களின் உண்மைத் தன்மையை ஆராய்ச்சியோடு ஊன்றி நோக்கல்
வேண்டும்.

"இருணீங்கி யின்பம் பயக்கும் மருணீங் கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு." என்பதாக் அவாவினைத்தும்
மயக்க உணர்ச்சியானே தோன்றிப் பெருகு பெ ன்னகை அணியப்
படும். முதற்கண் 'நான்' எனத்தலைப்படும் இவ்வுடம்பை காடு
வோம். அது—

"நாடியோ என்போ நரம்புசிக் கோழையோ
தேடி யெனையறியேன்—" என்றவாறே நசை, தோல், என்பு, நரம்பு, செந்நீர் முதலாய ஏழ்பொருட் கூட்டமாகி யாக்கையும் பெற்று,

"பற்றின் பற்றிடம் குற்றக் கொள்கலம்
புற்றடங் காவிற் செற்றச் சேக்கை"

"வினையின் வந்தது வினைக்கு விளைவாயது
புனைவன நீங்கிற் புலால்புறத் திடுவது" என ஆன்றோரால் இழிக்கப்படுவதாய், உயிர் நீத்தவழிப் பிணப்பெயரோடு வீழ்ந்தழிவதாயுள்ளது. ஆகலின் இதனை ஓர் இருப்பிடமாகக் கொண்டுள்ள உயிராம் எனக்கிதனோடு தொடர்ப்பாடென்னுளது? இங்ஙனமே உறக்ககாலத்துளவாகியும் கோளிலவாம் பொறி புலன்களும், மூர்ச்சை மயக்கங்களில் கொல்லனுலைக் குருகெனவுயிர்த்தும் அறிவுறுத மூச்சுக்காற்றும், (பிராணவாயு) ஒன்றை நினைப்புழிப் பிறிதொன்றை மறந்து நிற்கும் மனமும், கனவில்லாத வுறக்கத்தி (சுழுத்தியி)ல் தலைப்படாதொடுங்கும் ஏனை உட்கருவி (அந்தக்கரணங்)களும் உயிராம் என்னின் வேறாமென்ப தொருதலை. அச்சோ! 'நானே' என்றிதுகாறும் என்னை மயத்த உடல் முதலியவைகளை வேறுவொழிபுமேல் இவ்வுடலின் தொடர்பால் எனக்குரியாரென எண்ணிய உற்றார் பெற்றோர் மனைவி மக்கள் முதலானோரோ டுறவு எங்ஙனம் கூடுவதாம்? மற்றும் என்னனையராய் உலகப்பற்றுட்பட்டு நிலைகலங்கித் தம்மைத்தாம் காக்க வல்லரல்லராய் அலமாருறும் அன்னோர்களாற்றான் யானெதிர்பார்க்கும் உதவி யாதாம்?

இஃது "வீழ்வார்க்கு வீழ்வார் துணை" யாவது போலும்.

"குருடுங் குருடுங் குருட்டாட்ட மாடிக்
குருடுங் குருடுங் குழிபுக்கவாறு" போலும்

கருதத்தக்க செய்தியாமளவே யன்றிப் பிறிதில்லை. இனி உயிரெனப்படும் என் இயல்புதான் யாது?

"இந்தவுடல் கருவிகரணமுநீ யல்லையாதொன்று பற்றினத னியல்பாய் நின்று—பந்தமுறும் பளிங்கனைய சித்து நீ—" என முற்றுணர்ந்த முதறிஞர் பொருள்கூர்ந்து பிழைக்கும்வழி யுணர்த்தியவாறே சார்ந்ததன் வண்ணமாம் தன்மை என் தன்மை. ஆயின், எனக்கிப்பிறவி எங்ஙன் எய்திற்று? யானே இவ்வுடலைத் தாவிப்பிடித்தேனோ? இவ்வுடலே என்னை ஓடிவந்து பற்றிற்றோ? இல்லை இல்லை; முன்னை வினையால் மூண்டதிப்பிறவி. அற்றேல், அவ்வினையை இயற்றிய யானும் அதன் இருக்கையை உணர்ந் தெய்தலாற்றேன். அறிவில் (சடப்) பொருளாம் அஃதும் இயற்றிய என்னை யறிந்தெய்தாதே. பின் எங்ஙனம் கூடிற்று? ஆம்! ஆம்! அறிகின்றேன். வினையையும் எனையும் வேறிருந் துணர்ந்த முற்றறிவுடைய முழுமுத லொருவன் கூட்டக் கூடினே மாதல் வேண்டும். ஆ! ஆ! அப்பொருட் பெருமான் என்னை யறிவிக்காமலே எனக்கு வேண்டுவ வனைத்தும் விழைந்து நல்கு கின்றான் அல்லனோ! என் பிறவியை நீக்கற்கு அவன் பிறவி யற்றவனாகவும், என்பற்றைப் போக்கற்கு அவன் பற்றற்றவனாக வும், என்னை மீட்டும் இறவாது காத்தற்கு அவன் இறப்பில்லாத வனாகவும், எனக்கின்பம் அளித்தற்கு அவன் இன்பவடிவினனாக வும், இலங்குகின்றானாதல் வேண்டும். அவன் பொன்னடியைத் தலைப்பட்டாலொழிய என் இன்னல் ஒழியாது. தவாப்பெருந் தலைவனைச் சார்ந்துழியல்லதென்—அவாப்பெருங் கடலினைப் பொழிந் துய்கிலேன்; பொய்ப்பொருள் மீது புணர்த்தஎன் பற்றை யம்—மெய்ப்பொரு ளடிக்கே வேண்டிச் சேர்ப்பேன்; என்றிங்ஙனம் தன்னையும் தனக்குக் களைகணும் தலைவனையுங் குறித்துக் காண்டலே மெய்யுணர்தலாம்.

"வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை யில."

"தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது."

"பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா
ரிறைவனடி சேரா தார்."

என மெய்யுணர்வுடையார் விரும்பும் இறைவனையன்றி இன்பம் பெறுதற்கில்லை எவ்வகையினும் எனத் தமிழ்மறை முழங்குகின்றது. ஈண்டு மற்றொருண்மையும் கருதற்பாலது. மனத்தே அவா எழுதற்கு, பொறிவாயிலாக உலகப்பொருட்களுணரப் படுந்தோறும் அப்புறப்பொருட்களுக்கும் உட்கருவிகளுக்கும் ஒரு சேர்க்கை (பற்று) உண்டாக, அப்பொருட்களின் நன்மை எனக்கு வேண்டும் எனக்கருத்துறுதலே காரணமாதலின், ஐவாய வேட்கையவாவினை அந்நிலையில்லாப் பொருட்கண் மேற் செலுத்தி அவற்றிற்குக் கேடுறுங்கால் துன்புற வருதலான், என்றும் அழியாப் பொருளாயுள்ள இறைவன் பொன்னடிக்குய்க்கின், மிக்க இன்பம் துய்க்கத்தடையில்லை. உயிருள்ளதனையும் உடனிற்கும் மனம் யாதானு மொன்றைக் கருதிக் கொண்டன்றி நில்லாவியல் பிற்றாதலின், அஃது பிறிதொன்றைக்கருதிப் பிடித்துக்கொள்ளாது எல்லாம் வல்ல ஆண்டவன் அடியைப்பூண்டு கிடக்கப்பயிற்றல், அறிவுடை மக்களாய் இன்பம் விழையும் எவர்க்கும் தவிராக்கடனேயாம். இதுகாறும் யாம் விரித்துரைத்த இவ்வெல்லாம் அடக்கி நம் தமிழ்த்தாய் அணிமேகலையாம் மணிமேகலை, ஒரு சில அடிகளில் விளக்கிக் காட்டுகின்றது.

"பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம்
பிறவா ருறுவது பெருகிய வின்பம்
பற்றின் வருவது முன்னது பின்ன
தற்றோ ருறுவ தறிக"

காண்மின்! காண்மின்!! எத்துணைப் பெரிய பொருட்களையும் மிகச்சுருங்கக்கூறும் சொல்வளம் நம் தமிழ் அன்னைக்கு வாய்த்தாங்கு வேறெம்மொழிக்கும் வாய்த்தின்று. நன்றே அவள் நலம்! வாழ்க அவள் வென்றி!!

அன்பர்காள்! இறுதியாக நீவிர் என்னை வினவுதல் அறிவேன். அஃது, இறைவன்பால் அன்பு செலுத்துமாறு யாங்ஙனம்? என்பதன்றே. யான் இறுக்கும் விடையை நினைவு கூர்மின்! நம் பெருநாவலர் பொதுமறையில்,

"பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு."

என அருள் சுரந்தளித்த இவ்வாரா வின்னமுது, துறவதிகாரத் திறுதியிற் சுடர்விசி நின்று, அடுத்த மெய்யுணர்தல் என்னும் அதிகாரத்தோடு சென்றியைந்து, இறைவனருள் பெற்றவழி மெய்யுணர்வு பயன்றருமெனக் குறிப்பதாகலின், "அவனரு ளாலே யவன்றாள் வணங்கி" எனவும் "அவனருளாலே பத்தி நன்குண்டாம் பத்தியா லவனரு ளுண்டாம்" எனவும் புகன்ற ஆன்றவிந்தடங்கிய கொள்கைச் சான்றோர் கருத்தைத் துலக்கி யுள்ளது. மேலும், ஓர் குடத்து நிரம்பிய நீரை வேறோர் குடத்துப் பையப்பையப் பெய்யுங்கால் ஊற்றுங்குடத்துக் குறைபு மளவு ஊற்றப்படுங்குடம் நீரானிரம்புதல் போல, இறைவன் திருவடிக்கட் சிறிது சிறிதாகச் செலுத்துந்தோறும் உலகப் பற்றுக் குறைவுற்றவர் இறுதியில் "மற்றுப் பற்றெனக்கின்றி நின்றிருப்பாதமே மனம் பாவித்தேன்" "நெஞ்சம் உனக்கே யிடமாக வைத்தேன் நினையாதொருபோது மிருந்தறியேன்" "நினைத்தனைப்பொழுதும் மறந்துய்வனோ" "உன்னை மறந்திடுவேனோ மறந்தறியேன் மறந்தாலுயிர்விடுவேன் கணத்தரியேன்" என்றெல்லாம் அவனருள் பெற்றுய்ந்த ஆன்றோர் உரைத்தாங்கு ஆராத இன்பம் அடைதற்குப் பொருட்டாய பேரன்பு பெருகி நிரம்புதல் திண்ணமேயாம்.

அப்பா! இதுகாறும் பலபடவாராய்ந்துவந்த நமக்கு, இன்பந் தன் மெய்ந்நிலையைக் கைந்நிலையாகக் காட்டிற்று. இப்போது நாம் பெற்ற முடிபுகளை நிரலே நிறுத்திக் காண்போமாக.

(௧) அறிவுபெறும் பொருட்களால் எவ்வாற்றானும் இன்பம் பெறேம்.

(௨.) இன்பம் வரும் போதின்புறுமை இன்பப்பேற்றுக் கோர்வழி.

(௩.) துன்பத்தையே இன்பமென நினைக்கினும் இன்பம் பெறலாம்.

(௪) இன்பத்தைத் தோன்றாது மறைத்துத் தடுக்கும் ஆசையை நீக்கினன்றி அது கிட்டாது.

(௫) ஆசையை அறுத்தற்கு மெய்யுணர்வு தேவை.

(௬) மெய்யுணர்வும் இறைவன்பாலன்பு செய்யினன்றிப் பயன்தாராது.

(௭) இறைவனருளைப் பெறுதற்கவன்பா லன்புவேண்டும். அவனருட்டுணையாலே மனம் ஒருங்கி யன்புற அதன் வழித்தாய் இன்பமெய்தலாம்.

(௮) மெய்யுணர்வுடன் கூடிய இறைவனருள், முதற்கண் இன்பம் நல்கிப் பின்னர் வீடுபேறருளிப் பிறவியை நீக்கும்.

(௯) உலகப்பற்றுட்பட்ட மனத்தைப் பையப்பைய இறைவனடியை நினைவுகூரப் பயிற்றிவரின், நாளடைவில் நிரம்பிய அன்பு பேரின்பந்தரத்தவறாது.

தமிழ்த்தாய் மக்களாம் தவப்பெருஞ் செல்வர்காள்! மேற்கூறிய உண்மைகளை முற்றறிந்து இன்பம்நுகர்ந்த நம் வாதவூரடிகள், மலர்வாய்ப் பெருகிய வாசகத்தேனைப் பருகி இக்கட்டுரையை முற்றுவிப்பாம். அஃது வண்டைக் கேற்புடைத்தாகலின்.

"தினைத்தனை யுள்ளதோர் பூவிற்றே னுண்ணாதே
நினைத்தொறும் காண்டொறும் பேசுந்தொறு மெப்போதும்
அனைத்தெலும் புண்ணெக ஆனந்தத் தேன்சொரியும்
குனிப்புடை யானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ"

இத்திருமறைப்பொருளை அறிந்தவாறு எடுத்தபொருண் மொழிக் கேற்றபெற்றி ஒரு சிறிது கூறுதும்.

அவா, சினம், கடும்பற்றுள்ளம், மருள், செருக்கு, உட்பகை என்னும் அறுதீப்பண்புகளையும் ஆறுகாலாகக்கொண்டு, இருவினையாய சிறகொடு பறந்து அறுசுவைத்தேன்பருக விரும்பி (இன்பம் துய்க்க) கண்ணுக்கெதிர்க்க பன்னிறப்பூக்கடோறும் (பல்வகை அழகு வாய்ந்த பற்பல உலகப்பொருட்களில்) அஃது

நிரம்பியுள்ளதெனப் பிறழவுணர்ந்த பேதைமை தூய்ப்ப விசைத்தெழுந்து (இன்பமிருக்கின்றதென மருண்டு) பேராசைப் பிணிப்பொடு பல்காற் சுழன்றும், ஒலித்தும், தும்பியாற் றுரத்தும், ஊறியும், முரன்றும் ஓசையற்றடங்கியும், (பலவகை வருந்தி) நின் சிறுவயிறு நிரம்பா நிரப்பொடு* சிறிதேங்கிடப்ப வறிதே பெயர்ந்து (கருதித்துய்த்தவற்றால் அவா அடங்காது) பொழில் பலபுக்குக் கழிபேயர்வொடு-முன்சுவைத்ததூஉம் பின்பசி தூண்டற்கேற்றதாகி †யாற்றிடைக் கழிய-முண்மேற் படலும் கல்மேல் மோதலும்-மற்றொரு வண்டு பெற்றதை வௌவலும்-கடுவெயில் காயக் கால்விசைத் தலைப்பப்--பனியோ மழையோ படர் சிறைநிக்க-வுழன்ற பேறன்றிவே றொருபயன் பெறாமே-அளித்தக் காமென ‡அம்முதற் பெயர்பெற்றி-வருந்துறு பேதை வண்டே யம்மோ! (மேலும் பல துன்பங்களைப் பொறுத்துத் துய்க்கலா மின்பமென வுழலும் மனமே! வருக.) நீ இப்பூக்களால் வயிறாரத் தேன் பருகுமா றெப்போதுமில்லை. ஆயின், நின் பசிதீர வுண்டற்கேற்ற தேனிருக்குமிடம் நினக்காகப் பரிந்து பலநாள் வினவிப் பகலிரவாகப் பாடுபட்டியான் அறிந்ததனைத் தமக்கு உரைக்கின்றேன். ஆண்டுச் செல்லவேயன், நின்னொடு புலைகுநரில்லை யிந்தேனிலத்து. அத்தேனினியல்பைக் கூறக் கேட்பையாயின், மிகவும் இறும்பூதெய்தி விம்மிதமுறுவை. இத் தேனைப்போல் வாய்வைத்துச் சுவைக்க காவுள் இருக்குந்தேனையும் சுவைத்து ஒழிவதன்றப் புதுத்தேன். அதனை நினைத்தாலே நினைக்க நெஞ்சம் மிக வினித்துச் சுவைதரும். அம்மட்டோ இருவிழிக்கெதிர் பெறக்கண்டால், ஆங்கே கனிபெரும் இனிப்பு கன்றும் நின்னையே. அத்தகவினைப் பேர் கூறும் அளவே நாக்குமுழுவதும் தித்திப்பாகியன்றாங்கே மாறுவின் சுவை வழங்கலாகும். இப்பூக்கள் போன்று, ஒருகால் மலர்ந்தும், ஓர்கால் புலர்ந்தும் பின்னை எமாற்றும் தன்மையறியாத அப்பூவின் தேன், எஞ்ஞான்றும் ஒருநாட் போல ஓயாது பெருகும். இவ்வகைப் பூந்தேன் முன்தரும் சுவைக்குப்பின் புளிப்புச்சுவையும் தரும். அன்றி உண்டபோதே ஓர் சிற்றின்பந்தரும். அதுவோ உனது

*நிரப்பு—வறுமை. †ஆறு—வழி. ‡அளி—வண்டின் ஓர் பெயர்.

ஜல்லென்ற என்பும் வெள்ளிய வெண்ணெய்க் கட்டியினியற்றினாற் போல நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்தின்பத்தேறல் உடல் முழுதும் பொங்கிப் பொங்கித் ததும்பப் பெருவகை பெருமிதத்தோடு மனம் பொறுக்கலாற்றாவண்ணம் மேலிட்டெழ, நின்னைக்களியாட்டயரச் செய்விக்கும். இவ்வளவுமிருந்தும் அத்தேன் எட்டற்கரிய நெடுவரையிலோ, மிக நுங்கிய மாக்கிளையிலோ, யாரும் புகாத கொடும்புதற்குள்ளோ இருப்பதேற் பயன் என்? எனத் திகைக்கின்றாயோ? இல்லை. யாவருக்கும் பொதுவாய வெளியிலே, தானே வழிந்து ஆடி ஓயாது பொழிந்துகொண்டேயிருக்கின்றது.

'கறப்பதுழக்குப்பால் உதைப்பது பல்போக்கும்' என்றாற் போல உன் உழைப்பையும் வயிற்றெரிச்சலையுங் கொட்டிக்கொண்டு ஓர் துளித்தேன் தரும் இப்பூக்கள் போன்றனதன்றஃது. நின் சிறிய தும்பியைச் சற்றுயர்த்தி ஓர் முறை 'ரீம்' எனுமுன்னமே தானே நின்பால் எதிர்கொண்டு வந்தனழுந்து அத்தருதேனை அருந்த அருத்தும். உய்யவேண்டின் என் உறுதிமொழி கேள். அப்பெருந் தெய்வத்தேனை நாடிச்சென்று ஆண்டே நின் செவ்வழி, விளரி முதலிய செவ்விய பண்களைப் பாடுவாயாக. நீ (கோ—தும்பி) தும்பிகட்கு வேந்தனுங் குலத்தோன்றலாகலின் நின் பெருமைக்குப் பொருந்தும் பெற்றியறிந்துகொள். (ஈண்டு உயரிய மக்கட் பிறவி பெற்றார் தில்லைமன்றத்தொரு சேவடி காட்டிக் குனிப்புறும் கூத்தனை நினைந்து வாழ்த்தி நிலைபெறும் இன்பம் அடைகவென்று குறித்துரைத்தது காண்க.)

“ஈறிலாப்பதங்கள் யாவையுங் கடந்த இன்பமே
என்னுடை யன்பே.” (திருவாசகம்.)

“அன்பைப் பெருக்கி எனதாருயிரைக் காக்கவந்த
இன்பப் பெருக்கே இறையே பராபரமே.” (தாயுமானர்.)

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கு மிறைவா போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(முற்றும்.)

௨

தமிழர் நல்லிசைப் புலமை.

திருவாளர் V. சண்முகம் செட்டியாரவர்கள், தஞ்சை.

பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன் புகழிலே கிடந்து சங்கத்
திருப்பிலே யிருந்து வையை யேட்டிலே தவழ்ந்த பேதை
நெருப்பிலே நின்று கற்றோர் நினைவிலே நடந்தோரேன
மருப்பிலே பயின்ற பாவை மருங்கிலே வளருகின்றாள்

என வரந்தருவார் கூறிப்போந்தவாறு, கன்னடமும், களிதெலுங்கும், கவின் மலையாளமும் தன்னுதரத்துதித் தெழுந்து ஒன்றொன்றும் பல மொழிகளுக்குத் தாய் மொழியாக ஆயிடினும், சிலமொழிபோல வழக்கொழிந்து அழியாது சிறப்புற்ற இளமையினை எக்காலத்தும் உடைய பொருட்டினால், கன்னித் தமிழெனப் பெயர் பெற்றனள் நம் தமிழ்த்தாய்.

வடநாட்டினராகிய ஆரியமக்களின் மொழியாகிய ஆரிய மொழிக்கு எதிராக உண்டாகிய தமிழ் மொழியானது இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் எனும் மூன்று பெரும் பிரிவுகளையுடைமையின் முத்தமிழ் எனவும் பெயர் பெற்றுளது.

இத்தமிழ்மொழி பண்டைக்காலத்தில் முத்தமிழினும் வல்ல புலவர்களாலும், தமிழ்நாட்டு மன்னர்களாலும் மிகச் சிறப்புற்றிருந்தது. பின்னர் இஃது எவ்வளவோ இடையூறுகளை அயல் நாட்டினராலும் கடலாலும் அடைந்தும் அழியாமலே இப்பொழுதும் இருந்து வருகின்றது.

ஆனல் இக்காலிலே அயல் நாட்டினராலும், அயல் நாட்டு மொழியாலும் சிறிதளவு இடையூறு நம் தமிழ் மொழிக்கு

ஏற்பட்டு வருவது உண்மையே யெனினும், அது தற்காலத் தமிழ்ப் போலிப்புலவர் பலரால் உண்டாகும் இடையூற்றைப்போல் அவ்வளவு மிக்கதன்று. ஏனெனில் இவர்கள் நிகண்டின் சில செய்யுட்களையும் இராமாயண பாரதமாகிய பழம் புராணங்களின் உள்ள சில செய்யுட்களையும் மனப்பாடம் செய்த அளவிலேயே தாம் பெரும்புலவர்கள் எனக்கூறிக்கொண்டு, 'இராமாயண ஆசிரியராகிய கம்பர் எழுத்தாணி விழுவதன் முன் கவிபாடியதும் எழுநூறே: ஆனால் யாமோ எழாயிரம் பாடினோம்'' எனக் கண்டவாறு செய்யுட்களை யியற்றத்தொடங்கி விடுகின்றனர். இவர்கள் அறியாமைதான் என்னே!

“ குட்டுதற்கோ பிள்ளைப்பாண் டியனிங் கில்லை
குரும்பியள வாக்காதைக் குடைந்து தோண்டி
எட்டினமட் டறுப்பதற்கோ வில்லி யில்லை
இரண்டொன்று முடிக்குதலை யிறங்கப் போட்டு
வெட்டுதற்கோ கவியொட்டக் கூத்த னில்லை
விளையாட்டாக் கவிதைகளை விரைந்து பாடித்
தெட்டுதற்கோ அறிவில்லாத் துரைக ளுண்டு
தேசமெங்கும் புலவரெனத் திரிய லாமே

எனக் கூறிய சான்றோர் உளக்கருத்தின்படி அப்புலவர் பெருமக்கள் இந்நாள் இருப்பரேல் இன்னோர்கள் தாம் தாம் புலவரென்னக் கூறிக்கொண்டு முன்வர இயலுமோ?

இப்புலவர்களால் இயற்றப்பெறா நின்ற நாடகத்தமிழோ தமிழ் எழுத்துக்களின் கெடுக்கணக் கிளையாலும் அறியாத நடிகர்களாலே எவ்வளவு சீர்கேடான நிலைமையினை யடைந்திருக்கின்றது என்பதை யாவரும் அறிவர். இசைத் தமிழின் நிலை என்றாலோ 'தமிழ் மொழியாளர்க்கு இசையென்பதே தெரிந்திலது. இவ்வாறு கூறுவதற்கு இசைகளின் பெயர்களெல்லாம் வடமொழியில் இருப்பதே சான்றாம்' என அறிவிலா மாக்கள் சிலர் கூறும் அளவில் வந்துளது. என்னே இவர்கள் மடமை!

இவர் தம் அறியாக் கூற்றுகளைப் பின்னர் ஆராய்ந்திடுவாம். இந்நாள் நம் நாட்டுப்புலவர்களின் அறிவினை யாம் அளக்கப்புகின் பண்டைநாட் புலவர்களின் அறிவின் பெருமையினை அறிந்துகொள்ள வேண்டுவது முதற்கடமையாம். ஆதலின் பண்டைத் தமிழர்தம் நல்லிசைப் புலமையினைச் சற்று ஆய்ந்திடுவம்.

புலமையாவது அறிவுடையனுந்தன்மை. இப்புலமை யுள்ளவர்க்கே புலவர் என்பது பெயர். இது எல்லாவுயிர்க்கும் இயற்கையில் அமைந்து கிடக்கும் குணங்களுள் ஒன்றேயாயினும், எல்லோரும் பொருளுடையாராயிருப்பினும் நிறைந்த பொருளுடையவனையே உடையானென்பவாதலின், சிறந்த புலமை யுள்ளவர்க்கே புலவனென்பது பெயராம். அச்செல்வத்தினை யுடையான் அதனை வெளியிடுமாற்றால், அவனது செல்வத்தினளவு தோன்றுதலே போல், ஒருவனுடைய புலமையும் அவனது செய்யுள் வழியே தோன்றும் என்பதும் பெறுதும். அன்றியும் உடையான் ஒருவன் அறனினையாற் பொருளீட்டிப் பல்லுயிர்க்கும் பகுத்தளித் துவப்பானாயின் அவனும் அவனது உடைமையும் சீரும் சிறப்பும் அடைவதுபோல், புலவனொருவனும் தன் புலக்கண்ணிற் றோன்றிய பொருளைச் சீரிய கூரிய இன்சொற்களால் மன்னுயிர்க்கு வெளியிட்டுக் களிப்பானாயின், அவனும் அவன் செய்யுட்களும் அழியாச் சிறப்படையும் என்பதும் தோன்றும். இம்மட்டோ வன்றி உடையான் தன் பொருளைத் தீயவழியிற் செலவிடின் நிரப்பழிக்காளாவதுபோல், புலவனும் செவ்விய சொல், பொருள், ஓசை முதலியனவின்றிச் செய்யுட்கள் இயற்றிடப்புகின் அவன் புலமையை அறிவுடையார் மதித்துக்கொள்ளார்.

இனிப்புலமை யென்பதற்கு அறியுந்தன்மையெனப் பொருள் கொள்ளினும் ஆம். அதாவது அதனை அவன் அறிவிக்குந்தன்மையான் வெளியாதலின் புலமை யென்பதனுள் அறியுந்தொழிலும் அறிவிக்குந் தொழிலும் ஆகிய இருதொழிலும் அடங்கியிருத்தல் காண்க.

அறிதற்குக் கருவியாவது மனம். அம்மனமும் தானே யறிதல் இயலாமையின், அது ஐம்புலன்களின் துணையைக் கொண்டே யறிதல் வேண்டும். அங்ஙனம் அறிந்த பொருள்களைத் திரட்டி வைக்குமிடமே புலம் என்க. என்னை? புலம் என்றதற்கு இடம் என்பதும் பொருளாதலின். புலத்தின்கண்ணுள்ள பொருள்கள்தாம் பின்னரும் பிறபொருள்களை யாய்ந்து தெளிதற்குத் துணையாகின்றன.

உலகத்திற் பிறந்தார் யாவர்மாட்டும் இயற்கையாக அமைந்து கிடக்கும் இப்புலமையினை, கற்றல், கேட்டல், காண்டல் என்று இம்மூவகை வழிகளாலும் சீரும் சிறப்பும் உடையதாகச் செய்து கொள்ளலாகும். உலகப்பொருள்களை நேரே தம் கண்ணாற் கண்டும் கண்ட அவற்றைத் தம் இயற்கை யறிவினாலே யாராய்ந்து அவ்வவற்றின் தன்மை உணர்ந்தும், சான்றோர்கள் வெளியிட்ட நூல்களைக் கற்றும், கற்றவைகளைத் தம்முணர்வாலாராய்ந்தும் அவ்வாராய்ச்சிகளாற் போதரும் உண்மையினைக் கொள்ளல் வேண்டும். ஒருவன் இவ்வாறு தன்னறிவால் முற்றக்கற்றிடினும் கசடறக்கற்றவனாகான். அவனுக்கு ஐயம் திரிபு முதலியன தோன்றுதல் இயற்கையன்றோ? ஆகவே கற்றதனோடு நில்லாது அவ்வறிவினையுடையார்பாற் சென்று கேட்டலும் வேண்டும். இங்ஙனம் கேட்டறிந்து கொண்டானாயினும், அஃது 'ஏட்டுப் படிப்பாக முடிந்திடும் ஆதலின், உலகத்துள்ள பொருள்களைத்தான் தன் கண்களால் நேரே காண்டலும் வேண்டும். அவ்வாறு கண்ணிற்கண்டும் அவன் தெரிந்து கொள்ளானாயின் அவன் அறிவினை யுடையானாகான்.

இவ்வாறு கண்டு கேட்டுக் கற்றுக்கொண்ட உண்மைப் பொருள்களைப் பன்முறையும் எண்ணித் தெளிந்து கொள்வனேல், கல்லில் எழுதிய எழுத்துக்களே போல், அவைகள் அவனுடைய மனத்தில் நன்றாகப் பதிந்துவிடும். எத்துணை ஆண்டுகள் சென்றிடினும் அப்பொருள்கள் அவன் வேண்டுங்காலத்தில் அவனது அகக்கண்ணிற் றோன்றிடும்.

இங்ஙனம் இவன் கொண்ட அறிவுப் பொருள்கள், ஓர் பெரிய கடலின் அலைகள் எழுந்தெழுந்து அடங்குதலே போல் அகக்கண்ணின் முன்பாக வந்து வந்து தோன்றிக்கொண்டிருக்கும். அவைகளையே பன்முறையும் அவன் ஆராய்ந்து எண்ணிப் பார்த்திடுவனேல் நுண்ணிய அறிவு தோன்றிவிடும்.

இவ்விதம் அறிவினையுடையான்முன் மற்றொருவர் தோன்றி ஏதாவது ஒரு பொருளினைப் பற்றிய கருத்துக்களைக் கூறின் தான் முன்னமே கற்றுணர்ந்த கருத்துக்கள் அவனுடைய அகக்கண்முன் தோன்றுகிறதாம். எடுத்துக்காட்டாக ஒருவர் 'நண்ப, பண்டைக்காலத்தில் அசுரர்கள் இயற்றிய துன்பத்தினை நீக்க வேண்டித் தேவர்களுக்காகத் திருமால் இராமனாகத் தோன்றினான்" என்று கூறியதைக் கேட்ட அவ்வமயமே, நம் கண் முன்னாக, அசுரர்கள் இயற்றிய இடையூறுகளும், தேவர்கள் திருமாலிடம் சென்று வேண்டுவதும், திருமாலின் பிறப்பும் ஆகிய இவைகளும், இவைகளைப்பற்றிய கதைகளைக் கூறிய புலவர்களும், அவர்களுடைய செய்யுட்களும் தோன்றுகின்றனவன்றோ? ஏன்? இவைகளெல்லாம் நம்மால் கற்கப்பட்டு நம்முடைய மனதிற் பதிந்து கிடக்கின்றனவேயன்றோ? எனவே ஒரு பொருளைப் பற்றிக்கேட்ட அளவில் அப்பொருட்கியைந்த கருத்துக்கள் யாவும் அவன் அகக்கண்ணின் முன்பு வந்து நிற்கும் என்பதே உண்மை.

அன்றியும் மருத்துவநூல்வல்லோன் ஒருவன் தன்னிடம் வரும் நோயாளி யொருவனைக் கண்ணுற்றுப்பார்த்த அளவில் அவன் இன்னநோயினையுடையவன் என்பதை யறிந்து கொள்கின்றான். இஃது எவ்வாறு இயலுமெனின் இதற்கு முன்பாகவே இவ்வண்ணமான உடல் நிலையுடையானைக் கண்டறிந்து இன்ன நோயுடையான் இந்நிலைமையிலிருப்பன் என்பதை யறிந்துள்ளானாதலின், இவனது உடல் நிலையைப்பார்த்த அளவில் அதற்குக் காரணமான நோயும் அவன் உள்ளத்திற் றோன்றிவிடும். இம் மட்டோடன்றி அந்நோய்க்குத் தக்க மருந்தும் தோன்றிவிடும் என்பதும் உண்மையன்றோ?

இதுகாறும் பொதுப்படக் கூறிப்போந்த பொருள் இருபிரிவினையுடைய. அவை புலத்தின்கண் எழும் பொருள், அதற்கு வேறாய்ப் புறத்தே தோன்றும் பொருள் என்பனவாம். இவற்றுள் புறத்தே தோன்றும் பொருள்களை இயற்கைப் பொருளை அறிந்த புலவன் தன் புலப்பொருளோடு கூட்டிப்பெருக்கி யுரைப்பதனையே செய்யுளென்ப. இது மெய் வாய்களின் தொழிலாகும். ஆகவே ஒன்றினையறிவித்தற்குக் கருவி மெய், வாய் என்பனவாம். கண் முதலாயின உளவெனினும் அவை பயன்படுதல் சிறுபான்மையாதலின் மெய்வாய்களைப் போல் அத்துணைச் சிறப்பிலவாம். மெய் கருவியாக அறிவித்தல் ஓவியம் முதலியவற்றின்கண்ணும் பிறவற்றின் கண்ணுமாம். வாய் கருவியாக அறிவித்தல் சொல்லானும் இசையானுமாம்.

இனி இவ்விரண்டின் தொழிலுக்கும் என்னையோ வேறுபாடெனின், ஓவியம் பொருளின் புறநிலையை விளங்க அறிவிக்குமே யன்றிச் செய்யுள்போலப் புறநிலையோடு அகநிலையையும் உணர்த்தாதென்க. அருவியொன்று மலையினின்றும் விழுமாபோல் எழுதி வரும் ஓர் ஓவியமானது, அம்மலையினது கரிய நிறத்தையும், புல், செடி, கொடி முதலியவற்றின் பசிய நிறத்தையும், அருவிநீரின் வெள்ளிய நிறத்தையும் பெற்று, நீர்விழும் அழகையும், மரம் முதலியவற்றின் தோற்றத்தையும் இருந்தபடியே காட்டிக் கண்ணைக்கவர்ந்து இன்பமூட்டுந்தன்மையுடன் விளங்குதல் ஒருதலை. ஆயினும், மலையினின்றும் நீர்விழுந்தொழிலைக் காட்டும் அது, நாழிகைதோறும் நீர் பெருகுதலையும் அதனிடத்து எழும் ஓசையினையும், அவ்வோசை கேட்டு அஞ்சும் உயிர்களின் அச்சத்தையும், மரங்கள் வேர்தகர்ந்து வீழும் அரவத்தையும் காட்டும் இயல்புடைத்தன்று. அவ்வருவியையே ஒரு புலவன் உரைக்கப்புகின் மேற்கூறிய ஓவியத்தோடு அதன்கீழ்க் குறையையும் நீக்கி அதனாற்பெறப்படும் பொருளையும் கூட்டியுரைப்பன். எனவே தோன்றும் பொருளின் புறநிலையோடு அகநிலையையும் கூட்டியுரைப்பதே செய்யுள் என்பது பெற்றாம். இது செய்யுட்கு வேண்டிய இலக்கணங்களுள் ஒன்றாம்.

ஓவியத்துறைபோய ஒருவன் பல்வேறு நிறங்களாற் காண்பதற்கினியதாய்த் தான் கருத்துட்கொண்ட ஓர் பொருளினை ஓவியத்தில் வரைந்து காட்டலே போல் கல்வித்துறைபோய நல்லிசைப்புலவோர் தாம் கருத்துட்கொண்ட பொருள்களை, சில்வகை யெழுத்துக்களுடைய சொல்லாற் பல்வகைப் பொருள்களைச் செறித்து இன்னிசையுடனே விளக்கிடச் செய்யும் ஓர் யாப்பே செய்யுள் எனப் பெயர் பெறும்.

இச்செய்யுள்தான் பாச்செய்யுள் எனவும் உரைநடைச் செய்யுள் எனவும் இருவகைத்து. இப்பாச் செய்யுளும் வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என நான்கு வகைத்தாம். மருட்பா என்பதனையும் கூட்டி ஐந்து எனலும் ஆம். இவைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு இலக்கண வேறுபாட்டை யுடையன வாம். இவைகளின் ஓசைகளும் தூங்கல், செப்பல், துள்ளல் முதலாக வேறுபடும். இவ்விலக்கணங்களை யெல்லாம் இலக்கண நூல்களிற் கண்டுகொள்க. உரைநடைச் செய்யுட்களை யாம் உலக நிலையிற் பேசுதல் போல் உரைத்தலாம்.

அகநிலை, புறநிலை ஆகிய இவ்விரண்டும் பொருத்த உரைநடையில் உரைப்பினும் ஆம். ஆயின் அவைமாட்டுக் குறைகள் சிலவுள. அவற்றுள் ஒன்று எளிதில் மனப்பாடம் பண்ணவியலாமை. இரண்டாவது விழுமிய வோசையின்மை. மூன்றாவது யாப்பின் அருமை முதலியன.

உரைநடை யாப்புகள் எளிதில் மனப்பாடம் பண்ணற்கு இயலாது நிற்றலை யாவரும் இனிதறிவர். சிறிய அறவுரைகள் பல இளமைக்காலத்தே பொருள் விளங்காவாய் முதுமைக் காலத்தே அவைகளின் பொருள் விளங்கல் ஒருதலை. இதற்குச் சான்று ஆத்திசூடி ஒன்றுமே சாலும். இங்ஙனமே நந்தமிழ் மறையாகிய திருக்குறளும் பிறசான்றோர் செய்யுட்களுமாம்.

விழுமிய ஓசைபடக் கூறுதல் உரைநடையாப்பிற்கு அரிது. அன்றியும் பாட்டோசை பயில உரைப்பதிலும் அவ்வோசையைப்

பயில்வதிலும் இளையோர் முதல் முதியோர் வரையிலும் யாவர்க்கும் விருப்பு மிகல் இயல்பு. இது சிறுவர்கள் தெருவில் விளையாடுங் காலத்துக் கூர்ந்து நோக்குவார்க்கும், முதியோர் பலரும் தனித்திருக்கும் காலத்து இசை இசைத்தலைக் காண்பார்க்கும் நன்கு புலனும். இவ்வோசை பொருந்த உரைநடையிலும் உரைக்கப்புகின், அவன், ஓர் இசையாசிரியனின் மாணவனை யொப்பப் பல்லோராலும் நகைக்கப்படுவான். அன்றியும் சிற்சில சொற்களைச் சொல்லுங்காலத்து அவற்றிற்கெனத் தனித்த வோசை, செய்கை முதலியவை வேண்டுதல் போல, சிற்சில பொருள்களை யுரைக்கப் புகுங்கால் அவற்றிற்கெனத் தனித்த யாப்பு வேண்டுமென அறிக. அதுவன்றிப் புதிய எண்ணங்கள் பலதோன்றித் தடையின்றி வருதற்குச் செய்யுள் யாப்பே சிறந்த துணையாகின்றது என்பர் ஆங்கில ஆசிரியர் மில்டனாரும் என்பதும் அறிக. விரைந்து செல்லும் குதிரை யொன்றிற்கு ஆற்றின்கண் உள்ள உயர்வு தாழ்வுகள் அதன் செலவிற்குத் தடையாக நிற்றல் போல் தன்னொன்றொழுகிச் செல்லும் சொற்பொருள், உரைநடை யாப்பின் இடையில் நிகழுங் குறிகளும், பிறவுமாய தடைகளால் தம் விரைவு குன்றி ஒழுக்காறு அற்றுப்போகும்.

இனிப் பாச்செய்யுட்கள், கூறப்படும் பொருளுக்கேற்ப விழுமிய ஓசையுடையனவாய், எதுகை, மோனை முதலியன உடைமையினாலே, மனப்பாடம் பண்ணுதற்கு மிக்க எளிதாகவும், அம்மட்டோடன்றி மனப்பாடம் பண்ணியவை மறக்கப்படினும் மிக்க விரைவில் எளிதாக மறுபடியும் நினைவிற்குக் கொண்டுவரத் தக்கதாகவுமிருக்கின்றன. விழுமிய ஓசையை உடைமையாக இருத்தலின் யாவரும் விரும்பிக்கற்றிடுவர்.

இவ்வாறாகக் கருத்துக்களைப் பாச்செய்யுட்களில் அறிவித்தலிலும் ஓர் தடை யேற்படுகின்றது. ஓர் புலவன் தன் கருத்துக்களை வெளியிடச் செய்யுட்களை யாக்கப் புகுவானாயின், அச்செய்யுளின் விழுமிய ஓசையினையும், இலக்கணங்களையும் எதுகை மோனை முதலியவற்றினையுங் கொண்டு கூட்டித் தன் கருத்தினை

நிறைத்தல் வேண்டும். அக்காலத்துத் தன் செய்யுளின் எதுகை, மோனை முதலியவற்றிற்காகத் தான் கருதிய பொருளை மாற்றி யமைக்க வேண்டிய நிலைமையில் வருகின்றான். ஆகவே தான் இயற்றப்புகும் யாப்பிற் கேற்பத் தன் கருத்துக்களைத் திருத்தி யமைத்தல் வேண்டும். ஆயினும் இத்தடையினை மீறிக் கொள்வ தற்கே, செந்தொடை! கூன் முதலிய எதுகை மோனையில்லாச் செய்யுட்களையும் அமைத்துப் போயினர் சான்றோர்.

இதுகாறும் யாம் பொதுப்படப் புலமை யென்பது யாதெனை ஆராய்ந்து வந்தோம். இனிமேல் நம் பண்டைக் காலத்துத் தமிழ் மக்கள் எவ்வாறான புலமையினை உடையரா யிருந்தனர் என்பதனை யும் சற்று ஆராய்வாம்.

தொடரும்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சுழியல் வெண்பா அந்தாதி.

திரு. கி. அரங்கராசன் அவர்கள், தஞ்சாவூர்.

(தொடர்ச்சி துணர் ௩, பக்கம் ௯௧௬.)

அன்னம் விடு தூது.

அ. தார மருங்கா மனப்புள்ளே! தைக்குமால்
வார மருங்கா மனப்புள்ளே—சீரமரும்
என்னைவிட மென்றார்க் கிசைப்பீர் தனுகாதா
என்னைவிட மென்றான் றேற்று.

தாரம் மருங்காம்-பெடையன்னத்தின் அருகிலே பொருந்திய. அனம் புள்ளே-அன்னப்பறவையே. வாரம் அரும்-அன்பு இல்லாத. காமன் அம்பு உள்ளே தைக்கும்-மன்மதபாணம் இருதயத்திலே சென்று வருத்துகின்றது. எற்று (நான் கூறுவதை செவியிலே) ஏற்று. விடமென்றார்க்கு- (முன்னம் என்னை ஒருபோதும்) கைவிடுவதில்லையென்று சொல்லிப்பிரிந்த திருச்சுழியல் நாதருக்கு. என்னை-அன்னமாகிய என்னை. விடமென்றார் என்று இசைப்பீர்- (நம் தலைவியார்) விடமென்று சொல்லி வெறுத்துவிட்டார் என்று கூறுவீராக.

“தாரமருங்கா மனப்புள்ளே” என்றது நீ உன் துணையை விட்டுப் பிரியாது எங்ஙனம் வாழ்கின்றாயோ யானும் அங்ஙனம் வாழவேண்டாவோ என்றதை அறிவித்தற்காக என்க. வார் அமரும் அம்பு என எடுத்து-நீட்சி பொருந்திய அம்பு என்றலும் ஒன்று. என் நைவு இடம் என்றார்க்கு எனப் பிரித்து என் மனக் கனிவுக்கு விடயமான தானம் என்றவர்க்கு என்று பொருளுரைப்பினுமாம். மூன்றாமடியிலுள்ள என்னைவிட மென்றார்க்கு என்பதற்கு, எனது தலைவரும் நஞ்சுண்டவருமான திருச்சுழியற் பிரானுக்கு, என உரை கூறினுமாம். ஐ-தலைவர். இச்செய்யுள் மடக்கு என்னும் சொல்லலங்காரம் பெற்றது. இச்செய்யுளை “தாரமருங்கா மனப்புள்ளே” என்ற தொடக்கத்து அழகர் கலம்பகச் செய்யுளோடு ஒப்புநோக்குக.

௯. எற்றுக் கொளினும் இனிதே பிறவிபுக்கான்
கூற்றுக் கடிக்கோனைக் குங்குமத்தின்—சேற்றுச்
சுணங்குவார் கொங்கைத் துணைமாலை கோனை
வணங்குவா ராயின் மகிழ்ந்து.

துணைமாலை நாயகனை வணங்குவார் பிறவி மார்க்கண்டேயாது பிறவிபோன்று துன்பந்தாராது இன்பமே பயக்கும் என்பது இக்கவியின் கருத்து. அருமைதோன்ற “வணங்குவாராயின்” என்றார். இச்செய்யுளை

"இனிதே பிறவி யினமாங்க ளேறக்
கனிதேர் கடுவன்க டம்மின்—முனிவாய்ப்
பிணங்கிவருந் தன்சாற் காளத்தி பேணி
வணங்கவல்ல ராயின் மகிழ்ந்து"

என்ற திருமுறைச் செய்யுளோடு ஒப்பு நோக்குக.

௰. மகிழும் பிறையோடு வாளரவும் சூடித்
திகழுந் திருமேனிச் செல்வா!—இகழும்
வினையா ரெனையும் விழுமியர்பால் வைத்தால்
உனையார் வினவுவா ரோது.

வினை-தீவினை. மகிழ்ச்சியைத்தரும் குளிர்ந்த சந்திரனையும், துன்பத்தைத் தரும் வெவ்விய அரவத்தையும் சமமாகத் தரித்த திருமேனிப்பிரானே! பெரியோர்களாகிய நின் அடியார் மாட்டுத் தீவினையையுடைய அடியேனைச் சமமாக வைத்தால் உம்மை வினவுவார் யார் என்பதாம். ஒன்றை யொன்று பகைத்திடும் தொழில் நீக்கி உறவுகொண்டு மகிழும் பிறையையும் அரவத்தையும் சூடி என்று முதலடிக்குப் பொருள் கூறினுமாம். இதனால் தீவினையையுடைய அடியேனை நல்வினையையுடைய பெரியோர்களின் குழுவே தேவரீர் வைத்தால், உமது நல்லருள் மகிமையினால், அப்பெரியோர்களால் வெறுத்துத் தள்ளத்தக்கவனாகாமல் புகழ்ந்து கொண்டாடப் பெறுவேன் என்பது போதருமாறு காண்க.

௧௧. ஓதும் வினைகா ளுமக்கோ ரிடந்தேடிப்
போதும் பொழுதுபெறப் போமின்கள்—தாது
நிறைகின்ற கூந்தற் றுணைமாலை சேயன்
உறைகின்ற துள்ளத் துணர்ந்து.

ஓதும் வினைகாள்-புண்ணிய பாவங்களென்று சொல்லப்படுகின்ற கருமங்களே! சேயன் உள்ளத்து உறைகின்றது உணர்ந்து பொழுது பெறப் போமின்கள் என்றியைக்க. பொழுது பெற-விரைவிலே யென்றபடி. இச்செய்யுளை, "பெற்றங்கள் மேய்க்கும்

பிரானூர் பேணுந் திருக்கோயில்கண்டீர், அற்ற முறைக்கின்றே ணின்னம் ஆழ்வினைகா ளுமக்கிங்கோர், பற்றில்லைகண்டீர் நடமின்" என்ற ஆழ்வா ரருளிச் செயலோடும்,

"விழுப்பா ரினியெமை யார்பிற வித்துயர் மெய்புறவத்
தழுப்பா தொழிமி னருவினை காளெம்மை யப்புறத்தே
யிழுப்பா னொருவன்வந் தின்றுநின் றானின காருசங்கக்
கொழுப்பாய் மருதந் தலாங்குரு கூரன் குலக்கொழுந்தே"

என்ற சடகோபாந்தாதிச் செய்யுளோடும் ஒப்புநோக்குக.

கஉ. உணர்ந்தும் கெடுநா ளுணரா துஞ் செய்து
புணர்ந்து வருவினைகள் போமே—கொணர்ந்து
கொழியலிறை முத்தக் குளிர்நதிதோய்த் தெம்மான்
சுழியலிறை பாதந் தொழின்.

கொழியல்-கொழியலாக. விடாது பிறவிகள் தோறும் தொடர்ந்து வருதலான், "புணர்ந்து வருவினைகாள்" என்றார். வினையாகிய வெப்பத்தை நீக்குதலுடைமையின் "குளிர்நதி" என்றார். இச்செய்யுள்,

"அறியாமை யானு மறிந்தேனுஞ் செய்து
செறிகின்ற தீவினைக ளெல்லாம்—நெறிநின்று
கன்முகில்சேர் காளத்தி நாத னடிபணிந்து
பொன்முகரி யாடுதலும் போம்"

என்ற மேலோர் செய்யுளை அடியொற்றியது காண்க.

கங. தொழுவனே நின்னைத் துணைமாலை நேயா!
விழுவனே நின்றிருமுன் வீழ்ந்தங்—கழுவனே
பாடிக் களித்துருகி யாடிப் பாதாம்புயத்தைச்
சூடிக் களிப்பனோ சொல்.

தொழுதல் முதலியன ஈச்வரன்பக்கல் அன்பும், அறிவு முடையாரது மெய்ப்பாடு. "ஆடினான் அழுதான்பாடி அரற்றி னான் சிரத்திற் செங்கை—சூடினான் தொழுதான் ஓடி உலகெலாம் துகைத்தான் துள்ளி" என்றார் கவிச்சக்ரவர்த்தியும்.

கச. சொல்லாய் மறையோ சுழியலோ அம்பலமோ
நல்லாய் துணைமாலை நாயகனே—வில்லாய்
மலைதழுவும் வல்லவா! வல்வினையேன் நெஞ்சோ
நிலைதழுவுந் தானம் நினைந்து.

சொல்லாய் மறை-(உனது பொருள் சேரும்) புகழையே ஆராயும் வேதம்; சொல்-புகழ். இனி, சொல்லாய் என்பதற்கு, சொல்லியருளாய் எனலுமாம். நல்லாய் என்பதை விளியாகக் கொள்ளாது துணைமாலைக்கு விசேடணமாக்கி நல்லதாயாகிய என்று கொள்ளலும் ஏற்கும். "வில்லாய் மலைதழுவும் வல்லவா" என்பது நீ முன்னம் கல்லை வில்லாகக்காட்டி நினது திறமையை வெளியிட்டாய்; இப்போதும் என் வன்னெஞ்சக்கல்லை மென்மலராக்கி அதில் எழுந்தருளி நினது வல்லமையைக் காட்டுவாய் என்பதைக் கொண்டு நிற்றல் அறிக. இச்செய்யுள்

"இருக்குந் திருக்கோயி லேழையே னெஞ்சோ
மருக்கொள் கயிலை வரையோ—திருக்களவோ
சோதிமணி மன்றோ சுடர்விசும்போ பால்வண்ண
வேதா மறையோ வுணர்ந்து"

என்ற செய்யுளின் கருத்தை முற்றிலும் கொண்டிருப்பது பாராட்டற்பாலது.

கரு. தான நினைக்கேன் றவநினைக்கேன் பல்கலைதான்
ஞான நலநினைக்கேன் னன்னெஞ்சே—ஊனம்
அடர்க்காளும் பூமீச னஞ்செழுத்துஞ் செய்ய
சுடர்க்காலு முண்டே துணை.

பூமீசன் என்பது, திருச்சுழியல் நாதனது திருநாமங்களுள் ஒன்று. மலவிருளை நீக்கல் பற்றி "சுடர்க்கால்" என்றார் என்க. சூரியனது சிவந்த இளங்கதிரினை யொத்த விரல்களையுடைய அடி யெனலுமாம். விரல்கட்கு சூரியனது இளங்கதிரை ஒப்புக் கூறுவதை

"தளங்கெழு கற்பக மூமிழுந் தண்டுளற
இளங்கொடிப் பவளமுங் கிடக்க வென்னவை
துளங்கொளி விற்கெதி ருதிக்குஞ் சூரியன்
இளங்கதி ரொக்கினு மொக்கு மேக்டிழாய்"

என்ற கம்பராமாயண செய்யுளினது ஈற்றிரண்டடிகளால் அறிக.

கசு. உண்டு துணையெனச்சூழ்க் துற்றா ருயிர்போதல்
கண்டு விலகுங்காற் கால்கொடுப்பாய்—விண்டு
தொழுங்கால காலா! சுழியலிறைய்! பண்டு
விழுங்கால காலா! விரைந்து.

உண்டு-நமது சோற்றைத்தின்று. துணையெனச்சூழ்ந்து-நாம் உமக்குத் துணையாயிருக்கின்றோம் என்று சொல்லி, நம்மோடு கூடவேயிருந்து. விரைந்து கால்கொடுப்பாய் என இயையும். சூழ்ந்துற்றார் விலகுங்கால் உண்டு துணையெனக் கால்கொடுப்பாய் என இயைத்துப், பொருள்கொள்ளுதல் நன்குபொருந்தும். காலன் கைப்படாமல் என்னைக் காப்பாய் என்பார் "காலகாலா" என்றும், பிறவிப் பெருங்கடலில் வீழாமல் துணைசெய்வாய் என்பார் "சுழியலிறைய்", என்றும், வினையாகின் விடத்திற் சாகாது போற்றுவாய் என்பார் "விழுங்காலகாலா" என்றும் கூறினார் என்க.

கூடலிழைத்தல்.

கஎ. விரையகலக் கொன்றைச் சுழியலர்கோன் மீண்டென்
புரையகலக் கண்களிக்கப் போந்து—வரையகலங்
காட்டுமே லென்னைக் கலந்திறுகத் தன்னொடுங்
கூட்டுமேற் கூடலே கூடு.

விரை அகல் அக்கொன்றை—நன்மணம் விரிந்த அ கொன்றைமலர் மாலையினை. சுழியலர் கோன்-சுழியல் நகர ரது தலைவனாகிய திருமேனிநாதன். புரை—குறை ; ஈண்டு னொடு மணமாமை தளர்ந்ததாகிய குறை. திருவடையா யாகலின் "அக்கொன்றை" என உலகறிசுட்டார் கூறி

"கூடலாவது—வட்டமாகக் கோட்டைக்கீறி அதுக்குள்ளே சுழிசுழியாகச் சுற்றுஞ்சுழித்து, இவ்விரண்டு சுழியாகக் கூட்டினால் இரட்டைப்பட்டாற் கூடுகை, ஒற்றைப்பட்டால் கூடாமை என்று சங்கேதம்" என்றருளிச் செய்வர் நாச்சியார் திருமொழியின் பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்கியானத் தரும்பதத்தில்.

கஅ கூடு மிளமையும் பொற் கொங்கையினர் கூட்டுறவும்
மாடுங் குறித்தைவர் வாய்விழுநம்—பாடு
விழற்புல்லி னீர்விடலாம் மெய்ச்சுழிகைத் தாணு
கழற்புல்லி னீர்விடலாங் கட்டு.

கூடு மிளமையும்-சரீரத்தையும் யௌவனத்தையும்; கூடு-சரீரம் அன்றி, நன்றாகக்கூடிய இளமையையும் எனக்கொள்ளலாம். பொற்கொங்கை-பொன்னாபரணங்களை அணிந்த முலை; அழகிய முலை; பொன் போன்று தேமல்படர்ந்த முலை. மாடும்-செல்வத்தையும். பாடு-பிரயாசம். விழற் புல்லில் நீர் விடலாம்-விழலுக்கிறைத்த நீர் போன்ற தன்மைத்தாகும். கட்டு- "நாசமான பாச"த்தினது பந்தம். பின்னாண்டடி திரிபு என்னும் சொல்லணியுடையது.

ககூ. கட்டுச் செடிப்புலனைக் காய்ந்து சுகதுக்கம்
விட்டுப் பசையறுத்த மேலோர்க்குத்—தட்டுப்
படாதுயரும் பூமிசன் பாதமுநான் கண்டேன்
அடாதுயரு மென்பாற் கடுத்து.

செடிப்புலனைக் காய்ந்து கட்டு—(ஞானமாகிய பைங்கூழைத் தலையெடுக்கவொண்ணாது மூடி அழிக்கும்) ஐம்புலன்களாகிய பூண்டை காய்ந்து களைந்து. கட்டுதல்-களைதல். துயரும் என்பாற்கு அடுத்து அடா-(பிறவித்)துன்பமும் என்னிடத்து வந்து பொருந்தா.

0. அடுக்கும் பிறவிக் கருங்கடலுக் கம்பி
படுக்கு மனவிருட்குப் பானு—மடுக்குஞ்
சதிபுற்ற கல்வினைக்கோர் சாயகமாஞ் சூலப்
பதிபுற்ற நாதன் பதம்.

சூலப்பதி-திருச்சுழியலுக்குள்ள பெயர்களில் ஒன்று. அம்பி-தோணி. பானு-சூரியன். மடுக்கும்சதி-(காகிலே)தள்ளவல்ல வஞ்சனை. சாயகம்-அம்பு. இச்செய்யுளை,

"இடர்க்கடலுக் கோட மிதவைவிருட் கென்றாழ்
உடற் பகையை வேராக்கு மொள்வாள்-இடப்புறத்தைச்
சூல்வண்ண மேகச் சுரசுழலுக் கீந்தருளும்
பால்வண்ண நாதன் பதம்"-என்ற செய்யுளோடும்,

"துணையெனப் படுவ வுயிர்க்கன வரிய தொல்லைவெவ் வினைவரை துளைக்கும்
கணையெனப் படுவ நீக்தரும் பிறவிக் கருங்கடல் கடப்பதற் கமைந்த
புணையெனப் படுவ கட்டுவீ டென்று புகன்றிடப் படுவவே தில்லை
வினையெனப் படுவ பாலையூர்ப் பெருமா னிருபதத் தாமரை மலரே"

என்ற திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பாடலோடும் ஒப்புநோக்குக. இத்திருச்சுழியல் வெண்பாவந்தாதியின் செய்யுட்களும், கவிஞர் பெருமானாகிய பிள்ளையவர்கள் செய்யுட்களும், ஓரோவிடத்துப் பொருளால் ஒத்துக்கிடக்கின்றமை அறியத்தக்கது.

௨௧. பதந்தொடரு மன்னம்; பொறியரியும் பைந்தார்
விதந்தொடரு மென்குழலை வேட்டு—நிதந்தொடரும்;
பண்புடையா னாளுற் பானே! துணைமாலை
நண்புடையா ளாமே நமக்கு.

அன்னம் பதந்தொடரும்-அன்னமானது (தேவியின் நடையைக் கற்க) அவளது பாதத்தைத் தொடர்ந்து செல்லாநிற்கும். பொறி அரி-பொறியையுடைய வண்டு; பண்புடையான் ஆனால்-இப்படிப்பட்ட (அன்னந்தொடரும் பாதமும், பொறியரி தொடரும் கூந்தலுமுடைய)வளானால். நமக்கு-தேவரீருக்கு. இது இப்பொருள் குறித்தலை "நெருநலினும் வந்தவரோ நாமென்ன" என்ற கல்வியிற் பெரியாரது வாக்கினால் அறிக.

பொறியரி (இலக்குமியையுடைய திருமால்) தொடரும் பாதமும் அன்னம் (பிரமன்) தொடரும் சடைமுடியையுடைய தேவரீருக்கு, பொறியரி (வண்டு) தொடருங் கூந்தலும் அன்னம் (அன்னப்புள்) தொடரும் பாதமுமுடைய துணைமாலை எவ்வாறு கண்புடையாளாவாள்? என்றவாறு.

"பொறியரி தொடரு மருமலர்த் தாளோன் பொலியனக் தொடர்சடா முடியோ
னறியுநின் கொழுநன் பொறியரி தொடரு மலர்க்குழ லிணைநடை யன்னந்
செறிதரத் தொடர்மென் பதத்திணை யெனினீ தேவொடு மாறுனாய்க் கொல்லோ
சுறிபயி லளிரும் பொழிற்றிரு வானைக் காவகி லாண்டநா யகியே"

என்ற பிள்ளையவர்களது செய்யுள், இச்செய்யுளினை அடியொற்றியது.

௨௨. நம்மை வலாரியயன் நாரணனா நாமத்தைச்
செம்மை பெறப்புரிந்து சேமிப்பான்—வெம்மைப்
படநாகம் பூண்டானைப் பைந்நாகத் தின்கீழ்க்
கடனாகக் கைதொழுதாற் கண்டு.

வலாரி-இந்திரன். சேமிப்பான்-காப்பான். நாகம்-புன்னாக மரம். பைந்நாகத்தின் கீழ்க்கண்டு கடனாகக் கைதொழுதால் என இயையும். புன்னைமரத்தின் கீழ் வீற்றிருக்கும், திருமேனிப்பிரானை வணங்குபவர், இந்திரன், பிரமன், திருமால், இவர்களது பதவியை யடையப் பெறுவார்கள் என்று இச்செய்யுட்குப் பொருள் காண்க.

௨௩. கண்டு களிக்கக் கழலு மணிச்சிலம்பும்
பண்டு தரியுரியும் பட்டுடையும்—கொண்டு
பொடியோடு சாந்தொளிரப் பூமீச! போந்துன்
கொடியோடுங் காட்சி கொடு.

கண்டுகளிக்க-அடியேன் தரிசித்துக் களிக்குமாறு. நிகம்பாத்தை விலக்கப் "பண்டுதரியுரியும்" என்றார். மணிச்சிலம்பு-அழகிய சிலம்பு; மணிப்பரல் பொதிந்த சிலம்பு. கொடி-பூங்கொடி.

போன்ற துணைமாலை, கழலும், உரியும், பொடியும், திருமேனி நாதன் அணிவது; சிலம்பும், பட்டும், சாந்தும் தேவி அணிவது. இச்செய்யுளை அடியொற்றி

"அடியனேன் மனத்துக் கழலொடு சிலம்பு மதனொடு
பட்டும்வெள் ளியதுண்
பொடியொடு சாந்துஞ் சடையொடோ திமமாய்ப் பொலிதரப்
பெறுவதெக் காலை
கொடியிடை மடவார் கொவ்வைவா யிதழுங் குயிலகட்
கொழுஞ்செழுங் கரும்புங்
கடிபடத் தெவிட்டா விரதமூற் றெடுக்குங் கலைசைவாழ்
சிதம்பரேச் சரனே"

என்பர் கலைசைச் சிதம்பரேசுவரர் மாலையில், ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்.

௨௪. கொடுவிடஞ் சோறு கொடுவரித்தோல் கூறை
படுவிடப் பைக்காகம் பைப்பூண்—கடுவிடம்
நீறுதருங் காடென்னிற் புன்னை கிழவார்க்குப்
பேறுதரும் வீறுண்டோ பேசு.

கூறை-தரிக்கும் உடை. கொடுவரித்தோல்-புலியின்தோல். படுவிடப்பைக்காகம்-கொல்லுகைக்குப் பையையுடைய பாம்பு. கடுவிடம்-நடனசபை. பேறுதரும்வீறு-பாக்கியத்தைத்தரும் வல்லமை. சோற்றுக்கும், துணிக்கும் வகையில்லாமல், விடத்தை தின்று தோலைப் போர்த்துக்கொண்டிருப்பவரும், வீடில்லாமல் மரத்தினிழலிலே உறைபவரும், பாம்பையணிந்து சுடுகாட்டின் நடனம்புரிபவருமாகிய திருமேனிநாதர், தம்மையடைந்தார்க்கு என்ன பாக்கியத்தை தரப்போகிறார் என்றவாறு. இது, பழித்தது போலப் புகழ்ந்தது. இச்செய்யுள்

"ஏறுவது கொல்லே றெரிசுடலை யாடரங்கு
கூறைபுலித் தோன் மணிப்பூண் கோணாக—நாறு
காக்கை யணிகருவைக் காபாலிக் கென்பால்
வாக்காவே றுண்டோ வகை"

என்ற செய்யுளை அடியொற்றியது.

உரு. பேசி னெவரே பெருவலியர்? பூமீசா!
மாசின் மலையான் மழைதடுத்த—தேசிற்
பிணைக்கேற்ற மாலோ பெருநகரைச் சூல
முனைக்கேற்ற நீயோ மொழி.

மாசின்மலை-மேகங்கள் தவழப்பெற்ற மலை. பிணைக்கேற்ற மான்-நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு ஏற்றவனான கண்ணனாகிய திருமால். தேசிற் பிணைக்கேற்ற மால் என்றதனால், பெண்களை நாடி, மேவி மிகுக்கித்திரியும் கண்ணன் நின்னைப்போல் ஆயுதம் எடுத்து அனைவரையும் காக்கவல்ல வீரனன்று என்பதாக, "எவரே பெருவலியர்" என்ற வினாவிற்கு விடையும் உணரவைத்தார்.

கரும்பை நோக்கித் தலைவியிரங்கல்.

உசு. மொழியுங் குழைவார்ந்தீர் முத்தமிழுச் செய்யுள்
வழியுமா சாரமுநீர் வாய்ந்தீர்—கழியுமக்குக்
கோலஞ்செய் மாக்கழியார் கோவுக் கெதிர்நில்லாக்
கோலஞ்செய் வேளிணக்கங் கோது.

மொழியும் குழைவு ஆர்ந்தீர்-வார்த்தைகளும் வணக்கமாகப் பொருந்தப் பெற்றீர். (ஒலிக்குந் தழைகள் நிரம்பப்பெற்றீர்) முத்தமிழுச் செய்யுள்வழியும் ஆசாரமும் நீர் வாய்ந்தீர்-மூவகைப் பட்டதாகிய தமிழ்ச்செய்யுள் நூல்களிலே கூறப்படும் நன்னெறியையும், நல்லொழுக்கத்தையும் நீர் அமையப்பெற்றுள்ளீர் (வயல்களின் முத்து சிந்திப்பதிய நீங்கள், வழிகின்ற மிக்க சாரத்தையும் பொருந்தியுள்ளீர். கழி உமக்கு-(இவ்வாறு செந்நெறிச் சேர்ந்துள்ள) கரும்புகளாகிய உங்களுக்கு, கோலம் செய்-அழகு பொருந்திய மாக்கழியார் கோவுக்கு-திருக்கழியற்பிரானுக்கு, நில்லா கோல் அஞ்சு எய் வேள்-எதிர்நிற்கமாட்டாத ஐயம்புபொழியும் மன்மதனது, இணக்கம் கோது-கட்புத்திதே. தமிழுச்செய்யுள்-அ-வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் வந்த சாரியை. இணக்கம் என்றது மன்மதனுக்கு வில்லாயிருக்குந்தன்மையை.

௨௭. கோதை மடவார் குவிமுலைவீழ் வண்டனும்
பேதை முடிக்குன் பிறங்குகழற்—போதைப்
புனைவனோ முத்திபுரப் பூமீசா! நீவாய்
இனைவனோ சொல்லாய் எனக்கு.

முத்திபுரம்-திருச்சுழியலுக்கு ஒரு பெயர். கோதை மடவார்-பூமாலை போலும் மெல்லியலாராகிய இளமங்கையர். அன்றி, கூந்தலையுடைய மங்கையருமாம். வீழ்தல்-விரும்புதல். "திருவீழ் நுண்பூண்" என்றார் புறத்திலும். வண்டன்-தூர்த்தன். குவிமுலைவீழ் வண்டனும் பேதை என்பதற்கு-குவிமுலையாகிய கோங்கரும்பிலே வீழ்ந்துபட்ட வண்டையொத்தனாகிய அறிவிலி என்று பொருள் கூறினுமாம். அப்பொழுது மடவார் என்பது பரத்தையரைக்குறிக்கும்.

௨௮. என்னை நிகர்ப்பவரார் எதிங் கெனக்கரிது
முன்னை மறையறியா முன்னவனைப்—புன்னை
நிழலடியிற் கண்குளிர நெஞ்சுருகி யேத்திக்
கழலடியிற் கைகுவித்தேன் கண்டு.

"நாடினேன் நாடி நான் கண்டுகொண்டேன் நாராயணா வென்னும் நாமம்" என்று ஆழ்வார் பெருமிதந்தோன்றக்கூறி இன்புற்றது போல, இவரும், திருமேனிநாதனைத் தரிசித்தமையின் பெருமிதங்கொண்டு "என்னை நிகர்ப்பவரார்? எதிங்கெனக் கரிது?" என்று கூறுகிறார். மனமொழி மெய்களால் வணங்கினேன் என்பார் "நெஞ்சுருகி ஏத்திக் கைகுவித்தேன்" என்றார் என்க.

பிரிவாற்றாத தலைவி நிலைக்குத் தோழி இரங்கல்.

௨௯. கண்டு சினைமுத்தங் கண்மயங் [illegible] ஞ்செறுத்து
வண்டுஞ் சிலைப்பன [illegible]
புரிவனை நீர்க்க [illegible]
சரிவனைக்க [illegible]

'வண்டும் சிலம்பனமும்-சங்கமும், சிலம்பொலிபோல் ஒலிக்கும் அனப்பறவையும், தாஞ்செறுத்து வழக்காட-தமக்குள்ளே வழக்கிட. புரிவளை-வலம்புரிச் சங்கமானது, கண்டு விண்டு தீர்க்கும்-அவ்வழக்கைப் பார்த்து விலக்கி அவற்றின் வழக்கை தீர்த்தற்கிடமான. புனல் வயலூர்க்கோமான்-நீர்வளஞ்செறிந்த வயலூரின் (திருச்சுழியலில்) வீற்றிருக்கும் பிரான்' சரிவளைக்குத்தார் தந்திடுமோ-கழன்றுவிழும் வளையல்களையுடைய இவ்விளம் பெண்ணுக்குக் கொன்றைமலர் மாலையைத்தருமோ? என்றவாறு. சரிவளை-வினைத்தொகை அன்மொழி. சங்கும் அன்னமும் வழக்கிடுகையில், இவ்விரண்டும் மதிக்கத்தக்க வலம்புரிச்சங்கு அவை அஞ்சி அகலும்படி அவற்றின் நடுவிற் சென்றதையே, வழக்குத் தீர்த்ததாகக் குறித்தார். பிரிந்த நிலையில் தலைவி தலைவனது மாலையைப் பெற்றாயினும் மகிழக்கருதியதனைக்குறித்து "தந்திடுமோதார்" என்றது. இது தனது மாலை இவளுடம்பிற் படும்படி கலவியின்பத்தை தந்தருள்வானோ என்ற குறிப்புமாம். இச்செய்யுள்

> "அரிவளை பொன்பசி பூத்திழைக் கேயுங்கொ லந்திவந்து
> முரிவளை முத்தஞ் சிளைபு மயங்க முறைசெறுத்து
> வரிவளை யும்மன்ன மூக்கம்பி லேவழக் காடவலம்
> புரிவளை யூடறுக் குங்குரு கூரெம் புரவலனே" என்ற

கவியிற் பெரியாரது கலித்துறைச் செய்யுளை அடியொற்றியது.

௧௨. தார்கெழு மாணிக்கத் தண்டாளம் பூணுந்த
கார்கெழு வெவ்விடக் கட்செவியைச்—சீர்கெழு
பூணாகக் கொள்ளப் புவனேசா! மற்றுந்தக்
கோணகஞ்செய்தவமென் கூறு.

தார்கெழு-மா [illegible] ருந்துதற்குரிய. கெழு-சாரியைச்
சொல்; பொற [illegible] ன்தந்து நின்றது. சிலப்
பதிகாரு [illegible] ' என்புழி, 'கெழு'
ன [illegible] ந தல்ல

மாயின் மும்முதலி (Tricep) சுருங்குகிறது. இதுவும் இருமுதலியைப் போலவே மேற்கை கீழ்க்கைகளின் அடியிலேயே இணைக்கப் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் இது மேற்கையின் பின்புறமாக இருக்கிறது. இத்தகைய ஏற்பாடே மற்ற தசைகளிலும் மூட்டுகளிலுமுளது. இவ்வாறு இயங்கத் தசைகளை எலும்புகளுடன் இணைக்கவேண்டுமன்றோ? இதற்காக மிக உறுதியுடைய தசைக்கயிறுகள் (Tendons or Sinews) தசைகளின் ஒவ்வொரு முனையிலுமிருக்கின்றன.

தசை நல வழி:—எத்தசை மிகுதியாக வேலை செய்கிறதோ அதற்குக் குருதியும் மிகுதியாகப் பாய்கிறது. இதனால் அதன் கூடுகள் பெருத்துப் பல்குகின்றவாதலின் அத்தசையும் பருத்து வலிவடைந்து கருஞ்சிவப்பு நிறமடைகிறது. வேலை செய்யாத தசையோ சிறுத்து வலிவற்று வெளுத்துப் போகிறது. ஆதலின் தக்க தசைப்பயிற்சி மிகவும் இன்றியமையாததே. இளமையில் தக்க தசைப்பயிற்சியால் தசைகளை எளிதில் பருத்து வலிவடையச் செய்யலாம். ஆதலின் இளமையில் கட்டாயமாகக் கற்கவேண்டியவற்றுள் தசைப்பயிற்சியை முதன்மையானதாகக் கொள்ளல் வேண்டும். முதுமையில் பயிற்சியால் தசைகளைப் பருக்கவைத்தல் அவ்வளவு எளிதன்றேனும் தக்க முயற்சியால் பயனடையலாம்.

நமது உடலிற்கு வரும் பலவித நோய்களில் மூன்றிலொரு பங்கு தசைப்பயிற்சியின்மையால் உண்டாகிறதென்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். இக்காலத்தில் கற்றோர் பலர் குறைவாக நடமாடுவதால் தசைகளுக்கு மிகக் குறைந்த வேலையைக் கொடுத்து வலிவிழக்கச் செய்கின்றனர். இத்துடன் நில்லாது எக்காலமும் படித்து அல்லது எழுதிக்கொண்டிருப்பதினால் கண்களுக்கும் மூளைக்கும், நாளொன்றிற்கு நான்கு அல்லது ஐந்து முறைக்குக் குறையாதுண்பதினால் சமிக்கும் உறுப்புகளுக்கும் அளவிற்கு மிஞ்சிய வேலையைக் கொடுத்துக் களைப்படைந்து நலியச் செய்கின்றனர். இதனால் இவர்கள் நோய்க் களஞ்சியமாகின்றனர். இன்னோர் எத்துணை வலிமைதரும் மருந்துகளை (Tonics) உண்டும்

Library's copy lacks p. 369-370

என்ன பயன்? வலிமைதரும் மருந்துகளால் மட்டும் வலிமை உண்டாவதாயின் யாவரும் புட்டி புட்டியாக உண்டு வீமர் அநுமார் ஆய்விடலாமே! இல்லை! இல்லை!! வலிமை முயற்சியாலும் பயிற்சியாலும் உண்டாகுமேயன்றி மருந்துகளால் மட்டும் ஒருக்காலும் உண்டாகாது. மருந்துகள் உடற்கு ஒத்தனவாயிருந்தால் மட்டும் சிறிது ஊட்டங் கொடுக்கலாமேயன்றி வேறொரு நன்மையுஞ் செய்ய வல்லனவல்ல. ஆதலின் அவைகளையே நம்பியிராது பயிற்சி செய்தல் வேண்டும். இன்னும் ஊளைச்சதையோ, தொந்தியோ, விழுந்திருப்பவர்கள் உடற்பயிற்சி பெரிதுந் தேவையுடையவர்களென்பதை அவைகளே காட்டுகின்றன. ஏனெனில் ஊளைச்சதை தொந்தி சரிதல்* ஆகிய இவ்விரண்டும் உடலின் நலனையாவது வலிமையையாவது குறிக்காது தசைகளும் வயிறும் நிலை மாறியிருத்தலாகிய அழகின்மையையே (Deformity) குறிக்கின்றன. இந்நிலைமாறல்களும் மாறு உடற்பயிற்சியால் நீங்கிவிடுமாதலின் இவைகளை யுடையோர் அழகும் வலிவும் நலனும் பெற இனியாவது முயலுவார்களாக.

இவ்வாறு உடற்பயிற்சியில்லாது நலிகின்றவர்க்கு மாறாகச் சிலர் தத்தம் தசைகளைப் பருக்கவும் வலிவடையவும் வைத்தலே கண்ணுங் கருத்துமாகத் தசைப்பயிற்சிப் பொறிகளை (Spring Dumb-bells, Developers, Weights etc.) இயக்குவதிலேயே காலங் கழிக்கின்றனர். இதனால் தடித்தனத்தைத் தவிர வேறுபயனின்று. இன்னும் உற்று நோக்கின் தசைகளைப் பருக்க வைப்பதால் அவைகளை ஊட்டி வளர்க்குஞ் செலவுமிகுதி; அவைகளுண்டாக்கும் நச்சுப்பொருளும் மிகுதியே யாதலின், இத்தீமைகள் தவிர வேறு நன்மை யொன்றுமில்லது. இனி வலிவு மிக மிக, நீண்ட வாழ்வுண்டாகுமாவென்று பார்த்தால் அதுவுமில்லை.

---

* இதனையே அருணகிரிநாதர்

'தொந்திசரிய மயிரே வெளிர நிரை
தந்தமசைய முதுகேவளைய இதழ்
தொங்க ஒருகை தடிமேல் வரமகளிர்—நகையாடி
தாண்டு கிழவனிவனுமென்று' எள்ளுவரென்று குறிக்கின்றனர்.

மகளிர் ஆடவரினும் குன்றிய வலிவுடையரேனும் வாழுந்திறன் (Vitality) மிகுதியுடையோராவர்; நீண்ட ஆண்டு வாழுகின்றனர்; குருதி இழப்பை (Loss of Blood) மிகப் பொறுக்கும் வன்மையுடையர்; குளிர், வெயில், பசி, நச்சுப்பொருள்கள் இவைகளைத்தாங்கும் தன்மை மிகுதியாக வுடையவராவர். ஆதலின் தசை வலிவிற்கும் வாழ்விற்கும் ஒரு பொருத்தமில்லை. இவையன்றி உலகில் தசைகளின் வலிவைவிடத் திறமையே (Skill) மிகப் பலன் தருகின்றது. பாரம் மிகுதியாகச் சுமந்து மாடுபோல் உழைப்பவர்களைவிட நுட்பமான வேலை செய்கிறவர்களுக்கன்றோ கூலி மிகுதி. ஆதலின் வலிமையைப் பெருக்குவதில் மிகுதியாகப் பாடுபடுவதைவிடத் திறமையைப் பெருக்கப் பழகுதலே நன்று. தசைகளை இயக்குவன நரம்புகளேயாதலின் தசைகளின் திறமையைப் பெருக்க நரம்புகள் திறமையடையும்படி பழகுதலே பெரிதாம்.*

இதனால் தசைப்பயிற்சி வேண்டியதில்லை யென்று நினைத்துவிடக்கூடாது. அளவிற்கு மிஞ்சிய பயிற்சியே வேண்டாததாம். உடலுழைப்பில்லாது உள்ள உழைப்பையே கைக்கொண்டு நலியுங் கற்றோருக்கும், உள்ள உழைப்பில்லாது உடல் உழைப்பையே மேற்கொண்டிருக்கும் மற்றோருக்கும் என்ன வேற்றுமை? இருவரும் ஒன்றை வளர்த்து மற்றொன்றை நலியவிடுகின்றனர். இரண்டையும் ஒக்கவளர்க்க முயல்பவரே அறிஞராவர். இன்னோர் போதுமான உடற்பயிற்சியினாலும், விம்முதலினாலும் (Hardening the muscles) †தசைகளில் முறுக்கேற்றி வைத்துக்கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

---

* இவ்வாறு பழக்குபவரே தச்சர், கொல்லர், கொத்தர், சித்திரமெழுதுவோர், தராசு வேலைக்காரர், தாள் கட்டடவேலைக்கார (Bookbinder) செய்வுத்தொழிலாளர் முதலியோர்.

† தசைப்பயிற்சி செய்ய வியலாத பொழுது படுத்த, உட்கார்ந்த, அல்லது நின்றபடியே உள்ள முயற்சியால் தசைகளை விம்ம வைத்தல் உடற்கு நலந்தரும்.

சினர் எழுதுகோலைப் பிடிக்கும் போது உலக்கையைப் பிடிக்கும் வலிவுடனும், தளர்ச்சியுடன் உட்கார்ந்திருக்க வேண்டிய நிலையின் மல்லுக்கு நிற்கும் முறுக்கோடும், உடலைப்பல வழியில் வீணே வளைத்துக் கொண்டும், பயனில்லாது துன்புறுகின்றனர். இன்னோர் இவ்வீண் வழிகளிற் களைப்புறுந் தசைகளைத் தளர்த்திவிடப் பழகுதல் வேண்டும்.

தசைப்பயிற்சி :—இவை மூன்று வகை. முதல்வகையாகிய பயிர்த்தொழில், தோட்டவேலை, தச்சு, கொத்து முதலிய வேலைகள் தசைப் பயிற்சியுடன் ஊதியந்தருவன. சிலம்பம், மல், குதிரையேற்றம், பந்தாட்டம் முதலிய விளையாட்டுகள் தசைப்பயிற்சியுடன் உள்ளத்திற்கின்பந் (Recreation) தருவன. இவற்றையே கற்றோர் விரும்புவர். கைகால் வீசல் (Drill), விட்டப்பயிற்சி (Gymnastics), நிறைப்பயிற்சி (Dumb-bells) முதலியன ஊதியமாவது இன்பமாவது தருவனவல்ல. எனினும் வேறு வகையிற் பயிற்சியடையாத சிலதசைகளைப் பயிற்ற இதுவே தக்கவழி. நடப்பதாலும் மாடிப்படி யேறுவதாலும் கால் தசைகளுக்கும், கைவேலைகளால் கை, நெஞ்சுத் தசைகளுக்கும் பயிற்சி பலருக்கு உண்டேனும், யாவருக்கும் உள்ளுறுப்புக்களாய கல்லீரல், நீரிப்பை, குடர்கள், குண்டிக்காய் (Kidneys), முதலியன அடையும் பயிற்சி குறைவே. இதற்காகவே கைகால் வீசல் முதலிய பயிற்சிகள் இன்றியமையாதன. இவ்வாறு பயிலும் பொழுது இடையிடையே மூச்சுப்பயிற்சி செய்து கொண்டுவரின் நுரையீரல்களும் வற்றமும் பயிற்சியடைவதன்றி மூச்சுவாங்காது.

களைப்பு:—தசைகள் தமக்குக் குருதிகொண்டுவரும் உணவுப் பொருள்களையும் உயிர்க்காற்றையுங் கொண்டே நமக்கு வேலை செய்கின்றன. தசைகள் வேலைசெய்யும் பொழுது பயன்படும் உணவுப்பொருள் சர்க்கரையுங் கஞ்சிப்பொருளு (Starch)மே யாகும். இப்பொருள்கள் உயிர்க்காற்றின் உதவியால் நீராவிப் பொறியில் (Steam Engine) நிலக்கரி எரிவதுபோல் எரிந்து தசைகளை வேலை செய்யும்படி செய்கின்றன. இதனால் நீராவிப் பொறியிற் சூடுண்டாவது போல் வேலைசெய்யுந் தசையிலுஞ்

கூடுண்டாகிறது. இதனாற்றான் உடற்பயிற்சியாவது கடும்வேலை யாவது செய்யும்பொழுது நம் உடலில் மிகுதியாகக் கூடுண்டாகிறது. இன்னுங் கரி எரியும்போது சாம்பல் உண்டாவதுபோல், உணவுப்பொருள் எரிவதனால் சில நச்சுப்பொருள்களுண்டாகின்றன. இப்பொருள்கள் தசைகளையியக்கும் நரம்புகளை மயக்கி விடுவதாற் களைப்புண்டாகிறது. சிறிது நேரங் களைப்பாறினால் இந்நச்சுப் பொருள்களைக் குருதி நீக்கிவிடும். களைப்பாறும் பொழுது தசைகளைத் தளர்த்திவிட்டுச் (Relax) செயலற்றுக் கிடப்பது போலிருந்தால் சடுதியில் இளைப்பாறிவிடலாம். மிகுதியாக வேலை செய்யின் இந்நஞ்சு மூளைக்கும் பரவித் தூக்கமுண்டு பண்ணுகிறது. நெடுநாள் வேலை செய்யாதிருப்பவர்கள் வேலை செய்யில் தசைகளில் வலியை யுண்டாக்குவன நச்சுப்பொருள்களே. இவை இரண்டொரு நாளிற் கரைந்துவிடும். சடுதியில் நீக்கவேண்டுமாயின் வெந்நீரொத்து அல்லது வெந்நீர் முழுக்கு, உடம்பு பிடித்தல் முதலிய வழிகளால் நீக்கிவிடலாம். உடல் பிடித்தல் தகுதியான தசைப்பயிற்சியுமாகும். வேறு பயிற்சியில்லாதவர் இதையாவது செய்து கொள்ளலாம். இளைஞர் அளவிற்கு மிஞ்சிய வேலையினால் களைத்து இளைத்துப்போவார்கள். இளைஞர் பின்னர் முழுவளர்ச்சியை யடைய முடியாதாதலின் அவர்களிடம் மிகுதியான வேலை வாங்குதல் பெருங்கொடுமையே.

மயக்கப் பொருளும் தசைகளும்:—கள், சாராயம் முதலிய குடிகள் தசைகளுக்கு வலிமை தருமென்று நினைப்பது தவறு. உண்மையில் குடியர்கள் வலிமையை இழந்துவிடுகிறார்கள். குடிக்காதவர்கள் வேலைசெய்யும் அளவும் நேரமும் குடிக்கிறவர்களாற் செய்யமுடியாததைக் கண்கூடாகக் காணலாம். இன்னுங் குடி, தசைகளை வேகவைக்கிறது என்பதை மருத்துவர் அறுக்கும் பொழுது (Operation) கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். இஃதன்றி இக்குடி தசையை இறுக்கி வேலைசெய்யுஞ் செயலற்றதாகச் செய்கிறது. சாராயம் தசையை இறுகச்செய்யுமென்பதைப், பாம்பு, தேள் முதலிய சிற்றுயிர்களைப் பொருட்காட்சிசாலை (Museum) யில் சாராயக்குப்பியிலடைத்து வைத்திருப்

பதைக் கொண்டு தெளியலாம். புகையிலை, கஞ்சா, அபின் முதலியனவும் தசைகளை மெலியவும் வலிமை யிழக்கவுஞ் செய்கின்றன.

முதல் உதவி:—தசை கீறப்பட்டால் அவ்விடத்தை அசைக்காது வைத்திருந்து வெள்ளைத்துணித் துண்டால் மூடிக் குளிர் நீரால் நனைக்க வேண்டும். தசை புரண்டிருந்தாலும் அசைக்காதிருப்பதுடன் கட்டுக்கட்டி வைத்திருக்கவேண்டும்.

நான்காம் படலம்.

குருதி ஓட்ட உறுப்புக்கள்.

குருதியின் இருபெருஞ் செயல்கள்:—நமது உடலின் வெளியுறுப்புகள் அடிக்கடி வேலை செய்வதாலும், உள்ளுறுப்புகள் அல்லும் பகலும் வேலை செய்து கொண்டிருப்பதாலும் இவைகள் தேய்கின்றன. தேயும் ஒவ்வொரு இடத்தையும் வளர்க்கவும், கழிபொருள்களை நீக்கவும் ஓர் பொருள் வேண்டும். இப்பொருள் ஒவ்வொரு நுண்ணிய கூட்டிற்குஞ் செல்ல வேண்டியதாயிருப்பதால் நீர்ப்பொருளா (Liquid) கவே இருக்க வேண்டுமன்றோ? ஒரு ஊரை உண்பிப்பதற்கும் கழுவுவதற்கும் எவ்வாறு தண்ணீர் வேண்டியதாயிருக்கிறதோ அவ்வாறே நம்முடற்குங் குருதி வேண்டியதாயிருக்கிறது.

இரு ஏற்றங்களும் அவைகளின் அமைப்பும்:—ஓர் ஊரின் ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் அதன் அறைகளுக்கும் நீர் செல்ல வேண்டுமானால் எவ்வாறு ஒரு பெரும் ஏற்றம் (Pump) தேவையோ அவ்வாறே நம்முடலின் ஒவ்வொரு கூட்டிற்குங் குருதியை இறைக்க ஓர் ஏற்றந் தேவை. ஒவ்வொருவரும் பயன்படுத்திய அழுக்கு நீர் எங்ஙனம் நீர் நிலைகள், கடல்களிற் கலந்து பின்னர் அவ்விடமிருந்து நீராவியாக மாற்றப்பெற்றுத் தூய்மை யடைகிறதோ, அவ்வாறே நமது உடல் பயன்படுத்திய அழுக்குக்

குருதியைத் தூய்மைப்படுத்தும்படி நுரையீரலுக்கு அனுப்ப மற்றொரு ஏற்றமுந்தேவை. இவ்விரு ஏற்றங்களுஞ் சேர்ந்ததே நம் நெஞ்சினுள் லப்டப் என்று அடித்துக் கொண்டிருக்குங் குருதி ஏற்றம். இது ஒவ்வொருவரிடத்தும் அவரவர் மூடிய கையத்தனை பெரியதாயிருக்கிறது. இவ்வேற்றங்கள் உலகிலுள்ள ஏற்றங்கள் போல் அமைக்கப்படாமல் பைகள் போலமைந்து, தம் மியற்கையாகவே விரியும்போது குருதி இவற்றுட் பாய்வதும், தாமாகவே சுருங்கும்போது குருதி இறைப்பது உண்டாகின்றன.

குருதியேற்றத்தின் அமைப்பும், குழாய்களும்:— நீரை இறைக்க ஊற்று, கிணறு போன்ற நீர் நிலை வேண்டியது போல் இரு ஏற்றங்களும் இறைப்பதற்காகக் குருதியைச் சேமிக்கக் காதுகள் போன்ற இருகுருதி ஊற்றுப்பைகள் (Auricle) இருக்கின்றன. ஊற்றுகளின் மேல் ஏற்றம் போடப்பட்டிருப்பதை எங்கும் பார்த்திருப்பீர்கள். நம் வியப்புவாய்ந்த குருதியேற்றத்தில் இதற்கு நேர்மாறாக இரு ஊற்றுகளின் அடியிலும் இரு சால்கள் (Ventricle) அமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. இச்சால்கள் சுருங்கிக் குருதியை இறைக்கும் பொழுது குருதிமேலுள்ள ஊற்றிற்குச் சென்றுவிடாதபடி சால்களுக்கும், ஊற்றுகளுக்குமிடையே ஒவ்வொரு மூக்கூறுடைய ஒருவழிக்கதவுகள் (Triscupid Valves) இருக்கின்றன. இவையாவுஞ் (ஊற்றுகள், சால்கள், கதவுகள்) சேர்ந்ததே குருதியேற்றம். இதிலுள்ள இரு ஏற்றங்களும் இடம் வலமாக அமைந்திருக்கின்றன. இவ்வேற்றங்களிறைக்குங் குருதி, பாய் குழாய்கள் (Arterics) வழியே பாய்ந்து பின்னர் இக்குழாய்களிலிருந்து பிரியும் எண்ணிறந்த மயிர்க்குழாய் (Capillaries) வழியே செல்கிறது. இம்மயிர்க் குழாய்களில் 2000த்தை ஒன்றின் பக்கத்திலொன்றாக நெருக்கி வைத்தால் ஒரு அங்குலம் குறுக்களவுடையனவாகும். இதனால் இவற்றின் நுண்மை புலனாம். பின்னர் இம்மயிர்க்குழாய்கள் ஒன்று சேர்ந்து வடிகுழாய் (Veins) ஆகின்றன.

குருதியின் ஒரு முழுச்சுற்று (Circulation of Blood):— குருதி உடலினுள் சுற்றிச் சுற்றிச் சென்றுகொண்டேயிருப்பதால்

அச்சுற்றிற்கு முதலுமில்லை, முடிவுமில்லை. எனினும் எளிதிலுணர்வதற்காக இடது ஊற்றுப்பையில் துவங்கி, குருதி செல்லும் வழியெல்லாம் செல்வோம். இவ்வூற்றுப்பை நிறைந்ததும் இது சுருங்குகிறது. உடனே இதிலுள்ள குருதி கீழுள்ள ஒருவழிக் கதவைத் திறந்துகொண்டு இடது சாலினுட் பாய்ந்து அதை நிரப்புகிறது. நிரம்பியதும் இது சுருங்குகிறது. சுருங்கும்போது குருதிமேலுள்ள ஊற்றுப்பைக்குச் செல்லாதபடி ஒரு வழிக்கதவு அடைத்துக் கொள்ளுகிறது. இதனால் குருதி வேறு வழியின்றிப் பெரிய பாய்குழாயுட் (Aorta) புகுகிறது.* இக்குழாய் பல கிளைகளாகப் பிரிந்து தலை, கை, கால், வயிறு, குடல் முதலிய பேருறுப்புகளுக்குப் பாய்கிறது. ஆங்கு, பலப்பல கிளைகளாகப் பிரிந்து அக்கிளைகளுக்குக் கிளைகளுண்டாய்க் கடையில் மிகச் சிறுபுழையுடைய மயிர்க்குழாயாகிறது. ஈண்டே குருதி பல கூடுகளுக்குப் பாய்வதால் அக்கூடுகள் வேண்டிய உணவுப்பொருள்களை யெடுத்துக்கொண்டு கழிபொருள்களைத் தள்ளி விடுகின்றன. இதனால் குருதி அழுக்கடைகிறது. முன் ஏறு குழாய்கள் பிரிந்து பிரிந்து எவ்வாறு மயிர்க்குழாயாயினவோ அதற்கு மாறாக இப்பொழுது பல மயிர்க்குழாய்கள் ஒன்று சேர்ந்து சிறு வடி குழாயாகவும் இவை பல சேர்ந்து பெரும் வடிகுழாயாகவும் ஆகின்றன. இவ்வாறு தலை, கைப்புறத்திருந்து வரும் வடிகுழாய்கள் ஒன்று சேர்ந்து மேற்பெருவடிகுழாய் (Superior Vena Cava) ஆகியும் மற்றைய கீழுறுப்புகளிலிருந்து வருங் குழாய்கள் ஒன்று சேர்ந்து கீழ்ப்பெருவடிகுழாய் (Inferior Vena Cava) ஆகியும் இவ்விரு பெருங்குழாய்களும் அழுக்குக் குருதியை வலது ஊற்றுப் பையுட் கொட்டுகின்றன. இது நிறைந்ததும் சுருங்கிக் கீழுள்ள ஒருவழிக்கதவைத் திறப்பித்து வலது சாலுட்குருதியைக் கொட்டுகிறது. இது நிறைந்து சுருங்கி மேற்கண்ட கதவை அடைக்கச்செய்து குருதியை நுரையீரற் பாய்குழாய் (Pulmonary Artery) வழியே நுரையீரலுக்குட் செலுத்துகிறது.† ஈண்டு

*† இவ்வாறு பாயும்போது அக்குழாய் முதலில் உள்ள ஒரு வழிக்கதவைத் திறந்துகொண்டு பாய்கிறது. இக்கதவு இன்றேல் மறுமுறை சால்விரியும்போது பாய்குழாயுட் சென்ற குருதி திரும்பிச் சாலுட் அழுக்குக் விடும்.

...போல் பல மயிர்க்குழாய்களாய்ப் பிரிந்து, தூய காற்றுடன் கலந்து தூய்மையடைந்து, முன்போலவே பிரிந்த மயிர்க்குழாய் ஒன்று சேர்ந்த நுரையீரல் வடிகுழாய் (Pulmonory Vein) ...ய இடது ஊற்றுப்பையை அடைகிறது. அடைந்ததும் முன்போல் மறுசுற்றுச் சுற்றுகிறது. இவ்வாறே எப்பொழுதுஞ் சுற்றிக்கொண்டேயிருக்கிறது. இச்சுற்று எளிதில் நடைபெறக் குழாய்கள் யாவும் மிக வழுவழுப்பாயிருந்து ஏற்றத்தின் வேலையை எவ்வளவு குறைக்கக் கூடுமோ அவ்வளவு குறைக்கின்றன. வலது ஏற்றம் நுரையீரலுக்கு மட்டும் இறைப்பதால் சிறிதாயும், இடது ஏற்றம் உடல் முழுவதும் இறைப்பதால் பருத்து வலிமையுடையதாயுமிருக்கின்றன.

பாய் குழாய்க்கும் வடி குழாய்க்குமுள்ள வேற்றுமைகள் :— (1) பாய் குழாய் தூய குருதியே கொண்டு செல்லும், வடி குழாய் அழுக்குக் குருதியே கொண்டு செல்லும். எனினும் நுரையீரற் பாய்குழாய் அழுக்குக் குருதியையும் நுரையீரல் வடிகுழாய் தூய குருதியையுங் கொண்டு செல்லும் மாறுபாடுடையன. (2) பாய் குழாயின் குருதி எப்பொழுதும் இருந்துகொண்டே யிருக்கிறது. இதனால் இடது சால் குருதியை இறைக்கும் பொழுது, பாய் குழாயின் முன்னிருந்த குருதி புதிதாய் இறைக்கப்பட்ட குருதிக்கு இடங்கொடுக்க வியலாது. இதற்காகப் பாய்குழாய்கள் அகன்று மீளுந்தன்மை (Elasticity) யுடையனவாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகலின் இடது சால் குருதியை இறைத்ததும் அதற்கண்மையிலுள்ள ஏறுகுழாய் புதுக்குருதிக்கு இடங்கொடுக்க விரிகிறது. பின்னர் இப்பங்கு சுருங்கிக் குருதியை அடுத்த பங்கிற்குத் தள்ளுகிறது. இவ்வாறு ஏறு குழாயின் ஒவ்வொரு சிறுபங்கும் அடுத்தடுத்து வரிசையாகத் தள்ளிக்கொண்டே செல்வதனால் குருதியும் அதுபோல் குதித்துக்கொண்டே செல்கிறது. இவ்வாறு செல்வதை மணிக்கட்டுகளிலும், பொட்டுகளிலும், காதின் முன்புறம் கழுத்தின் பக்கங்களிலுமுள்ள பாய்குழாய்களின் மேற்கை... துடிப்பதாற் கண்டுகொள்ளலாம். ...மணிக்கட்டின் காட்டு மருத்துவர் சோதனை செய் ... குருதி உடல்...

வதைக் "கைபார்த்தல்" (Pulse) என்கிறோம். வடிகுழாய் இவ்வாறு அகன்று மீளுந்தன்மையுடைத்தன்று. அதில் இத்துடிப்புமில்லை. வினையின் அழுக்குக் குருதி ஒரு படித்தாகவே குருதியேற்றத்திற்குப் பாய்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. (3) குருதியேற்றம் இறைப்பதாலுண்டாம் உதைவு (Pressure) மயிர் குழாய்க்குச் செல்லு முன்னேயே அற்றுப் போ... குருதியை வடிகுழாய் வழியே செலுத்துவதற்கு வேறு அ... இலது. ஆதலின் வடிகுழாயில் குருதிவலியற்று மெதுவா(க)ச் செல்லுகிறது. இவ்வடிகுழாய்கள் தசையினூடே செல்வ(தால்), தசை வேலை செய்யும் பொழுது இக்குழாய்கள் அழுக்குண்... அழுக்குண்டவிடத்தின் முன்னும் பின்னும் குருதி தள்ளப்படு(ம்). குருதி, ஏற்றத்தை நோக்கி முன் தள்ளப்படுதல் நலமே. குரு(தி) பின் தள்ளப்படின் ஏற்றத்தை நோக்கிச் செல்லாதபடி தடுக்கப்படும். இதனால் ஏற்றத்தின் வேலை தவங்கும். தவங்காதிருக்குமாறு வடிகுழாய்களிற் பைபோன்ற ஒருவழிக் கதவுகளிருக்கின்றன. உங்கள் சட்டைப் பையைப் பாருங்கள். அதன்மேலிருந்து கையைவிட்டால் பை தானாகவே திறக்கும். கீழிருந்து தடவிக்கொண்டு மேற்சென்றால் அது தானாகவே மூடிக்கொள்ளும். இவ்வாறே இவ்வொருவழிப் பைகள் யாவும் குருதி ஏற்றத்தை நோக்கித் திறந்து கொண்டிருப்பதால் குருதி அவ்வழியே செல்வுழி மூடிக்கொண்டும், எதிர்நோக்கிச் செல்கையில் தாமாகவே திறந்து குழாயை அடைப்பதால் குருதி கீழிறங்காதபடி தடுத்துக்கொண்டுமிருக்கின்றன. இத்தகையபைகள் பாய்குழாய்களிலில்லை. (4) பாய்குழாய்கள் உடலின் உட்புறத்தில் புதைந்திருக்கின்றன. வடிகுழாய்கள் மேற்பரப்பிலிருக்கின்றன.

குருதியேற்றத்தின் கடிவாளங்கள் :—ஏற்றம் ... முதல் இறக்கும் வரை ஓயாது துடிநேரம் ஒன்றிற்கு ஆண்களுக்கு 70 முறையும், பெண்களுக்கு 80 முறையும், சிறு குழந்தைகளுக்கு 120 முறையும் துடிக்கிறது. நன்றாய் வளர்ந்த ... மனிதனுடலில் சுமார் 16 சேர் குருதியிருக்கிறது. ... உறுப்பிற்குங் குருதி உணவளிப்பதால் உறுப்பின் வேலை ...

தால் குருதியும் மிக வேண்டுமன்றோ? ஆனால் குருதியின் அளவு திடீரென்று மிகாது. அதற்கு பதிலாக அவ்வுறுப்பிலுள்ள எறுகுழாய் பெருத்து அங்கு குருதி மிகுதியாய்ச் செல்கிறது. நாம் படிக்கும் பொழுது மூளையும், நடக்கும்பொழுது கால்களும், சாப்பிட்டவுடன் தீனிப்பையுங் குடர்களும் மிகுதியாக வேலை செய்வதால் அவ்வவைகள் அவ்வப்பொழுது மிகுந்த குருதியை யடைகின்றன. இதனால் சாப்பிட்டதும் ஏன் படிக்கக்கூடா தென்பது நன்கு விளங்கும். எல்லா உறுப்புக்களும் ஒருங்கே உழைக்கும் போது எல்லா உறுப்புக்களுக்கும் ஒரே முறையில் மிகுந்த குருதியைக் கொடுப்பதற்காக எற்றம் விரைவாயும் வலி வுடனும் வேலை செய்கிறது. எல்லா உறுப்புகளும் வேலை செய் யாக் காலத்து எற்றத்தின் வேலையுங் குறைவே. தூங்கும் பொழுது இதன் வேலை மிகக்குறைவு. விழித்துக்கொண்டு படுத் திருக்கும்போது சிறிது மிகும். உட்கார்ந்திருக்கும் போது இன் னும் மிகும். நிற்கும் போது இதனினும் மிகும். நடக்கும் போது முன்னையினும் மிகும். ஓடும்போதுங் கடுந்தொழில் செய் யும் போதும் எல்லாவற்றினும் மிகும். இவ்வாறு எற்றத் தாழ வேலை செய்யும்படி கட்டளைகளையிடுவது உயிர் முடிச்சு (Medulle Oblongatta). இது தன் கட்டளைகளை இதனுடன் எற்றத்தை இணைக்கும் இரு எற்ற நரம்புக்கயிறுகளாற் (Vagus Nerves) செலுத்துகிறது. எவ்வுறுப்பு மிகுதியான வேலை செய்யினும் அதை இவ்வுயிர் முடிச்சிற்குத் தெரிவிக்கும். இது இந்நரம்புக் கயிறுகளால் எற்றத்தை வேண்டியபடி இயக்குவதுடன் வேலை செய்யும் உறுப்புக்குச் செல்லும் எறு குழாயையும் நமக்குத் தெரியாமலே பெரிதாக்கிவிடும். என்ன விந்தை! இம்முடிச்சு எற்ற நரம்புக்கயிறுகளை நன்றாய்த் தளர்த்தி விட்டுவிட்டால் எற்றம் சிறிது நேரம் வேகமாய்த் துடித்துப் பின் களைத்து நின்று விடும். இதனால் நாம் சிறிது நேரம் செயலற்றுக்கிடக்கிறோம். திடீரென்று பயத்தாலும் அதிர்ச்சியடைந்தாலும், வலியடைந்தா லும் இது உண்டாகிறது. இவ்வாறன்றி உயிர் முடிச்சு எற்ற நரம்புக்கயிறுகளை சிறிது தளர்த்தினால் சிறிய வேகத்துடனும், பெரிது தளர்த்தினால் பெரிய வேகத்துடனும் தளர்த்திய அளவுக்

ருந்தக்க விரைவாய் வேலை செய்வதால், ஏற்றம் ஓர் குதிரை போன்றும் அதன் இரு காம்புக்கயிறுகளும் இரு கடிவாளங்கள் போன்றுமுள.

தசைப்பயிற்சியும், மூச்சுவிடலும் ஏற்றத்திற்குதவும் வழி :- தசைகள் வேலை செய்யும்போது அதிலுள்ள இறங்கு குழாய் பிழியப்படுகிறதென்றும், குருதி பின்னிடையாவண்ணம் ஒரு வழிப்படைகள் தடுக்கின்றனவென்றும், அதனால் வேலை செய்யும் ஒவ்வொரு தசையும் குருதியை யிறைக்கும் ஓர் ஏற்றமாகிறதென்றுங் கண்டோம். ஒருவனிழுக்கும் வண்டியை மற்றொருவனுஞ் சேர்ந்து இழுத்தால் வண்டி விரைவாய்ச் செல்வதுபோல் தசைகள் வேலை செய்யும் பொழுது ஏற்றம் இவ்வாறு உதவி பெற்று விரைவாய் வேலை செய்கிறது. மூச்சு இழுக்கும்பொழுது நெஞ்சு பெருப்பதால் குருதி அதற்கு மிகுதியாய்ச் செல்கிறது. விடும்பொழுது குறுகுவதால் குருதி அதிலிருந்து வெளிப்படுகிறது. இவ்வாறு மூச்சுவிடும்பொழுது நெஞ்சும் ஒரு ஏற்றமாகிறது. இன்னும் நெஞ்சு பெருக்கும் பொழுது அதன் கீழுள்ள சவ்தாங்கி கீழிறங்குவதால் அது நினிப்பை, கல்லீரல், குடர்கள் இவைகளை அமுக்கி அழுக்குக் குருதியை ஏற்றத்திற்குப் பாயச் செய்கிறது. ஆனால் வயிற்றை இறுக்கிக் கச்சை ஒட்டியாணம் முதலியவைகளாற் கட்டிவிடுவோமாயின் வயிற்றுத் தசைச்சுவர் (Abdominal wall) வலுவற்றுப் போவதால் கீழிறங்கும் சவ்தாங்கி வயிற்றுச்சுவரை அமுக்குமேயன்றி மேற்கண்ட உள்ளுறுப்புக்களை அமுக்கி அழுக்குக் குருதியை இவைகளிலிருந்து பிழியாது. ஆதலின் இக்கொடிய பழக்கங்களை விடல் வேண்டும். மூச்சுப் பயிற்சியையுங் கையாள (Breathing Exercise) வேண்டும். உடற்பயிற்சிகள் செய்யும்போது ஒவ்வொன்று முடிக்கையும் ஏற்றத்தை நோக்கித் தோலைத் தேய்த்தல் அழுக்குக் குருதி ஓட்டத்திற்குதவியாகும்.

குருதிச்சுற்று மிகுவதாலாகும் பயன்கள் :— தசைப்பயிற்சியினாலும், மூச்சுப்பயிற்சியினாலும் குருதிச்சுற்று மிகுமென்று கண்டோம். அதனாலாகும் அரும்பயன்களாவன :—

(1) நமது தோலின் கூடுகள் புதுப்பிக்கப்படுகின்றன. குருதியாலும் வேர்வையாலுங் கழுவப்படுதலின் அது (தோல்) சிகப்பாகவும் வழுவழுப்பாகவும் மாறுகிறது.

(2) உடலிற் கொழுப்பு மிகுந்திருந்தால் அது எரிக்கப்படுகிறது. குறைந்திருந்தால் குருதிகொண்டுவரும் உணவுப்பொருள்களிலிருந்து சேர்த்து வைக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு கொழுப்பை அளவு படுத்துகிறது.

(3) தசைகள் நன்றாய் ஊட்டப்பெற்றுப் பெரியனவாகவும், வலிவுடையனவாகவும் உறுதியுடையனவாகவும் ஆக்கப்படுகின்றன.

(4) எலும்புக்கூடு வலிவுண்டாக்கப்பெற்ற தசைகளால் நிமிர்ந்த நிலையிலிருக்கிறது. கூன் முதலிய நிலைமாறுதல் நீங்குகிறது. எலும்புகளுக்குள்ளும் குருதி மிகுதியாய்ப் பாய்வதால் அவை உறுதியடைகின்றன.

(5) தூய, புதிய குருதி மிக்க உயிர்க்காற்றுடன் மூளையின் பாய்வதால் ஆங்குள்ள ஒவ்வொரு மயிர்குழாயும் கூடுகளுங் கழுவப்பெற்று உள்ளம் குளிருகிறது. அதன் ஆற்றல் இரண்டு மூன்று மடங்கு மிகுகிறது.

(6) நுரையீரல் விரிந்து மார்பு பெருகுகிறது.

(7) குருதி யேற்றம் வலுவடைகிறது.

(8) உணவு நன்றாய் எரிக்கப்பட்டுப் பசியுண்டாகிறது.

(9) ஊன் நீரோட்டம் (Lymphatic Circulation) மிகுகிறது.

(10) இத்தகைய பல நன்மைகளால் உள்ளத்துவகை உண்டாகிறது. பயனில சொல்லுதல், சோம்பல், சுருட்டுப் பிடித்தல், பொடி, புகையிலை போடல் முதலிய தீய பழக்கங்களைக் குறைக்கிறது.

ஆகலின் குருதியோட்டத்தை மிகச்செய்வது உடலையும் உள்ளத்தையும் தூண்டி விடுதலை யொக்கும். எனவே தக்க பயிற்சி செய்பவரே தக்க வாழ்வு வாழ்பவராவர். செய்யாதவர் கடைப் பிணத்திற்கொப்பாவர்.

ஏற்றத்திற்கு உறுதிபயக்கும் வழி:— உழைக்காத தசை வலுக்காது. குருதி யேற்றமும் ஓர் தசையே யாதலின் அதை வலுக்கச் செய்ய அதற்கு எப்பொழுதுஞ் செய்யும் உழைப்புக்கு மேல் உழைப்புக் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் நாம் எண்ணிய அளவில் ஏற்றம் மிகுந்து துடிக்காது. அதை உழைக்கவைக்கும் வழி மேற்காட்டியபடி தசைப்பயிற்சியும் மூச்சுப்பயிற்சியுமே யாகும். நெடுநாளாக உடற்பயிற்சி செய்யாதவர் திடீரென்று பயின்றால் ஏற்றத்துடிப்பு தாறுமாறாகலாம். இஃதுண்டாகாதபடி சிறிது சிறிதாகப் பயில வேண்டும். பயிற்சி அளவிற்கு மிஞ்சியதன்றெனத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் பயிற்சி முடிந்த சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் ஏற்றத்துடிப்பு எப்பொழுதும் போலாகவேண்டும்.

குருதியிலுள்ள முப்பொருள்களும் அவற்றின் வேலைகளும்:- குருதிச்சொட்டு ஒன்றைப் பெருக்கிக் காட்டுங் கண்ணாடிக்கீழ் வைத்துப் பார்ப்போமாயின், அதனுள் முப்பொருள்களைக் காணலாம். அவையே (௧) நிறமற்ற நீர்ப்பொருளாய (Liquid) ஊனீர் (Plasma or Lymph) (௨) செங்கூடுகள் (Red Corpuseles) (௩) வெண்கூடுகள் (White Corpuseles) ஆகும். இவற்றுள் (1) ஊனீரே குருதியை நீர்ப்பொருளாக வைத்திருப்பது. இதுவே தண்ணீரையும் சமிக்கப்பெற்ற உணவுச் சாற்றையும் தாங்கிச் சென்று எல்லாக் கூடுகளையும் ஊட்டுகிறது. இதுவே கழி பொருள்களைக் கவர்ந்து செல்வது. (2) செங்கூடுகள் இவ் வூனீரிலே மிதப்பதால் குருதிக்குச் சிவப்பு நிறத்தைக் கொடுக்கின்றன. குன்றிசித்தனை பருமனுள்ள குருதியில் இரண்டாவ தோராயிரக் (Millions) கணக்கான கூடுகளிருக்கின்றன. இதன் தொகை உடல் நலத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது. இது குறைந்தவர் வெளுத்துப்போய், எளிதில் மூச்சுவாங்குவதுடன்

தலைவலியால் வருந்துகின்றனர். இத்தகையோர் சில நாட்கள் இரும்புச்சத்தை யுண்டால் நலமடைகின்றனர். இவ்விரும்புச் சத்தே இக்கூடுகளைச் சிவப்பாகவும், புல் இலைகளைப் பச்சையாகவும் ஆக்குகிறது. ஒரு செங்கூட்டைத் தனித்தெடுத்துப் பார்ப்போமாயின் மஞ்சளாயிருக்கும். ஆனால் பல சேர்ந்தே சிவப்பு நிறமடைகிறது. இவை உட்குழிந்த வட்டமாயிருக்கின்றன. இவை எலும்புமூளையின் கூடுகளிலிருந்து உண்டாகின்றன வென்று கண்டோம். இவற்றின் இன்றியமையாத வேலை உயிர்க்காற்றை நுரையீரலிலிருந்து ஒவ்வொரு தசைநாருக்கும் அதன் கூடுகளுக்கும் கொண்டு போய்க் கொடுப்பதேயாகும். நாம் ஓயாது மூச்சு விடுவதின் முடிவான பயனை நம்முடலின் உட்புறத்தில் காற்றுப் படாது, வெளிச்சம்படாது ஓயாது உழைத்துக் கொண்டிருக்கும் கூடுகள் மூச்சுவிடும் பொழுது தான் நாம் அடைகிறோம். ஆதலின் இச்செங்கூடுகள் எவ்வளவு இன்றியமையாதன பாருங்கள்! இவை தாமாகவே ஓடுகிறதில்லை. குருதி ஓட்டத்தால் ஓடுகின்றன. இவை மயிர்க்குழாயைவிட்டு வெளியிற் செல்லா, எனினும் மயிர்க்குழாய்களின் புரைவழியே இவை வெளியிலுள்ள கூடுகளுக்கு உயிர்க்காற்றை அனுப்புகின்றன. இவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் பிறந்தது முதல் ஆறுவாரம் வரை ஓயாதுழைத்தபின் இறக்கின்றன. (5) வெண்கூடுகள் நொடிக்கு நொடி மாறிக் கொண்டேயிருக்குந் தன்மையான உருவுடையன. இவை மிகச் சிறந்த வெண்மையாயும் மிருதுவாய் நிறமற்றதாயுமுள்ளன. குன்றிசித்தலையளவு குருதியில் 4000 வெண்கூடுகளிருக்கின்றன. இவற்றை உண்டாக்குவன மண்ணீரலும் (Spleen) கழுத்து அக்குள் (Armpit) இவற்றிலுள்ள ஊனீர்ப்பைகளுமாம். இவ்வுறுப்புகள் வெண்கூடுகளை நாம் சாப்பிட்டாலும் மிகுதியாக உண்டு பண்ணுகின்றன; உணவிலுள்ளவும் நம்முடற்கு இறுதியைத் தரத்தக்கவுமாய நச்சுக்கூடுகளுடன் சண்டையிட்டு அவைகளைக் கொல்லவேண்டியதாயிருத்தலின். இன்னும் மூச்சுவிடுவதாலும், சிரங்கு காயம் முதலியவற்றாலும் குருதியுட் புகும் நச்சுக்கூடுகளை இவை எங்கே எங்கே யென்று தேடித்திரிந்து கொல்கின்றன. இவை குருதியில் மட்டுமல்ல: குருதிக் குழாய்களுக்கு வெளியிலு

முள்ள நச்சுக்கூடுகளையுங் கொல்ல இருக்குமிடந்தேடி குருதிக் குழாய்களினூடே இயற்கையாக வழியில்லாவிடத்தும் வழி பண்ணிக்கொண்டு செல்லுமியல்புடையன. நம் சிரங்கு, காயங்களில் சீழ் கோக்கிறதே. அது எதனால் தெரியுமா? எண்ணிறந்த வெண்கூடுகள் இச்சிரங்கு காயங்களின் வழியே உட்புகும் நச்சுக் கூடுகளைக்கொன்று தாமும் மாண்டதனாற்றான். தாய் நாட்டிற்குச் செஞ்சோற்றுக் கடன் கழிக்கும் வீரர்களைப் போல் நம்முடற்காகத் தம்முயிரையும் பொருட்படுத்தாது சண்டையிடும் இக்கூடுகளின்றேல் நம்முடல் எத்தனை நாள் வாழ்ந்து விடும்! நம்முடல் கொசுக்காய்ச்சல் (Malaria) முதலிய நச்சுநோயால் வருந்தும் பொழுது எத்துணை பெரியபோர் உடல் முழுவதும் நடக்கிறது தெரியுமா? சர்மானிய போரும் (German War) அதற்கீடாகாது. இப்போரில் வெண்கூடுகள் வெற்றி பெற்றால் நாம் வலிவிழுந்தேனும் வாழ்வோம். இன்றேல் நம்முயிர்க்கிறுதியே! இது மட்டுமா? நம்முடலில் எங்கேனும் ஒரு வடு நேரின் குருதி கசிந்து கசிந்து ஒழுகிவிடலாமன்றோ? இவ்வாறு நடவாதபடி அவ்வூறு நடந்த செய்தி வெகுவிரைவில் உடல் முழுவதும் பரவுகிறது. உடனே இவ்வெண்கூடுகள் மிகுதியாக உண்டாக்கப்படுகின்றன. இவை வெளிப்பட்ட குருதியை உறையவைத்து (Coagulate) குருதிக்குழாயினுண்டான ஓட்டையை அடைத்துவிடுகின்றன. இவ்வாறு குருதி தன்னிடத்துள்ள முப்பொருள்ளால் உடலின் கூடுகளுக்குக்காற்று, நீர், உணவு அளிப்பதற்கும், கழிபொருள்களைக் கவர்ந்து செல்வதற்கும், நச்சுப்பொருள்கள் பெருகாதபடி அழிப்பதற்கும், அறுபட்ட ஓட்டைகளை அடைப்பதற்கும் உதவுவதால் இதைப்போன்ற பயனளிக்கும் வேறு எந்த நீர்ப்பொருளையும் உலகிற காணவே முடியாது.

ஊநீர்ச்சுற்று (Lymphatic Circulation):—குருதி பாய் குழாய், வடி குழாய், மயிர்க்குழாய்களில் மட்டும் சென்று கொண்டிருந்தால் இக்குழாய்களுக்கு வெளியே இக்குழாய்களைத் தொடாமலே யிருக்கும் எண்ணிறந்த கூடுகளுக்கு உணவு செல்ல முடியுமா? முடியாதல்லவா? ஆதலின் குருதிச்சுற்றால் பய

னற்றுப் போயாதலின் குருதி பயன்படுமாறு அதிலொருபங்கு மயிர்க்குழாய்களினின்றும் ஒழுகுகிறது. இவ்வாறொழுகுவது ஊனீரே. குருதியல்ல. இவ்வூனீர் தசைக்கூடுகளைச் சுற்றிப்பாயுகிறது. இதினின்று கூடுகள் வேண்டியவற்றை எடுத்துக்கொள்ளுகின்றன. எடுத்துக்கொண்டது போக மீதி மயிர்க்குழாய்களுக்குள் திரும்பிவரமுடியாது. ஏனெனில் இக்குழாய்களுள் ஏற்றத்தின் அழுக்கல் மிகுந்திருக்கிறது. இவ்வாறு ஊனீர் ஒழுக்கால் குருதியிலுள்ள நீர்ப்பொருள் குறைந்து கெட்டியாகுமன்றோ? அன்றியும் தசைநார்கள் ஒழுகிய எல்லா ஊனீரையும் பயன்படுத்துகிறதில்லையாதலின் எஞ்சிய ஊனீர் தங்குவதால் அவை வீங்கிவிடும். தங்கிய பங்கும் பயனற்றுப்போம். இத்தீமைகள் உண்டாகாதபடி உடல் முழுதும் ஊனீர்க்குழாய்கள் (Lymphatics) இருக்கின்றன. இவையும் மயிர்க்குழாய்கள் போன்ற பல சிறு குழாய்களும், இவை பல சேர்வதாலாகும் பெருங் குழாய்களுமாயிருக்கின்றன. கூடுகள் பயன்படுத்திய பங்கு நிற்க எஞ்சிய ஊனீர் உடலின் எல்லாப் பங்குகளிலிருந்தும் சென்று சேர்ந்து சேர்ந்து கடைசியில் இரு பெருங் குழாய்களுஞ் சேர்ந்து பின்னர் கழுத்துப் பட்டை எலும்புகளினடியிலுள்ள இரு வடி குழாய்களிலுள்ள அழுக்குக் குருதியுடன் கலக்கின்றன. இவ்வாறு கலக்கும் பொழுதுள்ள ஊனீர் கழிபொருள்களையும், பயன் படுத்தப்படாத உணவுப் பொருள்களையு முடையது. இவற்றின் கழிப்பொருள்கள் நீக்கப்பெறும். உணவுப் பொருள்கள் குருதியுடன் சென்று மறுபடியும் பயன் படுத்தப்படும். இவ்வாறு எப்பொருளும் வீணாகப் படாது நம்முடலில் வெகு செட்டாய்ச் செலவழிக்கப்படுவது என்ன நன்மை பாருங்கள்! வடிகுழாயில் அழுக்குக் குருதி செல்வதற்கு உடற்பயிற்சி எவ்வாறு இன்றியமையாததோ அவ்வாறே ஊனீரோட்டத்திற்கும் உடற்பயிற்சியே இன்றியமையாதது. இஃதில்லாது இவ்வோட்டம் ஒழுங்காய் நடவாததினாற்றான் யானைக்காலுண்டாகிறது. ஊனீரிலுள்ள கழிபொருள்களை நீக்குவன ஊனீர்க் குழாய்களினிடையே யுள்ள ஊனீர்ப்பைகளே (Lymphatic Glands) இவை இடுப்பிலும் அக்குளிலும் மிகுந்திருக்கின்றன. இவைகளிலுள்ள ஊனீர்க்கூடுகள் (Lymph cells)

தாம் பெருகி வெண்கூடாகின்றன. இப்பைகளுட் பெரிது ஈரல் தாங்கியின் கீழ், தீனிப்பைக்கு இடதுபக்கத்துள்ள நீலச் சிவப்பான மண்ணீரல். ஈண்டுக் கழிபொருள்கள் மிகுதியாய் எரிக்கப் படுகின்றன.

குருதியைத் தூய்மையாக்கும் மூன்றுறுப்புகள்:—இவையே (1) நுரையீரல், (2) கல்லீரல். (3) குண்டிக்காய் (Kidneys) ஆகும். இவற்றுள் நுரையீரல் கரிக்காற்றை (Carbondioxide) நீக்குகிறது; கல்லீரல் நச்சுப்பொருள்களை எரித்துப் பித்தநீர் (Bile) ஆக்குகிறது; குண்டிக்காய் மூத்திர உப்பு (Urea), நீர் இவற்றை நீக்குகிறது. இவற்றின் விரிவை முறையே மூச்சுறுப்புகள், சமிக்கும் உறுப்புகள், கழிவாய்களென்னுந் தலைப்பின் கீழ்க் கண்டு கொள்க.

மயக்கப் பொருள்களின் மாண்பு:—புகையிலையால் ஏற்றம் முதலில் தாறுமாறாய்த் துடித்து, பின்னர்ச் சிறிது நின்று, பின் சிறிது தாறுமாறாய்த் துடிக்கும். இதற்குப் புகையிலைத் துடிப்பு (Tobacos Heart) என்று பெயர். இதனால் ஏற்றம் வலியிழந்திருக்கிற தென்பதை அறியலாம். சாராயச்சத்து (Alcohol) தோலையும் தசைகளையும் வெந்து சிவக்கச்செய்கிறது. இதனால் ஏற்றம் மிகுதியாய்த் துடிக்கிறது. இன்னும் இது ஏற்றத்தைக் கொழுக்கவைத்து, சோம்பருண்டாகி வலுவிழக்கச் செய்கிறது. இது மட்டுமா? இது செங்கூடுகள் சுமந்து செல்லும் உயிர்க் காற்றை அவையினின்றும் பிரியாதபடி செய்கிறதால் குடியர்களின் தசைக்கூடுகள் தக்க அளவு உயிர்க்காற்றைப் பெறாது திணறு கின்றன. வெண்கூடுகளும் குடியர்களின் நலத்திற்காகச் சண்டையிடுவதேயில்லை. தந்நலமுங்கருதாத குடிகாரர்களுக்காக அவை தம்முயிரைக் கொடுக்க விரும்புவதில்லையோ, அன்றி அவையும் மயங்கி விடுகின்றனவோ தெரியவில்லை. எவ்வாறாயினுங் குடிகாரர்களின் குருதி கலனும் உயிர்க்குருதியுங் கெடுவதிற் குறைவில்லை.

குருதி இழத்தலுக்கு முதலுதவி:—பாய்குழாய் அல்லது வடிகுழாய் அல்லது மயிர்க்குழாய் அறுவதால் குருதியை இழக்க

சேரும். பாய்குழாயறுந்திருந்தால் ஒழுகும் குருதி நல்ல சிவப்பாயிருக்கும்; நீரொழுக்குப் போன்று விடாது பாயும். மயிர்க் குழாய் அறுந்திருந்தால் குருதி கசியும். நல்ல சிவப்பாகவேனும் கருஞ் சிவப்பாகவேனு மிருக்கும். குருதியை இழத்தலினால் வலிவின்மை, குருதியின்மையும் (Bloodlessness), மயக்கமும், இன்னும் மரணமும் உண்டாகலாம். ஆதலின் முதலுதவி சடுதியிற் செய்யவேண்டும். குருதி கட்டியாகும் (Conjealing) தன்மை யுடையதால் ஒழுகிய குருதி கட்டியாகி ஒழுக்கைத்தானே நிறுத்திக்கொள்ளும். இக்கட்டியைப் பெயர்க்கலாகாது. ஒழுகுமிடத்தை நன்றாய் அமுக்கி குருதி ஒழுக்கை நிறுத்தி விடலாமாகையின் தூய விரலால் அல்லது துணியால் வீண்பொழுது போக்காது குருதி ஒழுகுமிடத்தை நன்றாய் அமுக்க வேண்டும். இன்னும் அறுபட்டது பாய் குழாயாயின் அறுபட்ட விடத்திற்குச் சிறிது மேல் அல்லது கீழாக ஏற்றத்தின் பக்கமாக அமுக்க வேண்டும். ஏனெனில் குருதி ஏற்றத்திலிருந்தே பாய்குழாய்க்கு வருகிறது. அறுபட்டது வடி குழாயாயின் முற்கூறியதற்கு எதிர்ப்பக்கமாக அமுக்கல் வேண்டும். காயம்பட்ட பங்கை உயர்த்துவதால் குருதி அப்பங்கில் குறைந்து பாயும். குருதியிழப்புங் குன்றும். இறுக்கிக் கட்டியிருக்குந் துணியைத் தளர்த்தி விட்டால் குருதி எல்லாப் பங்கிற்கும் விரவிப் பாயுமாகையால் குருதியிழப்புக் குறையும். காயம்பட்ட பங்கை அசைக்காதிருத்தல் நன்று. மிகக் குளிர்ந்த நீர் அல்லது பனிக் கட்டி நீரை காயத்தின்மேல் துணியால் பிழிதல் குருதிக் குழாயைச் சுருக்கிக் குருதி இழப்பைக் குறைக்கும். காப்பி, தேநீர் முதலிய குடிகள் ஏற்றத்தை விரைவாய் வேலை செய்யச் செய்யுமாதலின் இவைகளைக் கொடுக்கக் கூடாது. கையால் அமுக்குவதில் ஒழுக்கு நிற்காவிடில் ஒரு கைக்குட்டையை எடுத்து, நடுவில் முடியிட்டு, முடிச்சை, அமுக்கவேண்டிய குருதிக் குழாயின்மேல் வைத்து ஒரு சிறுகுச்சி அல்லது எழுதுகோலைச் செருகி முறுக்கினால், கட்டு இறுகும். இறுகவே குழாயின் மேலுள்ள முடி குழாயை அமுக்குவதால் ஒழுக்கு நின்றுவிடும். இது நின்றதும் முறுக்குதலை நிறுத்திவிட்டு அக்குச்சியை அப்படியே வைத்திருக்க மற்

ளொரு கட்டுக்கட்ட வேண்டும். அரை மணி நேரத்தின்பின் இரண்டாங்கட்டை யவிழ்த்து முறுக்கைச் சிறிது தளர்த்திப் பார்க்க வேண்டும். குருதி ஒழுக்கு நின்றிருந்தால் கட்டை தளர்த்தியபடியே வைத்திருக்கலாம். ஆனால் எடுத்துவிடக் கூடாது. நிற்காவிட்டால் முன்போல் இறுக்கிவிட வேண்டும். முற்சொல்லியபடி கட்டை முறுக்கியும் நிற்காவிட்டால் எந்தப் பெரும்பாய்க் குழாயிலிருந்து குருதி ஒழுகுகிறதோ அதை அமுக்க வேண்டும். இதற்குத் தக்க பழக்கம் வேண்டும். குருதி ஒழுக்கு மிகினும் குருதிக்குப் பதிலாக உப்புநீரைக் குருதிக்குழாய் வழியே புகட்டின் (Injection) உடலிற் குருதியோட்டம் நின்றுவிடாது. உயிர் துறக்காது நாளாவட்டத்தில் நலனுறலாம். இவ்வாறே பேதி (Cholera) மிகினும் உப்புநீரைக் குருதிக்குழாயுட்புகட்டி உயிரைக் காப்பாற்றலாம்.

ஐந்தாம் படலம்.

மூச்சு உறுப்புகள்.

மூச்சுறுப்புகள் யாவை?:—அழுக்குக் குருதி நுரையீரலில் தூய காற்றுடன் கலந்து தூய்மையடைகிறதென்று முன்பு கண்டோமல்லவா? இத்தூய காற்று நுரையீரலில் எவ்வழிச் சென்றடைகிறதென்பதை ஆராய்வோம். மூச்சுக்காற்று முதலில் மூக்கின் வழியே ஏறுகிறதென்பது உங்களுக்குத் தெரியும். பின்னர் சிறு குழாய்களின் வழியே கீழிறங்கி தொண்டைக்கு (Pharynx) வருகிறது. இதன் கீழ் முன் பின்னாக இரு குழாய்களிருக்கின்றன. முன்னையது மூச்சுக்குழாய் (Trachea); பின்னையது உணவுக்குழாய் (Gullet). மூச்சுக்குழாயின் உச்சியில் ஒலிப்பெட்டி (Larynx) இருக்கிறது. இதுதான் நீங்கள் அன்னத்து நீர் குடிக்கும்போது ஏறியிறங்குவது. இதனுள் குறுக்காக இரு ஒலிக்கயிறுகள் (Vocal chords) இருக்கின்றன. இவற்றினிடையே உள்ள வழிக்குக் குரல்வளை (Glottis) என்று பெயர். நீங்கள் உண்ணும் பொழுது உணவுப் பொருள்கள்

இவ்வளைக்குள் விழுந்து விடாதபடி மூடிக் கொள்வதற்காக குரல்வளைமூடி (Epiglottis) இருக்கிறது. ஆனால் மூச்சு இழுக்கும் பொழுது இம்மூடி நிமிர்வதால் வளை திறந்து கொள்கிறது. உடனே மூச்சுக்காற்று உள்ளே மூச்சுக்குழாய்வழியே செல்கிறது. இக்குழாய் 4 அங்குல நீளமுடையது. இது நெஞ்செலும்பின் உச்சிக்கு நேராக இரண்டாய்ப் பிரிகிறது. இவ்விரு குழாய்களுள் ஒன்று மூப்பங்குகளாலாய (Three-lobed) வலது நுரையீரலுக்கும் மற்றொன்று இரு பங்குகளாலாய இடது நுரையீரலுக்குஞ் செல்கிறது. அங்கு இவை பல சிறு குழாய்களாகப் பிரிகின்றன. இவைகளுக்கு மூச்சுக்கிளைக் குழாய்கள் (Bronchial tubes) என்று பெயர். இவைகளில் ஒவ்வொன்றும் மரங்களைப் போல் கிளைகிளைகளாகப் பிரிவதால் நுரையீரல் முழுவதும் இக்கிளைக் குழாய்கள் பரவியிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு குழாய் முடிவிலும் எண்ணிறந்த காற்றறைகள் (Air cells) நெருங்கியிருக்கின்றன. இவ்வறைகள் அமைந்திருப்பதைப் பார்த்தால் எண்ணிறந்த திராட்சைக் கொத்துகள் போன்றிருக்கும். இக்காற்றறைகளின் சுவர்களினிடையே எண்ணிறந்த மயிர்க்குழாய்கள் வலை விரித்தது போற்பரவியிருக்கின்றன. இக்குழாய்களின் வழியே அழுக்குக் குருதிவந்து காற்றறைகளுக்குள் வந்திருக்குந் தூய காற்றுடன் கலந்து தூய்மையடைந்து பின்னர் குருதியோட்டத்திற்குச் செல்கிறது. காற்றும் குருதியால் அழுக்கடைந்து மூச்சுவிடும் பொழுது வெளியே செல்கிறது.

மூச்சு இழுத்து விடும் வகை:—நீங்கள் மூச்சை இழுக்கும் பொழுது நெஞ்சுக்கூடு பெருக்கிறதை அறிவீர்கள். ஏன் பெருக்கிறதென்றால் காற்று உள்ளே செல்கிறது; அதனால் பெருக்கிறதென்பீர்கள். இது முழுத்தவறு. ஏனெனில் காற்று தானாகவே நெஞ்சுக்கூட்டினுட் சென்று பெருக்கவைக்கும் இயல்புடையதன்று. இவ்வியல்பு காற்றிற்கிருந்தால் இறந்தவனும் மூச்சு விடலாமன்றோ? ஆதலின் நெஞ்சுக்கூடு பெருப்பதாற்றான் மூச்சை இழுக்கிறீர்களென்பதை உணருங்கள். இவ்வாறு பெருக்க வைக்குந்தன்மை உயிருடைப் பொருள்களுக்கே உள.

இத்தன்மை நம்மில் ஈரல்தாங்கி, வயிற்றுச்சுவர், பழுக்களுக்கிடையேயுள்ள தசைகள் ஆகிய இத்தசைகளை இயக்குகிறது. நமது நுரையீரலை ஒரு துருத்திக் கொப்பிடுவோமாயின் நம்முயிர்த்தன்மையைத் துருத்தியை இயக்கும் ஓர் மனிதனுக்கு ஒப்பிடலாம். இத்தன்மையால் கவிழ்த்த கிண்ணம் போன்ற ஈரல்தாங்கி சுருங்கி, தட்டையாய்க் கீழிறங்குகிறது. இதனால் இதனுடன் இணைக்கப்பெற்ற நுரையீரலின் அடிப்புறம் கீழிழுக்கப்படுகிறது. இதே பொழுதில் பழுக்களினிடையிலுள்ள வெளிப்புறத் தசைகள் சுருங்குவதால் பழுக்கள் மேற்புறமாகவும் முன்புறமாகவும் விரிகின்றன. இப்பழுக்களுடன் நுரையீரல் இணைக்கப் பெற்றிருப்பதால் இவ்விரிவினால் நுரையீரலின் மேற்புறம் மேலும் முன்புறம் முன்னும் இழுக்கப்படுகின்றன. ஆதலின் நுரையீரல் நாலாப்பக்கமும் விரிகிறது. இவ்விரிவை துருத்தியின் வாயை விரிப்பதற் கொப்பிடலாம். உடனே காற்று தனது பளுவால் விரிக்கப்பட்ட துருத்திக்குள் புகுவது போல், இடங்கொடுக்கும் நுரையீரலுக்குள்ளும் (காற்று) புகுகிறது. இதனால் மூச்சு இழுத்தல் (Inspiration) உண்டாகிறது. இவ்வாறு இழுக்கும் பொழுது ஈரல் தாங்கி கீழ்ச்சென்றதல்லவா? அது கல்லீரல், தின்பை, குடர் இவைகளை அமுக்குகிறது. இவைபின்னுங் கீழுஞ் செல்வதற்கு வழியின்றி முன்னுள்ள வயிற்றுச் சுவரைத்தள்ளுகின்றன. இவை யாவுந் தசைகளின் முயற்சியால் நடைபெறுகின்றன.

நுரையீரல் விரியும் பொழுது அதன் எண்ணிறந்த மீளுந்தன்மையை (Elasticity) உடைய தசை நார்களாலாக்கப்பட்டிருத்தலின் விரைவில் சுருங்கிப் பழைய பருமனையடைகின்றன. பழுக்களும் அவைகளினிடையே உள்ள மீளுந்தன்மையுடைய எலும்புக் குருத்துகளால் கீழும் உள்ளும் இழுக்கப்படுகின்றன. மீளுந்தன்மையுடைய வயிற்றுச்சுவர் உள்ளுறுப்புகளை அமுக்குவதால் அவை ஈரல் தாங்கியைமுட்டி மேற்றள்ளுகின்றன. இவ்வாறு பல வழியாலும் நுரையீரல் சுருக்கப்படுவதால் மூச்சு விடுகிறோம். இவ்வாறு மீளுந்தன்மையுடைய தசைகளாலும் எலும்புக்குருத்துகளாலும் நுரையீரல் முன்னிருந்த நிலையை யடைவ

தான் மூச்சுவிடுதல் (Expiration) தசைகளின் முயற்சியின்றித் தானாகவே நடக்கிறது. நாம் வலிவுடன் மூச்சுவிடுகிறதுமுண்டு. இருமல், தும்மல், பாடல், பேசல், வேலைசெய்து களைத்து மூச்சு வாங்குதல் முதலிய செயல்களைச் செய்யும்போது, வயிற்றுச் சுவர் வழக்கத்திற்கு மிகுதியாய் உட்சென்று உள்ளுறுப்புகளை அழுக்குவதால் அவை ஈரல் தாங்கியை மிகுதியாய் முட்டி மேற்றள்ளுகின்றன. பழுக்களின் இடையிலுள்ள உட்புறத் தசைகள் மிகுதியாய்ச் சுருங்குவதால் நெஞ்சுக்கூடு கீழும், உள்ளும் மிகுதியாய் அழுங்குகிறது. இதனால் நுரையீரல் மிகுதியாய்ச் சுருங்கி மூச்சும் மிகுதியாய் வெளிப்படுகிறது.

நெஞ்சு மூச்சும் வயிற்று மூச்சும் முழு மூச்சும்:—வயிற்றை இறுக்கி ஆடை கட்டிவிடுவதால் நனி நெஞ்சினால் மட்டும் மூச்சு விட நேருகிறது. நனி நெஞ்சுக்கூட்டிற்கு விரியுந்தன்மை சிறிதேயாதலின் இப்பழக்கம் வருத்தத்தைத் தருவதாய் இருப்பதுடன் களைப்பை எளிதில் உண்டுபண்ணும். இஃதன்றி நுரையீரலின் கீழ்ப்பகுதி அகன்று பெருத்தும் மேற்பகுதி கூரிதாய்ச் சிறுத்து மிருப்பதால் இவ்வாறு நனி நெஞ்சினால் மூச்சுவிடுவது நனி நுரையீரலைமட்டும் இயக்கி மிகக் குறைந்த பயனையே அளிக்கும். உடல் நலனும் எளிதிற் குன்றும். இக்கொடிய பழக்கம் நடுயிடையோடு விளங்க முயலும் பல பெண்களுக்குண்டு. இதற்கு மாறாகச் சில ஆடவர்கள் ஆடையைத் தூக்கி நெஞ்சப்புறத்தின் இறுக்கிக் கட்டுவதாலும், முதுகைக் கூனிக் கொள்வதாலும் வயிறு பெருத்து நெஞ்சுக்கூடு கூம்புவதுமன்றி அடிவயிற்றால் மூச்சு விடும்படியாகும். இதனால் மார்பு பலமிழந்துவிடுவதன்றி மூச்சின் முழுப்பயனையு மடையமுடியாது. இவ்விரண்டு கொடிய பழக்கங்களையும் விட்டு மூச்சுவிட உதவும் எல்லா உறுப்புகளையு மியக்கி முழுமூச்சு விடுபவரே வலிமை, நலம் எய்துவர். இஃதன்றி மூச்சுப்பயிற்சியை நீர் மூழ்கு முன்னும் பின்னும், சாப்பிடு முன்னும், தசைப் பயிற்சி செய்யு முன்பின்னும் செய்பவர் மிகுதியான நலமெய்துவர். இவ்வாறு செய்ய நிமிர்ந்து நின்றுகொண்டு அல்லது உட்கார்ந்துகொண்டு மூச்சை எவ்வளவு இழுக்க முடியுமோ அவ்வளவு இழுத்து, அடக்க முடியும்வரை அடக்கி

விடக்கூடியவரை விட்டுப் பின் இழுக்காதிருக்கக் கூடியவரை இருந்து பழகல் வேண்டும். இதுவே ஒரு முழுமூச்சாகும். இவ்வாறு எவ்வளவுக் கெவ்வளவு செய்கிறோமோ அவ்வளவும் நல்லது. இழுக்கும்போதும் விடும்போதும் எவ்வளவு மெதுவாகச் செய்கிறோமோ அவ்வளவிற்கு நயமதிகம்.

மூச்சின் அளவு:—நாம் துடிநேரம் (Minute) ஒன்றற்குப் பதினெண்முறை ஓயாது மூச்சு விட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இது ஏற்றத்துடிப்பின் எண்ணிக்கையிற் காற்பங்கு ஆகும். நாமோ இரவில் குறைவாகவும், பகலில் மிகுதியாகவும், பருதி வெளிச்சத்தில் இன்னும் மிகுதியாயும் ஆழ்ந்தும் மூச்சுவிடுகிறோம். நங் கண்ணைக் கட்டிவிட்டால் நம் மூச்சு எதனாலேயோ குறைகிறது. நடுவயதுடைய ஆடவரினுங் கிழவர் குறைவாயும், மகளிர் மிகுதியாயும் குழந்தைகள் இன்னும் மிகுதியாயும் மூச்சு விடுகின்றனர். வேலையின் கடுமைக்குத் தக்கவாறு மூச்சு மிகுகிறது. பொது அளவுடைய (Average) நுரையீரல் மூச்சை எப்பொழுதும்போல் இழுத்தபின் 230 பருமஅங்குல (C. in) க்காற்றையுடையது. விட்டபின் 200 பருமஅங்குலக் காற்றையுடையதாதலின் 30 பருமஅங்குலக் காற்று இயற்கை மூச்சால் போய் வந்துகொண்டிருக்கிறது. மூச்சை எவ்வளவு வெளிவிடக் கூடுமோ அவ்வளவு விட்டபின்னும் 100 பருமஅங்குலக்காற்று நுரையீரலிற்றங்குகிறது. இவ்வாறே கூடுமானவரை இழுத்தால் 330 பருமஅங்குலத்துக்கு மேற்படாது. ஆதலின் முயன்று மூச்சு விடுவதால் 130 ப. அ. போயும் 130 ப. அ. வந்துகொண்டுமிருக்கிறது.

இழுத்துவிட்ட காற்றுகளின் வேற்றுமை:—நாம் இழுக்குந் தூயகாற்றில் ஐந்தில் நான்கு பங்கு உப்புக்காற்றும், ஒரு பங்கு உயிர்க்காற்றும், சிறிதே கரிக்காற்றும் நீராவியு மிருக்கின்றன. இவ்வாறு உட்கொண்ட காற்றிலுள்ள உயிர்க்காற்றில் காற்பங்கு குருதியிற் சேருகிறது. உப்புக்காற்று அப்படியே வெளிவந்துவிடுகிறது. கரிக்காற்றும், நீராவியும், வெப்பமும் மிகுகின்றன. இவற்றை விளக்க வெளிவிடுங்காற்றை ஆடிக் குழாய் (Glass Tube) வழியே சுண்ணாம்பு நீரில் ஊதினால் அது பால் போலா

கிறதால் கரிக்காற்றின் மிகை வெளியாம்; ஒரு குளிர்ந்த கற்பலகையில் மூச்சு விடுவோமாயின் அதில் எண்ணிறந்த சிறு நீர்த்துளிகள் படிவதால் நீராவி மிகுந்திருத்தல் தெளியும்; ஒரு வெப்பமட்டின் (Thermometer) கூட்டில் (Bulb) மூச்சு விடுவோமாயின் அது வெப்பமிகையைக் குறிப்பதால் வெப்பின் மிகை புலனும். நம்முடலில் நாளொன்றுக்கு 3 சேர் நிறையுடைய உயிர்க்காற்று குருதியுட் கலக்கிறது; 6 சேர் பருமனுடைய நீர் வெளிப்படுகிறது.

மூச்சுவிடுவதேன்?:—நம்முடலும் ஒரு மெழுகுவத்தியைப் போல் எரிந்து கொண்டேயிருக்கிறதென்றால் நீங்கள் வியப்புறுவீர்கள்! ஒரு மெழுகுவத்தி எரிவதற்குத் தூயகாற்று வேண்டுமென்பதும் அக்காற்றிலுள்ள உயிர்க்காற்றை எடுத்துக்கொண்டு அதற்குப் பதிலாக கரிக்காற்றையும், நீராவியையும், வெப்பையுங் கொடுக்கிறதென்பதும் நீங்கள் படித்திருக்கிறீர்கள். இதைத்தான் நம்முடலும் செய்கிறதேயொழிய வேறில்லை. ஆதலின் நம்முடல் கொழுந்துவிட்டு விரைவாய் எரியாவிடினும் மெதுவாய் எரிகிறதென்பது தெளிவே. இவ்வெரிச்சல் நுரையீரலில் நடக்கிறதென்று நினைப்பீர்கள். அது பெருந் தப்பு. நுரையீரலின் ஒரு பண்டமாற்றல் நடக்கிறதேயன்றி எரிச்சல் அல்ல. ஆங்கு குருதி கொண்டுவரும் நச்சுக்காற்றையும், நீரையும், வெப்பையும் காற்றிற்குக் கொடுத்துவிட்டுக் காற்றிலுள்ள உயிர்க்காற்றை எடுத்துக் கொள்ளுகிறது. ஆயின் எரிச்சல் எங்கு நடக்கிறதெனின், உடல் முழுவதுமே ஒவ்வொரு அணுக்கூட்டிலும் நடக்கிறது. இதற்கு வேண்டிய விறகு நாம் உண்ணும் உணவே. இதைக் குருதியே கொண்டு கொடுக்கிறதென்று கண்டோம். இன்னும் எரிதற்கு வேண்டிய உயிர்க்காற்றையும் இக்குருதியே தன்னிடத்துள்ள செங்கூடுகளாற் சுமந்து செல்கிறது. ஒவ்வொரு செங்கூடும் மிக நுண்ணிதேயாயினும் அது கொண்டு செல்லும் உயிர்க்காற்றின் அளவு அதை விட எத்தனையோ மடங்கு பெரிதே. காற்று மிகுதியால் தீயும் மிகுவதுபோல் நம்முடலும் நல்ல காற்று ஏராளமாய்க் கொடுக்கப்பெற்றால் (உயிருடன்) எரிதலும் மிகும். இவ்வாறு குருதி எரிய வைப்பதன்றி, எரிவதால் உண்டாகும்

கரிக்காற்றையும் அதுவே எரிச்சல் அறியாதபடி நீக்குகிறது. இவ்வாறு நீக்குவது அதிலுள்ள அப்பள உப்பின் (Soda) உதவியாற்றான். இவ்வுப்பு நம் குருதியில் இலதேல் நாம் புழுங்கி இறக்க வேண்டியதுதான். ஆதலின் உடல் முழுவதும் எரிகிறதன்றி, மூச்சும் விடுகிறதென்பதை இனியாவது நம்புவீர்களா? இதற்குதவியாகத்தான் நுரையீரலிற் பண்டமாற்றல் நடக்கிறதென்பதைத்தெரிந்து கொண்டீர்களா?

பண்டமாற்றல் நடக்கும்வழி:— செடி கொடிகள், மரங்கள், பல சிற்றுயிர்களெல்லாம் இலைகளினாலும் தோல்களினாலும் மூச்சு விடுகின்றன. தவளையின் தோல் கூட இவ்வாறு பயன்படுமாறே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் உயிர்கள் அறிவாற்றலால் (பருமனாலல்ல) பெரிதாக ஆக இத்தோல் மூச்சு போதுகிறதில்லை. நமது தோலின் பரப்பு 19 சதுர அடிதானிருக்கிறது. ஆனால் நமது நுரையீரலின் எல்லா மூச்சறைகளையும் ஒவ்வொன்றாக எடுத்து அவைகளின் சுவரை வளைவில்லாதபடி கூறு கூறாக அறுத்து இடைவெளி விடாது பரப்பினால் 2000 சதுர அடி இருக்கிறதெனில் நம் தோல் இதற்கு எம்மாத்திரம்? இவ்வளவு பரப்புடைய தோலை சிறு இடத்தில் அடக்கி வைக்கவே நுரையீரல் பலப்பல அறைகளாகத் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பது தெரிகிறதா? என்ன அருமையான ஏற்பாடு! இத்தகைய போறிவைக் குறிக்கும் ஏற்பாடுகள் முன்னும் பார்த்திருப்பீர்கள்; பின்னும் பார்ப்பீர்கள்! இத்தனை சதுர அடியுள்ள அறைச் சுவர்களிலும் நுரையீரலுக்கு வருங்குருதி பரப்பப்படுகிறது. நாம் இழுக்குங் காற்றும் இவ்வறைகளுக்குட் செலுத்தப்பட்டு இத்தனை சதுர அடிகளின் மேலும் பரப்பப்படுகிறது. இவையிரண்டும் மூட்டிய இரண்டொரு மாத்திரையில் (Second) முற்கூறிய பண்டமாற்றல் நடக்கிறது. என்ன விரைவு! நடந்ததும் குருதி தன் தலைவர்களாகிய கூடுகளுக்கு உயிர்க்காற்றைச் சுமந்து செல்கிறது. காற்றும் அழுக்குடையதாகக் கருதப்பட்டு வெளியிற் றள்ளப்படுகிறது. பின்னர் முன்போல் தூயகாற்று இழுக்கப்பட்டு பிறகு வரும் அழுக்குக் குருதியுடன் பண்டமாற்றல் செய்கிறது. இத்தொழில் ஒரு மாத்திரையும் விடாது நடந்துகொண்டே யிருக்கிறது.

நம்மைக்கேட்டா? நாம் முயன்று? வருந்தியா? இல்லவே யில்லை! தானாகவே, எளிதாகவே, நாம் நினைக்காமலே நடை பெருகிறது. இது பெரும் வியப்பன்றோ!

காற்றோட்டம் :— இவ்வாறு நடக்கும் பண்டமாற்றலால் நம்முடற்கு ஊதிய முண்டாக வேண்டுமாயின் குருதி உயிர்க் காற்றை எவ்வளவுக் கெவ்வளவு அடையக்கூடுமோ அவ்வளவு அடையவேண்டுமன்றோ? 'சட்டியி லிருந்தா லன்றோ அகப்பை யில்வரும்' என்னும் பழமொழியைக் கேட்டிருப்பீர்கள். காற்று தூயதா யிருந்தா லன்றோ குருதிக்கு உயிர்க்காற்று மிகுதியாய்க் கிடைக்கும். அழுக்குக்காற்றில் மிகச்சிறிதே கிடைக்குமன்றோ! இது மட்டுமா? அழுக்கு நீரால் அழுக்கைக் கழுவ முடியுமா? தூயநீரன்றோ வேண்டும். இவ்வாறே அழுக்குக் குருதியைக் கழுவத் தூயகாற்று எவ்வளவு இன்றியமையாதது? இதைக் கருதாது அழுக்குக் காற்றை யிழுத்தால் குருதியிலுள்ள அழுக்கு நீங்குவதில்லை. இஃதன்றி அக்காற்றில் அழுக்குப்பொருள் எத்தனை யுளவோ அத்தனையில் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு பகுதி குருதியுட் கலக்கிறது. என்ன மோசம்! இதை உணர்ந்த பின்னுமது கெட்ட காற்றை இழுக்காதிருப்பீர்களா? இழுக்கா திருக்க எது தூயகாற்று எது அழுக்குக் காற்றென்று கேட்பீர் கள். மூச்சு முதல் முதல் என் மூக்கு வழியாய்ப் போகிற தென்று தெரியுமா? மூக்கு தூயகாற்று இது, அழுக்குக்காற்று இதுவென்று தெரிவிப்பதற்காகவே யிருக்கிறது. மூக்கிற்கு எக் காற்று பிடிக்கவில்லையோ அக்காற்று உங்களுக்கும் உதவா தென்பது திண்ணம். பலர் கூடு மிடங்களாகிய பள்ளிக்கூடம், அரங்கு (நாடகக் கொட்டகை), சொற்பொழிவுக்கூடம் முதலிய விடங்களில் தக்க சாளரங்க ளமைக்கப்பெறாது காற்றோட்ட மில்லாதிருந்தால் அங்குள்ள காற்றின் கெடுதியை உங்கள் மூக்கு உங்களுக்கு அறிவிக்கிறதன்றோ? இவ்வாறே சாளரங்களில்லாத இருட்டறை, பண்டசாலை (Store Room) கோயில் முதலியவை களினுட் புகுந்ததும் ஒரு நிணமும் மூக்கிற்கு அருவருப்பும் உண்டாகிறதல்லவா? அவ்விடத்தை நச்சுக்கூடமாகக் கருதி

உடனே விட்டு விலகுங்கள். இதற்கு மாறாகத் திறந்த வெளியிலிருக்கும்பொழுது எவ்வளவு உள்ளக்கிளர்ச்சி உண்டாகிறது! ஆதலின் சர்மானியரைப்போல் வீட்டிற்கொரு தோட்டமுண்டாக்கிக்கொண்டு பொழுது முழுவதையும் அதிலே போக்குவது எவ்வளவு நன்மை! இதை உங்கள் மூக்கு வெறுக்குமா? இல்லையே! ஆதலின் உடல் நலத்தையடைய இதுவே நல்ல வழி. இன்னும் உங்கள் மூக்கு என் பூவின் மணத்தையும், புழுகு, மான்மதம் முதலியவற்றின் மணத்தையும் விரும்புகிறது தெரியுமா? இம்மணங்களைக் கொடுக்கும் நெய்ப்பொருள் நச்சுக்கூடுகளைக் கொல்லும் வன்மையுடைய தாயிருக்கின்றன. இனியாவது நீங்கள் மகிழ்ச்சியை மட்டுங் கருதாது பயனையுங் கருதியே பூவை விரும்புவீர்களென்று நம்புகிறேன்.

மூக்கின் பெருமைகள் :—இவ்வாறு நல்வழி காட்டுவதுடன் நில்லாது மூக்கானது இன்னும் பல்வழிகளிற் பயன்படுவதற்காக மிகவும் வியப்பைத் தரும் ஏற்பாடுகளுடன் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூக்கினுள் உச்சியில் மூன்று தொளைகளிருக்கின்றன. யாவற்றிற்கும் மேற் றுளையிலேதான் நாற்றத்தை யுணர்த்தும் நரம்புக ளிருக்கின்றன. நடுவழி மிகுந்த வளைவுடன் உட்புகும் காற்று இயற்கையாய் இவ்வழியாகவே செல்லும்படி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கீழ்வழி வெளிச்செல்லுங் காற்றிற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகச் சிறிய நீளமுடையதே. வெளிச்செல்லுங் காற்று மிகப் பழுதானதால் இவ்வழியிற்றான் செல்லுகிறது. நடு வழி ஏன் மிக வளைந்திருக்கிறது தெரியுமா? இதில் நெடுநேரம் உட்செல்லுங் காற்றுப்படுவதற்காகவே. இவ்வாறு படுவதால் இவ்வழியின் பரப்பிலுள்ள எண்ணிறந்த மயிர்க் குழாய்களிற் செல்லுங் குருதியின் உதவியால் இக்காற்று ஈரமும், சூடுமடைகிறது. இதனால் நுரையீரலுக்கு எவ்வளவு நன்மை தெரியுமா? வரண்ட காலத்தில் காற்றின் வரட்சியும், குளிர் நாட்களில் காற்றின் குளிரும் நுரையீரலுக்குத் தெரியாது. இன்னும் இச்சூடு எத்தனை நச்சுக்கூடுகளைக் கொல்லுகின்றது! மூக்கின் வழியாய்ச் சென்ற காற்றை வாயினுட் குழாய் வைத்துப் பிடித்துப் பார்த்தால் நச்சுக்கூடுகள் அற்றிருப்பதைக் காணலாம்! என்ன

தன்மை!! இஃதன்றி இவ்வழியிலிருக்கும் மயிர்களை நீங்கள் பயனற்றதாக நினைப்பீர்கள். மயிர்வினைஞனைவிட்டு நீக்கவும் முயல்வீர்கள். ஆனால் இவை காற்றிலுள்ள தூசியை வடிகட்டுகின்றன. இதற்குதவி செய்வன இவ்வழியிலமைந்துள்ள சளித்தோல்கள். இவைகளிலுள்ள சளிக்கூடுகள் சளியைத் தயாரிக்கின்றன. இச்சளி நச்சுக்கூடுகளையும் தூசியையும் சிறைப்படுத்தி, கூடுகளைக் கொல்லுந்தன்மை யுடையதால் கொன்று காயவைத்து படல் படலாக உதிருவதை அறிவீர்கள். உங்கள் விரல்களாலுந் தோண்டி எறிவீர்கள். அப்பொழுது இவை எவ்வளவு அழுக்குடன் வெறுக்கத்தக்கனவா யிருக்கின்றன? இப்படியிருப்பது இவை தூசியை வடிக்கட்டுவதனாலன்றோ? ஆதலின் மூக்கு வழியாய்ச் செல்லுங் காற்று மூக்கைத் தாண்டியதும் தூயதாகவும், ஈரமுடையதாகவும், வெப்புடையதாகவும், ஏறத்தாழத் தூசியற்றதாயுமிருக்கிறது. ஏறத்தாழத் தூசியற்றது என்றது எதற்காகவெனின் சிலர் தூசி மிகுந்துள்ள பட்டினங்களிலும், தெருக்களிலும், இடங்களிலும் புகை மிகுந்துள்ள பொறிகளின் அண்மையிலும் இருந்து எப்பொழுதும் தூசி, புகை இவற்றையே இழுத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். இன்னோருக்காக மூக்கு எவ்வளவு வேலைதான் செய்யும்? மூக்குமட்டுமா? மூச்சுக்குழாயிலும், மூச்சுக்கிளைக் குழாய்களிலும் உள்ள வழியிலுள்ள கூடுகள் ஒவ்வொன்றும் கண்ணிமை மயிர்போன்ற மயிருடையன. இம்மயிர்கள் உயிருள்ள துடுப்புகளைப் போன்று உட்செல்ல வரும் தூசிகளை வெளியே தள்ளிக்கொண்டே யிருக்கின்றன. இதனாலும் தூசி தடுக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு மூச்சின் வழியிலுள்ள மயிர்களும், சளியும் தம் பேரில் வஞ்சனையின்றி முடிந்த வரையில் தம்மாலியன்ற உதவியைச் செய்கின்றன. முற்றிலுந் தடுக்க முடியாததின் பிழை இவ்வாறு வாழத் தகாத இடங்களில் வாழ்பவனுடையதே. மூக்கினுடையதல்லவே அல்ல. இனி இவைகளைத் தப்பிச் செல்லுந் தூசி நுரையீரலிற் படிந்து விடுகிறது. இதனால் பிறக்கும் பொழுது முத்து வெள்ளையைப் போன்ற வெண்மையுடைய நுரையீரல் காலாவட்டத்தில் பட்டினத்தானுக்குக் கற்பலகையைப் போன்றும், கரிவேலை (Coal miner) க்காரனுக்குந்

ஆய கறுப்பாயும் மாறுகிறது. இதனால் நுரையீரலின் வேலைக்கு எத்தனை கெடுதி! இக்கேடு சிறிதும் சேராதபடி காத்துக்கொள்வோர் வீடுகள் தெருக்கள் முதலியவைகளைத் தண்ணீர் தெளிக்காது அல்லது சாணம் போடாது கூட்டமாட்டார்கள். ஏனென்றால் இஃதில்லாது கூட்டினால் பெருங்குப்பைகள் விலக்கப்படுமேயன்றிச் சிறு தூசிகள் பறந்து பின் சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் தரையிற் படிந்துவிடும். பின் மனிதர் நடமாடும்பொழுது இத்தூசி பறந்து காற்றை அழுக்குப் படுத்துகிறது. இக்கேட்டை நீக்கவே சில பணக்காரர் மின்சார உரிஞ்சி (Electric Sweeper) யைப் பயன் படுத்தித் தூசியைப் பறக்காதபடி உரிஞ்சிவிடச் செய்கின்றனர்.

மூச்சுவிடத் தெரியாதவர்கள் :—முற்கூறியபடி பல அரும் பயனளிக்கும் மூக்கை எத்தனைபேர் இகழ்ந்து மூக்கால் மூச்சு விடாது வாயினால் விடுகின்றனர்! இதனாலடையுந் தீமையை இவர்கள் உணர்வார்களாயின் நடுநடுங்கி ஊத்தைவா யங்காத்தலை விட்டுவிடுவார்களென்பது திண்ணம். ஆனால் பலர் தாம் செய்வது கெடுதி யென்று தெரிந்தும் அவற்றை நீக்கும் ஆண்மையற்றவர்களாயிருக்கின்றனர். இப்பேடிகளுக்கு நாம் ஈதுரைக்கவில்லை. உள்ள உறுதியுடையோர்க்கே உரைக்கின்றோம். இன்னார் தெரிந்து நீக்கக்கூடிய வாய்மூச்சினாலுண்டாங் கேடுகளாவன :—(௧) வாயால் உள்ளிழுக்கப்படுங் காற்று போதிய வெப்பு, ஈரமடையாது; அதிலுள்ள நச்சுக்கூடுகள் மாளா. (௨) தூசி அப்படியே சென்று விடும்; வடிகட்டப்படாது. இன்னும் வாயிலுள்ள காற்று முண்டுபண்ணும் பொருளும், அழுக்கும் நுரையீரலுட் செல்லும். (௩) வாய்வழியே மூச்சு விரைவில் செல்வதால் நுரையீரல் நெடுநாழி பெருத்திருப்பதில்லை. இதனால் எளிதில் இரைப்புண்டாகிறது. (௪) இன்னும் இதனால் மூச்சடக்க முடியாதாகையால் உணவு மெல்லாது விரைவில் விழுங்கப்படுகிறது. (இதன் கேடுகளைப் பின்னால் பார்க்க) (௫) மூக்கிலுள்ள சளித்தோல் வறண்டு சுருங்கிக் குருதியோட்டமற்றுப் போவதால் சளிபிடிக்கிறது. (௬) குரல் தடிக்கிறது. (௭) மூக்கிற் செல்லுங்காற்றாலேயே நாம் நாற்றத்தை யுணருகிறோமாதலின் வாயால் மூச்சு

விடுபவர்க்கு நாற்றந்தெரியாது. (அ) சிலசுவை நாற்றத்தைப் பொறுத்திருக்கின்றவாதலின் இன்னார்க்கு இச்சுவையும் விளங்காது. ஆதலின் இன்னார் உணவிற் றக்க சுவையுண்டாக்க மிகுதியாய்க் காரப்பொருளைப் பயன்படுத்தி உடலைக் கெடுத்துக்கொள்ளுகின்றனர். இத்துணைகேடு விளைக்கும் இக்கொடிய பழக்கத்தை நீக்க வாயை எப்பொழுதுங் கெட்டியாய் மூடிக்கொள்ளல் வேண்டும். தூங்கும்போது நம்மை யறியாது வாய்திறந்து கொள்ளுமாதலின் இதை நீக்கத் தலைக்கணையை உயரமாக வைத்துக்கொண்டு முதுகின்மேற் படுத்துறங்க வேண்டும். அல்லது வாயைத் திறக்காதபடி தலையுடன் சேர்த்துக் கட்டிவிட வேண்டும். சில சிறுவர் மூக்கினுள் சதை வளர்வதால் (Adenoids Growth) வாயால் மூச்சுவிடுகின்றனர். இவ்வளர்ச்சியைத் தக்க மருத்துவரினுதவியால் சுரண்டிவிட்டால்தான் இன்னார் மூக்கால் மூச்சுவிடுவர்.

மூக்கின் தூக்கம்:— பகலில் மூக்கினுதவியால் காற்றின் தூய்மை அல்லது அழுக்கை அறிகிறோம். இனி இரவில் நாம் தூங்கும் போது நம் மூக்கிற்கு என்ன தெரியுமென்று நினைத்துப் பாருங்கள். அதுவும் நல்லது கெட்டது ஒன்றுந்தெரியாது உங்களைப்போலவே உறங்குகிறதல்லவா ? அப்பொழுதும் நீங்கள் மூச்சுவிடுகிறீர்களே. உங்கள் மூக்கு வந்ததை விழுங்கிக்கொண்டேயிருக்குமே. அது தூசியைப் பெரிதும் நீக்குந்தன்மையுடையதேனும் நச்சுக்காற்றை நீக்குந் தன்மையுடையதன்று. இதற்கென் செய்வதென்று கவலையுண்டாகிறதன்றோ? ஆம், கவலையுறுங்கள். தீமை நேராதபடி முன்னேற்பாடு செய்து கொள்ளுங்கள். இவ்வாறு செய்து கொள்ளாதோரே இரவுக்காற்று கெட்டதென்று நினைத்தனர். இது தவறு. உண்மையில் இரவுக்காற்று பகற்காற்றினும் தூயதாயும், தூசி, புகை குறைந்ததாயுமிருக்கிறது. ஏனெனில் மனிதர் நடமாடுவதும், நெருப்பெரிவதும், பொறிகள் வேலை செய்வதும் இரவிற் குறைவே. பின் தூங்கு மிடங்களிலுள்ள காற்றை நாமே கெடுக்கிறோம். ஒருவன் நூறு பருமடிப் பருமனுள்ள அறையில் உம் நொடிநேரந் தங்கியிருந்தால் பின்

அங்குள்ள காற்றின் நிலை அவன் பயன்படுத்தத் தகுந்ததன்று. ஆதலின் அக்காற்றை மாற்றவேண்டும். இதற்குச் சாளரங்கள் எவ்வளவு இன்றியமையாதன? இவ்வாறிருக்க ஒரு சிற்றறையிற் பலர் உறங்குவது என்ன மதியீனம்! இவ்வாறு தங்குவோர் கக்கியதை நக்குவது போல் தாம் வெளிவிட்ட காற்றைத் தாமே இழுக்க வேண்டுமன்றோ? ஆதலின் தனித்துறங்குவதே நன்று. தூங்குமிடமும் திறந்த வெளியாயிருத்தல் நன்று. அன்றி அறையிற் றூங்கநேரின் அது பெரிதானதாயும், உயரமானதாயும், வேண்டிய சாளரங்களையுடையதாயும் இருக்கவேண்டும். தூயகாற்று வர அறையின் கீழ்ப்புறத்தில் சாளரங்களும், அழுக்குக்காற்று செல்ல மேற்புறத்தில் சாளரங்களும், புகைப் போக்கிகளுந் தேவை. என்ன குளிராயிருந்தாலும் சாளரங்களை நன்றாய்த் திறந்து வைக்கவேண்டும். முகத்தை மூடிக்கொண்டு தூங்கலாகாது. நீங்கள் மிகுதியாய்த் தங்குமோரிடம் உங்கள் படுக்கையறையேயாதலின், ஈண்டே நீங்கள் உங்கள் வாழ்நாளில் மூன்றிலொருபங்கைக் (நாளொன்றிற்கு அ மணி நேரத்தைக்) கழிக்கின்றீராதலின் இவ்வாறு கழிக்கும்பொழுது காற்று கெடின் உங்கள் மூக்கு இதை உங்களுக்கு உணர்த்தாதலின் இவ்விடத்தை எவ்வளவு தூயதாய் வைத்திருக்க வேண்டு மென்பது படுகிறதா? மற்றையோரினும் நோயாளியே இவ்விடத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும். ஏனெனில் அவன் மிகுதியான காற்றை அழுக்குப் படுத்துகிறான்; அவனுக்கு வேண்டிய காற்றின் அளவும் மிகுதியே; அவன் தூங்குகிற பொழுதும் மிகுதியேயாகும்.

தும்மல்:—இது எப்பொழுது, எப்படி, ஏன் உண்டாகிறதென்று உற்று நோக்குங்கள். நாம் இழுக்கும் காற்றில் தூசி மிகுந்திருந்தாலும், நமக்கு சளி பிடித்திருந்தாலும், ஆடையின் நுனியைத் திரித்து மூக்கினுள் விட்டுக் குடைந்தாலும் இஃதுண்டாகிறதல்லவா? உண்டாகும்பொழுது வெகு விரைவாயும் மிகுதியாயும் காற்று வெளித்தள்ளப்படுவதைக் காண்பீர்கள். இது நெஞ்சுக்கூடு வெகு விரைவாய்ச் சுருங்கி, ஈரல் தாங்கியும் வெகு விரைவாய் உட்குழிவதால் உண்டாகிறது. உடற்சுத் திரை

செய்யும் உணவு கக்கப்படுவதுபோல் (வாந்தி) நுரையீரலுக்குத் தீமைதரும் தூசிக்காற்றும், சளி பிடித்திருக்கும்பொழுது அதன் குழாய்களை அடைக்கவரும் சளியும், ஆடையின் நுனியால் குடையும்போது மூக்கினுட் புகப் பார்க்கும் பொருளும் தும்மும்போது வெகு விரைவாய்த் தள்ளப்படுங் காற்றினால் அடித்துத் துரத்தப் படுவது என்ன தன்மை!

விக்கல்:—இது தும்முதலுக்கு எதிரிடை. இதில் காற்று உள்ளே விரைவாய்ச் செல்லுகிறது. இது நமக்கு இன்பந் தருவதில்லையாதலின் இதை அடக்க முயலுகிறோம். இதை அடக்கும் பலவழிகளுள் எளிதானதும் விரைவிற் பயனளிப்பதும் யாதெனில் மூச்சை எவ்வளவு வெளியில் விடமுடியுமோ அவ்வளவு விட்டுப் பின் மூச்சை உள்ளே இழுக்காது எவ்வளவு இழுக்காது அடக்க முடியுமோ அவ்வளவு அடக்கியிருத்தலே யாகும். இவ்வாறு ௩, ௪, முறை செய்யின், இது விக்கும் முயற்சிக்கு எதிர் முயற்சி யாதலின், விக்கல் நின்றுவிடும்.

ஒலிப்பெட்டியும் ஒலியும்:—இது மூச்சுக்குழலின் மேலிருக்கிறது. இது எலும்பு போன்றது, ஆனால் எலும்பைவிட மெதுவான எலும்புக்குருத்தினால் (Cartilege) செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் முதியோரின் பெட்டியில் சுண்ணாம்பு மிகுந்திருப்பதால் குரல் தடித்திருக்கிறது. இப்பெட்டியில் இரு ஒலிக்கயிறுகளிருக்கின்றன. மூச்சை இழுக்கும் பொழுது இவைகளுக்குக் கட்டளை பிறப்பதால் அகன்று காற்று உள்ளே செல்ல இடங் கொடுக்கின்றன. இவையே ஒலியுண்டாக்குவன. ஒலியுண்டாக்குமுன் மூச்சையிழுத்து நுரையீரலைக் காற்றால் நிரப்பிக்கொள்கிறோம். நுனிநுரையீரலை மட்டும் விரைவில் நிரப்பிக்கொண்டால் சிறிது பொழுதே பேச இயலும். அடிநுரையீரலையுஞ் சேர்த்து நிரப்பிக் கொண்டால் ஒரு மூச்சில் நீண்ட பொழுது பேசலாம். இவ்வாறு நிரப்பிக்கொண்டபின் இக்காற்றையடக்கி வேண்டிய அளவு விட்டு இக்கயிறுகளை மீட்டி ஒலியுண்டாக்கச் செய்கிறோம். ஒலியின் அளவு, நீளம், வன்மைக்குத் தக்கவாறு இக்கயிறுகள்

மீட்டப்படுகின்றன. இவற்றை ஒலிப்பெட்டிகாட்டி (Laryngoscope) என்னுங் கருவியால் பார்ப்போமாயின் ஒலிக்கும் பொழுது இக்கயிறுகளிரண்டும் விரைவாயும், எளிதாயும், ஓசையுடனும் திறந்து மூடுவது தெரியும். இவை மிகத்திறந்தால் ஒலி தளர்ந்திருக்கும். மூடிக்கொண்டு வர வர ஒலியின் வன்மை மிகும். ஏறக்குறைய மூடியிருந்தால் வன்மையின் அளவு மிகுதியே. ஒலி இதனினும் வன்மைபெற இக்கயிறுகள் முற்றிலும் மூடினால் ஒலியுண்டாகாதாதலின், இறுகும். இவ்வாறு பலதிறப்பட மீட்டப்படுவதால்தான் நாம் பேசுகிறோம், பாடுகிறோம். அளவிற்கு மிஞ்சிப் பேசுவதாலும் பாடுவதாலும், சுருட்டு குடிப்பதாலும், குடியினாலும் இக்கயிறுகள் சிவந்து நன்றாய் வேலைசெய்யாவாதலின் ஒலியுங் கெடும். கெடாதிருந்தால் ஒருயிரின் ஒலியும் மனிதன் ஒலியைப்போல் அழகையும், வேற்றுமையையும், உணர்ச்சி தெரிவித்தலையும், படன்றாதலையு முடையதல்ல.

மூச்சுறுப்புகளின் நோய்:—சளித்தோல் வெந்துபோவதால் சளிபிடிக்கிறது. வெந்துபோன சளித்தோலின் இடத்திற்குத்தக நோயின் தன்மையும் பெயரும் மாறுபடுகிறது. மூக்குத்துளையிலுள்ள தோல் வேவதால் நீர்கொள்ளலும், தொண்டையின் தோல் வேவதால் இருமலும், ஒலிப்பெட்டியின் தோல் வேவதால் தொண்டைக்கம்மலும், மூச்சுக்கிளைக் குழாய்களின்றோல் வேவதால் குழாய்ச் சளியும் (Bronchitis), காற்றறைகளின்றோல் வேவதால் சளிவெப்பும் (Pneumonia) உண்டாகிறது. மூச்சு வழியில் சளி ஒட்டிக்கொண்டிருப்பதை நீக்கி வழிதிறக்கவே இருமுகிறோம். இருமும்போது மூச்சை விரைவாய் விடுகிறோம். கக்குவான் (Consumption) குச்சிக் கூடுகளால் உண்டாகிறது. இக்கூடுகள் கெட்ட காற்றிலிருந்து உள்ளே சென்று நுரையீரலிற் றங்கி அதைத்தின்னப்பார்க்கின்றன. இதைத் தடுக்க இக்கூடுகளைச்சுற்றிச் சளியுண்டாகிறது. இச்சளி அறைகளையுங் குழாய்களையும் அடைத்துக் கொள்ளுவதால் இதை நீக்க இருமுகிறோம். ஆதலின் சளி கெட்ட பொருள்களைத் தள்ளுவதற்கே உண்டாகிறது. இது எளிதில் நுரையீரலை விட்டுவிடாததாகையால் இருமி

இருமி உடலிளைத்து நலிகிறோம். இது எவ்வளவு கொடிய நோய்! இது வாராதிருக்கத் தூயகாற்றையே இழுக்க வேண்டும்.

சளித்தோல் வேவதேன்?:—மிகுதியாக உடையணிந்தும் கம்பளி ஆடைகளைத் தரித்தும் உடலை வெப்பப்படுத்திக் கொள்வதும், எப்பொழுதும் நம்மேல் குளிர்காற்று, வெய்யில் படாது வீட்டிற்குள்ளேயே இருத்தலும், தோலை வலிவிழக்கச் செய்கின்றன. இதனால் ஊர் வெப்பநிலை சிறிது மாறினாலும், நீரிற் பழகினாலும் குருதியோட்டம் ஒழுங்கற்றுப்போகிறது. இதனால் சளித்தோலின் வலிவற்ற இடங்களிலுள்ள மயிர்க்குழாய்களில் குருதி மிகுகிறது. அக்குருதியின் மிகுந்த உதைவால் (Pressure) அம்மயிர்க்குழாய்களின் சுவர் புண்பட்டு அளவிற்கு மிஞ்சிய குருதி ஒழுகிறது. இதனால் அங்குள்ள சளித்தோல்நார்கள் (Fibres) வெந்து போகின்றன. இது நடவாதபடி தடுக்கக் குளிர்ந்த நீரிற் குளித்தலும் முழுகலும், மிகுதியாய் வெளியில் வாழ்தலும், குறைந்த உடையணிதலும் நல்ல வழிகளாம். சளி வெப்புங் கக்குவானும் சளிபிடித்தலிலிருந்தே வருதலின் சளி பிடிக்கும்படி வைத்துக்கொள்ளலாகாது.

மயக்கப் பொருள்களின் மாண்பு:— (க) புகையிலையைத் தூளாக்கி மூக்கால் உரிஞ்சுகின்றனர். இது நாம் இழுக்கும் தூய காற்றையும் அழுக்குப் படுத்துகின்றதன்றோ? மற்றைய அழுக்கினும் இப்புகையிலை அழுக்கு மிகக்கெடுதல். ஏனெனின் இதில் நச்சுப்பொருளுமிருக்கிறது. சிலர் மூக்கடைப்பை நீக்கப் பொடி போடுகின்றனர். இது பெரு மதியின்மை. ஏனெனின் சளிபிடிப்பதால் மூக்கடைப்புண்டாகிறது. பொடி இச்சளிபிடித்தலை நீக்காது மிகச்செய்கிறதால் பொடி போடுபவர்க்கு மூக்கடைப்பு நிற்கிறதில்லை. அடிக்கடி உண்டாய்க்கொண்டே யிருக்கிறது. ஆதலின் பொடி மூக்கடைப்பை உண்டாக்கும் சளியை அப்பொழுது நீக்கினும் அச்சளி மறுபடியும் வந்து கொண்டேயிருப்பதற்கு ஓர் முதலாயிருந்துகொண்டே யிருக்கிறது. பொடி போடாதவர்க்கு மூக்கடைப்பு சிலநாட்களில் நின்றும் விடுகிறது; உள் இழுக்குங்காற்று நச்சுப்பொருளால் அழுக்கடைவதுமில்லை.

(உ) சுருட்டுப் பிடிப்பதினால் சிறிது புகையும், புகையின் காரமும் இழுக்குங்காற்றுடன் நுரையீரலுட் சென்று நச்சுப் பொருளைக் குருதிக்குக் கொடுத்துக் கெடுக்கிறது. இவ்வாறு கெடுப்பதில் சுருட்டினும் தூள்சுருட்டு (Cigarette) வன்மை யுடையது. சுருட்டுப் புகையினும் தூள்சுருட்டுப்புகை அவ் வளவு காரமானதன்று என்றாலும் இக்காரமின்மையே சிலரை இதை விழுங்கும்படி தூண்டுகிறது. இவ்வாறு விழுங்குவதால் இப்புகை நுரையீரலுட் சென்று 2000 சதுர அடி பரவி, நச்சுப் பொருளை குருதிக்குள் மிகுதியாகச் செலுத்துகிறது. ஆனால் சுருட்டுப்புகையின் காரமே இவ்வாறு விழுங்காதபடி தடுப்பதால் அவ்வளவு கெட்டதன்று. ஆதலின் விளையாட்டிற்காகவும், திறமையைக் காண்பிப்பதற்காகவும் தூள் சுருட்டுப் புகையை வாயால் விழுங்கி மூக்கால் விடுவோர் அடையுங் கேட்டிற்கள வில்லை. அதிலும் சிறுவர்களடையுங் கேட்டிற்களவேயில்லை.

(ஊ) புகையிலையைப் பாக்கு வெற்றிலையுடன் போடுவதா லும் அதன் காரம் சிறிது நுரையீரலுக்குஞ் சென்று கெடுநிலைய விளைக்கிறது. இவ்வாறு போட்டுக்கொள்வோர் அண்மையிலிருந் தால் அன்னார் பேசும்பொழுது எவ்வளவு காரமான காற்று வெளிப்படுகிறது பாருங்கள்.

(எ) குடி:—இது நுரையீரலையும் குருதிக் குழாய்களையும் வலுவிழக்கச் செய்கிறது. குடி மிகின் மூச்சுறுப்புக்களை இயக் கும் உயிர் முடிச்சை மயக்கிவிடுவதால் மூச்சு நின்றுபோய் உயிரிழக்கச் செய்கிறது. இம்முடிச்சு இயற்கையாகவே குருதியி லுள்ள நச்சுக்காற்றின் சிறு மிகுதியையும் உணரும். இவ் வுணர்ச்சியால் நச்சுக்காற்றின் மிகுதிக்குத் தக்கவாறு மூச்சை மிகுதிப் படுத்துகிறது. இவ்வுணர்ச்சியைக் குடி கெடுத்துவிடுவ தால் நச்சுக்காற்று மிகினும் மூச்சை மிகுதிப்படுத்தாது உயிர்க் கிறுதி யுண்டாவதும் வியப்பாகுமோ?

திக்குமுக்காடுபவர்க்கு முதலுதவி:—உணவுக்குழாய் மூச்சுக் குழாயைத் தாண்டிச் செல்கிறது. தாண்டுகிறவிடத்தில் இரண்

டும் சேருகின்றன. யாதேனுமொன்றை விழுங்கும் பொழுது மூச்சுக்குழாய் குரல்வளைப்பெட்டி மூடியால் மூடப்படுகிறது. மூச்சுவிடும் பொழுது இது திறக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு ஒன்று மூடும்பொழுது ஒன்று திறக்கும் ஏற்பாடு எப்பொழுதும் நன்றாகவே வேலை செய்கிறது. ஆனால் விழுங்கும்பொழுது பேச, அல்லது சிரிக்க முயலுவீர்களாயின் ஒரேபொழுதில் இரண்டையுந் திறத்தல் தீமையாதலின் இவ்வேற்பாடு குழப்பமடைகிறது. அப்பொழுது மூச்சுக்குழாயும் திறந்திருப்பதால் உணவுப்பொருள் உள்ளே செல்கிறது. இப்பொருளால் மூச்சுக்குழாய் அடைபடுவதால் மூச்சுவிடமுடியாது. உடனே மூச்சுறுப்புகள் விரைவாய்க் காற்றை வெளிவிட்டு இப்பொருளைத்தள்ள முயல்கின்றன. இதைத்தான் புரையேறுதலென்கிறோம். இவ்வாறு ஏறும் பொழுது சில வேளை குரல்வளைக்குள்ளே சென்ற சோற்றுப் பருக்கை விரைவாய்த் தள்ளப்படுவதால் மூக்குவழியே வந்து விடுகிறதன்றோ? இவ்வாறு குரல்வளைக்குட் செல்லும் பொருள் காசு, கட்டுப்பல் (False Teeth) முதலியவைகளைப்போல் பெரிதாயிருந்தால் மூச்சு சிறிதும் விடமுடியாது, திக்குமுக்காடும். இதனால் இறந்தும்படலாம். இதை நீக்கப் பக்கத்திலிருப்போர் துணிவுடன், இரண்டொரு விரலைத் தொண்டைக்குள் விட்டு, அப்பொருளை முடியுமாயின் கொக்கியால் மாட்டி இழுப்பதுபோல் வெளியே கொண்டுவரவேண்டும். முடியாவிடில் குரல்வளைக்கப்பால் உள்ளே தள்ளிவிடவேண்டும். அல்லது அவனைக் குனிய வைத்து மெதுவாய் முதுகில் குத்தினாலும் அது வெளியே வந்து விழுந்துவிடும். இவ்வாறு வெளிவந்த பின்னும் அவன் மூச்சு விடாதிருந்தால் செயற்கைமூச்சு (Artificial Respiration) விடவைத்தல் வேண்டும்.

செயற்கை மூச்சு:—உங்களுக்கு நீந்தத்தெரியுமா? தெரியாதாயின் தண்ணீரில் விழுந்து விட்டால் இறக்கத்தான் வேண்டுமென்று நினைப்பீர்கள். இல்லை! ஒருவரும் உதவிக்கில்லாவிடினும் உதவி கிடைக்கும் வரை நீரில் மிதக்க ஒருவழியுண்டு. அஃதெவ்வாறெனில் காலையுங் கையையும் ஆட்டாமலிருக்க வேண்டும். முதுகின்மேல் படுத்துக்கொண்டு தலையை அண்ணாந்து

மூக்கையும் வாயையும் உயர்த்த வேண்டும். மூச்சை நன்றாயிழுத்துச் சிறிது சிறிதாக விட்டு மார்புக்கூட்டைப் பருக்க வைத்திருக்கவேண்டும். கையைத் தண்ணீருக்குள்ளேயே வைத்திருக்க வேண்டும். இவ்வாறு துணிவுடன் செய்தால் மிதந்து கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் இதைச்செய்யாது ஒருவன் நீரினுள் முழுகிவிட்டால் அவனைப் பல மணி நேரத்திற்குப் பின்னெடுத்தாலும் செயற்கை மூச்சால் உயிர்ப்பிக்கலாம். இதற்காக அவனுடைய வாய்க்குள் கையைவிட்டு மண், மணல், புல்லிருந்தால் எடுத்துவிட்டுப் பின் நுரையீரலுக்குட் சென்றிருக்கும் நீரை நீக்க வேண்டும். இதற்கு, சிறு குழந்தையாயின் காலைப் பிடித்துக் கொண்டு தலைகீழாக இரண்டொரு மாத்திரை தொங்கவிட்டு சிறிது குலுக்கலாம். பெரியோனாயின் இடுப்புத்துணியைப் பிடித்துத் தூக்கிக் குலுக்கலாம்; மிகப்பருத்த உடலுடையவனாயிருந்து தூக்க முடியாவிடின் பீப்பாய், கல்லுருளை (Roller). விழுந்த மரம் முதலியவைகளிற் குப்புறத் தலைகீழாகப் படுக்க வைக்கலாம். நீர் வெளிப்பட்டதும் ஈரத்துணியைக் களைந்து உலர்ந்த துணியால் மூடி பிறகு மூச்சுண்டாக்க வேண்டும். இதற்கு இருவழியுண்டு. (க) மருத்துவர் சில்வெச்டர் முறை (Dr. Sylvester's Method). இதன்படி அவனை மல்லார்த்து படுக்கவைத்துத் தோள்பட்டையினடியில் துணியைச் சுருட்டி மெத்தெனவைத்துக் கைகளை மடக்கி நெஞ்சுக் கூட்டின் இருபுறத்திலுஞ் சேர்த்து வைக்கவேண்டும். இதனால் மூச்சு விடுபடும். பின் மெதுவாக, ஒருபடித்தாகக் கைகளை நேர்மேலே நீட்டி, நீட்டியபடியே பின்புறம் தலைக்கு நேராகக் கொண்டு வர வேண்டும். இதனால் மூச்சிழுத்தல் உண்டாகிறது. இவ்வாறு அடிநேரம் ஒன்றிற்கு மனிதனாயின் ௰௫ விழுக்காடும் குழந்தையாயின் 20 விழுக்காடும் செய்யவேண்டும். செய்யும் பொழுது ஒருவனை விட்டு நாக்கைச் சிறிது வெளியே இழுத்துப் பிடிக்கச் சொல்லவேண்டும். இன்றேல் மூச்சின்வழி, நாக்கால் அடைபடுமாதலின் இச்செயற்கை மூச்சால் பயனில்லை. (உ) ஆசிரியர் சேபரின் (Schaper's Method) முறை மற்றொன்று. இதன்படி அவனைக் குப்புற நீட்டிப் படுக்கச்செய்து கைகளிரண்டையும்

தலைக்கு நேராக நீட்டிவிட வேண்டும். அவனுக்குப் பக்கத்தில் அவன் முகத்தை நோக்கி முட்டியிட்டு நாம் உட்காரவேண்டும். பின்னர் அவன் முதுகின் அடியில் இடுப்பின் இரு பக்கத்திலும் நம் இருகைகளையும் வைத்து நம்முடலை முன்றள்ளி அதன் நிறையால் அவன் இடுப்பை அழுத்தச்செய்ய வேண்டும். இதனால் அவன் மூச்சுவிடுவான். பின் கையைத் தளர்த்தி உடலைப் பின்னுக்குத்தள்ளி நம் குதியின்மேல் உட்கார்ந்து பளுவை அவன்மீது படாது விலக்க வேண்டும். ஆனால் கையை அவன் மேலேயே வைத்திருக்க வேண்டும். இதனால் மூச்சு உள்ளே இழுபடும். இவ்வாறு அடிநேரம் ஒன்றிற்கு 12 முதல் 15 விழுக்காடு வரை நீரில் விழுந்தவனின் ஆண்டிற்குத் தக்கவாறு செய்யவேண்டும். இம்முறையில் நாக்கைப் பிடிக்க வேண்டியதில்லை, தானே வெளி வந்து விடுமாதலின். கையைக் கீழ்ப்பழுக்களின் மேல் வைத்திருக்க வேண்டும். இம்முறைகளால் விழுந்தவன் மூச்சுவிடத் துவங்கினால் அவன் மூச்சுவிட்டு இழுப்பதற்கிசைய நாமும் செயற்கை மூச்சைவிடச்செய்ய வேண்டும். நன்றாய் மூச்சு விடுவானாயின் இவ்வுதவியை நிறுத்தி விடலாம். பின் அவன் உடலில் வெப்புண்டாக்கவும், குருதி யோட்டத்திற்குதவியாகவும் கை கால் உடம்பை ஏற்றப் பக்கமாகத் தேய்க்க வேண்டும். பின் கம்பளம் அல்லது துணியால் மூடி இருபக்கத்திலும், காலிலும் வெந்நீர்க்குப்பியை வைத்து வெப்புண்டாக்க வேண்டும். அவனுக்கு அறிவு வந்தவுடன் சிறிது வெந்நீர் அல்லது காப்பி அல்லது தேநீர் கொடுக்கலாம். அவனைப் பார்த்துக் கொண்டேயிருந்து மூச்சு மறுபடியும் நின்றால், மறுபடியுஞ் செயற்கை மூச்சுண்டாக்கவேண்டும்.

தொடரும்.